

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2004-7

31

*Yıl:2 *26 Mart-8 Nisan 2004 *Fiyatı: 750. 000 TL ISSN:1303-9350

Ortadoğu halklarının çağrısına kulak verelim! **EMPERYALİZME GEÇİT YOK**

Karadeniz'de neler yaşanıyor?

Bugün emperyalizmin uşaklığı faşist TC devleti, emperyalizmin politikaları doğrultusunda yeniden yapılandırılırken, uyguladığı politikaları işçi sınıfı ve emekçi halkın çıkarına hizmet eden politikalar olarak yansıtmaktadır. IMF programları doğrultusunda hazırlanan yasalar tam anlamıyla işçi sınıfına ve emekçi halka saldırı politikaları olmalarına rağmen, bu politikalar hakim sınıflar tarafından halkın yararına politikalar olarak yansıtılmaktadır.

Özelleştirme saldırıları, tarım için çıkarılan yasalar vb. En son **Kamu Reformu Yasa Tasarısı** üzerinden estirilen tartışmalarda da aynı yaklaşım ortaya çıkmaktadır.

Faşizmin bu politikaları, devrimci mücadelenin sürdürüldüğü bölgelerde daha kapsamlı ve sinsice devam ettirmektedir. Devlet bir yandan devrimcilere, halk savaşçılarına tüm askeri gücüyle saldırırken öte yandan kitlelere ise da-

ha çeşitli ve kapsamlı politikalarla yönelmektedir. Son yıllarda ülkemizde yaşanan ve gittikçe boyutlanan tasfiyecilik rüzgarları, devletin özellikle silahlı mücadele yürüten devrimci partilere ve **Proletarya Partisi**'ne daha fazla yönelmesini de beraberinde getirmektedir. Emperyalizm ve faşizmin teslimiyet politikalarına şu veya bu oranda karşı çıkan her türlü anlayış devletin karşı devrimci şiddetinden nasibini almaktadır.

20 Mart 2003, Irak'a yönelik ABD önderliğindeki saldırının işgale dönüştüğü süreci başlatan gün olarak tarihe geçti. Birinci yıl geride kalırken, işgal sürmesine karşın, **fiili bu durum dışında** hiçbir hedefe ulaşamayan emperyalistler, alt üst olan hesaplarını düzeltmenin ve işin içinden sıyrılmamanın çarelerini arıyorlar.

Tam da bu noktada, Afganistan ve Irak'ta her şey yolunda gitmiş gibi, ABD emperyalistleri "**Büyük Ortadoğu Projesi**"ni gündemleştirdiler. "**Küçük**"ünde çuvalayanların "**Büyük**"ünden söz etmeleri her ne kadar bu aşamada iyice abes kaçıyor olsa da, bunun NATO'ya yüklenecek yeni misyonla beraber, "**ikinci**" bir ataklar dizisi olarak okunması da mümkündür. Ancak, bu sefer, işin içine diğer emperyalistlerin (özellikle AB) NATO şemsiyesi altında kattırılması gerekli görünmektedir. **İstanbul Zirvesi**, bu planların ve hesapların çatışma alanı olacaktır.

Bu çatışma alanını emperyalistlere, iş birliği ve uşaklarına dar etmek için çalışmalarımıza bugünden başlamalı, her gün biraz daha hız vererek egemenlerin hesaplarını boşa çıkartmalıyız.

İşçi-köylü'den

**ABD EMPERYALİZMİNİN
ATEŞ ÇEMBERİ DÜNYAYI SARIYOR**
Sayfa 30

KATLEDİLİŞİNİN 31. YILINDA KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI ANMA GECESİNDE BULUŞALIM!

PROGRAM
AGİRÊ JÎYAN
ARZU
KAZIM KOYUNCU
METİN-KEMAL
KAHRAMAN
PARTİZAN MÜZİK
TOPLULUĞU
GRUP HAYKIRIŞ
HALK OYUNLARI
SİNEVİZYON
DELEGASYONLAR
KONUŞMACILAR

22 MAYIS 2004 • 15.00

UNI-Halle Wuppertal
Albert-Einstein-Str. 20 • Wuppertal

GECE TERTİP KOMİTESİ

İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

*NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.*

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Halk Bankası
Laleli Şubesi: 3474/63487
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Tüm toplum fişleniyor

Geçtiğimiz günlerde Hürriyet gazetesinde yer alan haberle, devletin tüm toplumu düşman görerek fişlemesi ülke gündeminde baş sıraya oturdu. 10 Mart tarihli Hürriyet gazetesinin manşetinden verilen haberle, **Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın** Kaymakamlıklara gönderdiği "gizli" talimatla toplumun her kesiminden insanlar hakkında bilgi istediği ortaya çıktı. Bu durum faşizmin hüküm sürdüğü ülkemiz açısından hiç de yabancı olmadığı bir durum. Öyle ki ülkemizde devlet, baskı altında tuttuğu halkı kendisine karşı her zaman bir tehdit unsuru olarak görmektedir. Haksız da sayılmaz. Halkın iliklerine kadar sömürüldüğü, en ufak hak talebinin katliamlarla bastırıldığı, sokak ortasında insanların bizzat devlet tarafından katledildiği bir ülkede halkın örgüt bilinciyle sömürü düzenine karşı büyüteceği mücadele devlet için bir tehdittir. **Bu tehdite karşı devlet, tepeden turnağa faşizmin yasalarına göre örgütlenmiştir.** Bu nedenle yıllardır devlet, toplumun her kesimini fişleyerek, kendince önceden önlemine almaya çalışmıştır/çalışmaktadır. **Defalarca deşifre edilen bu saldırı bugüne kadar burjuva basın tarafından görmezden gelindi.**

Ancak son genelgenin içeriğinin tüm toplumu kapsamı burjuva basının (özellikle de **Doğan Grubu'nun**) fırtınayı koparmasına neden oldu. Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın genelgesinin burjuva basında öne çıkarılan bölümü özetle; "Azınlıklar ve kendini

azınlık olarak görme eğilimi olan (Çerkez, Roman, Abaza, Arnavut, Boşnak vb.) gruplar... Niyet ve maksatları tam olarak tespit edilemeyen(!) düşünce grupları, felsefi gruplar, eylem grupları... Yüksek sosyete grupları, sanatçıların mensup olduğu gruplar, zengin ailelerin çocuklarının oluşturduğu gruplar... **Tarikatlar, Satanistler, Ku Klux Klan, Masonlar, internet grupları, cinsellik, uyuşturucu, meditasyon, ruh çağırma grupları vb. Türkiye aleyhine çalışan yazarlar ve düşünürler...** AB ve ABD yanlısı kişiler ve bunların söz konusu devletlerle ilişkileri" hakkında istihbarat toplanması, maksatları, eylemleri, tehdit ve şantajla bağlantılarının araştırılması. Bu genelge bizzat Genelkurmay tarafından da sahiplenilmiştir.

Genelgenin içeriğinin bu denli geniş tutulması TSK'nın ülke yönetimindeki etkisinin düşürülmesinin bir sonucu olarak TSK'nın verdiği bir gözdağıdır. Bugüne kadar burjuva basının toz kondurmadığı ve her seferinde halka en güvenilir kurum olarak sunduğu TSK'nın, bazı burjuva basın kuruluşlarını genelgeyle birlikte hedefi haline getirilmesi devlet içerisinde bir yeniden yapılanma olduğunun da göstergesi. Öyle ki bazı gazeteler TSK'ya yönelik "ciddi eleştirilerde" bulunmakta sakınca görmemektedir. Doğan Grubu bünyesindeki gazeteler olayı "Sosyetik fişleme", "Kara Kuvvetleri yasaları çiğnedi" manşetleriyle duyururken "na-

sıl kendisi dışında herkesi düşman görür", "Hangi Türkiye'deyiz" gibi yorumlar gazete satırlarında yer aldı. Burjuva basının bir bölümü feryadı koparıırken bir bölümünün haber bile yapmaması bu çatışmanın, burjuva medyadaki ayrışmanın birer yansıma olduğunu gösteriyor.

Hiç şüphesiz TSK'nın devlet yönetimindeki etkisinin düşürülmesi emperyalizmin ülkemize biçtiği rol çerçevesinde gerçekleşen yapılandırmanın bir sonucudur. Dönem dönem türban tartışmaları gibi çeşitli manevralarla TSK ülke yönetimindeki etkisini korumaya çalışsa da, emperyalizmin politikaları bu dönem TSK'nın etkinliğinin azaltılmasını dayatmaktadır. Ne var ki devletin bir kurumunun yıpratılmasının sistemin bütününe vereceği zardan da çekinen egemen sınıflar Doğan Grubu medyasını "eleştirilerde" çok fazla ileri gitmeden susturmayı tercih ettiler.

Doğan Grubu medyasının TSK'ya yönelik bu "eleştirileri" demokratikleşme çabası değil, emperyalistlerin ülkeye biçtiği rolün en iyi şekilde uygulanması için verdiği çabanın bir yansımasıdır. **Bu nedenle genelgenin esas kısmını oluşturan devrimci, demokrat insanların fişlenmesi konusunda tek bir satır bile yazılmamaktadır.** Egemen sınıflar

kendi içindeki tüm tartışmalara rağmen halkın sömürülmesi ve muhalefetin bastırılması konusunda her zaman ortaklaşmaktadırlar.

Tüm bu tartışmaların arasından halka ve rilmeye çalışılan mesaj, "devlet herkesi izliyor, bu nedenle yanlış bir şey yapma" şeklindedir. Bu nedenle, satanistler, internet grupları, Ku Klux, cinsellik, meditasyon, ruh çağırma grupları fişlenenler listesine alınmaktadır. Ne var ki herkesi fişlemeye çalışan devletin dönüp dolaşıp kendi kurumlarındaki insanların da fişlemesi bir yönüyle sömürü düzenlerini kaybetmenin korkusunu da yaşadıklarını göstermektedir. Korkularını gerçek kılmak için bize verilmeye çalışılan mesajı kabul etmeyerek, yaşamımızın her anını kontrol etmeye çalışan bu faşist düzenden hesap sormalıyız.

Suriye'de yaşanan çatışmalar ve emperyalist hesaplar

Geçtiğimiz günlerde Suriye'nin Kamışlı şehrinde bir futbol maçı öncesi Arapların Kürtlere saldırmasıyla başladığı söylenen ve birçok kente yayılan çatışmalar çıktı. Olayların ardından Suriye devletinin Kürtlere yönelik katliamları yer yer devam ediyor. Böyle bir olayın varlığı, devam etmesi, Suriye diktatörlüğü tarafından kanla bastırılmaya çalışılması, hangi sınıfın hangi hesaplarla ve nasıl yaklaştığı ve sorunun çözümüne ilişkin ortaya koyduğu yaklaşım önemlidir. Bu, ne adına hareket edildiğini ve hangi sınıfa hizmet edildiğini ortaya koyan bir göstergedir.

Emperyalistler, özellikle ABD emperyalizmi yaşananlara kendi çıkarları açısından yaklaşır, yararlanır, kullanmaya çalışmak istemektedir. Bölge ülkelerinin gerici egemen sınıfları da kendi çıkarları doğrultusunda sorunu çarpıtıp Suriye egemenlerine sınıf dayanışmasını göstermeye çalışıyor. Bütün bunlara karşın çeşitli uluslardaki

sınıf bilinçli proletarya da hangi ulustan olduğuna bakmaksızın soruna proleteryanın çıkarları ve kurtuluşu açısından bakmalıdır.

Suriye çok uluslu bir ülkedir. Suriye'de iki ulus vardır. **Bunlar Arap ve Kürt uluslarıdır.** Her iki ulus dışında birçok ulusal azınlık var. Öteden beri egemen olan Arap ulusudur. Kürt ulusu ve ulusal azınlıklar egemen ulusun ulusal baskısı altındadır. Genel olarak ulusal baskının sürdüğü her yerde olduğu gibi, bölgede de koyu bir ulusal baskı, zulüm, eşitsizlik ve hak gaspları sürmektedir.

Kürtler, ulusal baskıya karşı onlarca yıldır yürüttüğü haklı mücadelesiyle dünya halklarında saygı uyandırıyor. Bugün ise Kürt liderlerinin emperyalistlere teslimiyetiyle beraber bu saygı ve desteği kaybetmiştir. Özellikle son çatışmalarda ABD bayrakları ile "Bush için hayatımızı feda ederiz" sloganları önümüzdeki dönem yaşanacakların ipuçlarını vermektedir. **Gürcistan Aca-**

ristan arasında yaratılan gerginlik, Sırp-Müslüman çatışmaları, İspanya'da yaşanan bombalama eylemleri ve Suriye'de yaşanan çatışmalar... Tüm bunların bir tesadüf sonucu yaşandığını, birbiriyle bir ilgisinin olmadığını savunmak günümüz gerçekliğine uymadığı gibi bu olayların emperyalizmin son dönem politikalarıyla özellikle de "Büyük Ortadoğu" projesiyle olan ilgisini görmemek için kör olmak gerekiyor. Tıpkı bir düğmeye basılmış gibi birçok yerde yaşanan bu çatışmalar önümüzdeki dönemin hareketli geçeceğinin de sinyallerini vermektedir. ABD emperyalizminin ve özellikle "Büyük Ortadoğu" projesinin kendilerine ve halklara özgürlük getireceğini zannedenlerin dönüp etraflarına bakmaları yeterlidir. **Dünyanın birçok yerinde dökülen kan, yaşanan katliamlar ortadadır.** Kimse hiç kimseyi Suriye'de yaşananların basit bir kızgınlık yada bir maç fanatikliği olduğuna inandıramaz. Ve yine hiç kimse bunların emperyalizmin o bölgelere çomak sokması olduğunu görmemezlikten gelemez.

Emperyalizme ve onların uşaklarına karşı mücadele yürütülmeden ve onlardan kurtulmadan, onlara karşı mücadele yürütülmeden kurtuluşun olmayacağı bir an olsun unutulmamalıdır. Ulus, dil, din, mezhep, cinsiyet farkı gözetmeksizin proleter ve emekçiler kendi çıkarları için birleşmeden, bulunduğu ülkelerden egemen sınıfları dayanaklarıyla alaşağı etmeden, siyasi iktidarı ele geçirmeden bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve özgürlük

sağlanamayacağını bir an olsun unutmamalıdır.

Suriye'de Kürt ve Arap işçileri ve emekçilerini birbirine düşüren ve güvensizleştiren başta Suriye Arap egemen sınıfları olmak üzere her iki ulusun egemen sınıflarıdır. Her iki ulusun işçi ve emekçileri kendi ulusunun burjuva ve toprak ağalarını izledikleri müddetçe asla kurtulamayacaklardır. Kürt, Arap ve diğer ulusal azınlıklardan işçiler ve emekçiler, sınıfsal çıkarları ve sınıf dayanışması üzerinde bir araya gelerek, ortak düşmanlarına karşı ortak mücadeleyle kurtulacaklardır. Aynı şekilde **İran'da Acem, Kürt, Azeri vb** ulusundan işçiler ve emekçiler; **Irak'ta Arap, Kürt** ve diğer ulusal azınlıktaki işçiler ve emekçiler; **Türkiye'de Türk, Kürt** ve diğer ulusal azınlıklardan işçiler ve emekçiler her biri buldukları ülkelerde tek sınıf örgütlerinde birleşip ortak düşmana karşı ortak mücadele ederek, siyasi iktidarı ele geçirip, emperyalizm ve uşaklarından kurtularak kurtuluşunu sağlayabilirler. Kurtuluşu, kendi uluslarının burjuvalarını ve toprak ağalarını izleyerek ve onların oyuncağı olarak değil, ancak ve ancak bu yolla sağlayabilirler. Ulusal baskıya son verilmesi ve **Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı'nın (UKKTH)** sağlanması da ancak bu yolla, yani **Demokratik Halk Devrimi** ile sağlanabilir. Bunun dışındaki her söylemin yalan ve demagoji üzerine kurulduğu ve işçi ve emekçilerin bilinçlerini bulandırmaya yönelik olduğu bir an olsun bile unutulmamalıdır.

Sınıfsal Bakış

**20 MART'LARIN DEVAMI DEĞİL, YANITIDIR 21 MART'LAR!
KÜRT ULUSAL HAREKETİ KARAR ve YANIT VERMELİ:
KURTULUŞA GİDİŞİN YOLU 20 MART'LARDAN MI
YOKSA 21 MART'LARDAN MI GEÇİYOR?**

20 Mart 2003, Irak'a yönelik ABD önderliğindeki saldırının işgale dönüştüğü süreci başlatan gün olarak tarihe geçti. Birinci yıl geride kalırken, işgal sürmesine karşın, **fiili bu durum dışında** hiçbir hedefe ulaşamayan emperyalistler, alt üst olan hesaplarını düzeltmenin ve işin içinden sıyrılmanın çarelerini arıyorlar. Bunu, hiç kuşkusuz bölgede yeni kanallar açıp farklı kombinasyonlar kurarak ve özellikle Irak'ta kendi çıkarlarını azami oranda koruyabilecek bir yönetim modeli oluşturarak gerçekleştirmeye çalışıyorlar.

Ne var ki, **"çok daha kötü günler bizi bekliyor"** diyen Bremer'in (19.03.04) pek haklı olarak dile getirdiği üzere; 150 bini aşkın işgal kuvveti, ülkeye ve bölgeye yığıldığı ağır silah ve malzeme gücüne karşın, inisiyatifi elde tutmakta zorlanmaktadır. 20 bin sivilin, binlerce askerin katledildiği, onbinlerce kişinin yaralı olduğu ve onbinlerce tutuklunun işkence ve zulüm altında bulunduğu; her bakımdan çökmüş, yağmalanmış, tecavüze uğramış, tüm ekonomik ve sosyal yaşamı (çalışma, sağlık, eğitim, kültür başta olmak üzere) felce uğratılmış bir ülkede; emperyalist işgale karşı direniş **kesintisiz** bir biçimde sürmektedir.

Tam da bu noktada, Afganistan ve Irak'ta her şey yolunda gitmiş gibi, ABD emperyalistleri "Büyük Ortadoğu Projesi"ni gündemleştirdiler. **"Küçük"**ünde çuvalleyenlerin **"Büyük"**ünden söz etmeleri her ne kadar bu aşamada iyice abes kaçıyor da, bunun NATO'ya yüklenecek yeni misyonla beraber, **"ikinci"** bir ataklar dizisi olarak okunması da mümkündür. Ancak, bu sefer, işin içine diğer emperyalistlerin (özellikle AB) NATO şemsiyesi altında kattırılması gerekli görünmektedir. **İstanbul Zirvesi**, bu planların ve hesapların çatışma alanı olacaktır.

20 Mart 2003'deki emperyalist saldırı ve devamındaki işgal bir yıl boyunca Irak halkından **cansiperane** bir karşılık buldu. Bunun, bütün milliyetler, bütün mezhepler, topluluklar ve siyasi gruplar için aynı nitelikte olmadığı görüldü. Kimisinin önderlikleri emperyalistlerle işbirliğine giderken bir bölümü "tarafsızlık" adı altında işgale "örtülü" destek sundu. Bazıları işgale karşı çıkmakla ve hatta savaşa makla bu dönem için de olsa "ulusal"

bir konumda tavır sergilerken, bir kısmı da açıktan yurtsever bir direniş hattı örmeyi başardı.

İşte bu panorama içinde **en olumsuz** pozisyona düşen, KDP ve KYB'nin işbirlikçi önderlikleri sayesinde Iraklı Kürtler oldu. 20 Mart'a, tarihsel geleneklerindeki **21 Mart Newroz** (isyan/direniş) tavrıyla en anlamlı, güçlü ve direngen yanıtı vermesi gereken Kürt Halkı; başlarına çöreklenmiş Talabani, Barzani hainlerinin sultasını parçalayamayınca, bu **ihanetçi tavrın lekesini** üzerlerine bulaştırdılar. Bu durum işgal süreci boyunca pekişerek bugüne kadar sürmüş ve kukla yönetim ve geçici anayasa ve merkezi-bölge yönetim statüsünde pay düzenlemesine kadar **"ödüllendirmelerle"** devam edegelmiştir.

Kongra-Gel'in esasen olumladığı, **"şöyle ya da böyle nihayetinde bir Kürt devleti doğuyor"** diye alkışladığı bu sürecin, 21 Mart'ların 20 Mart'larla **yer değiştirme** operasyonu olduğu gizlenmeye çalışılmaktadır. Evet, çağımızda ezilen halklar ve ulusların kurtuluşunun devrimle, isyanla, ayaklanmayla, silahla, şiddetle gerçekleşmeyeceği; ulusların kendi kaderlerini kendilerinin tayin edemeyeceği, halkların gücünün her şeye üstün gelemeyeceği, emperyalistlerle başa çıkılamayacağı zırvaları mutlak ve kesin doğrular olarak, hem de daha düne kadar **aksini iddia edenler** tarafından yüksek perdeden haykırılmaktadır.

Aksine, dünya halklarının katili, bütün sömürü ve zulüm politikalarının uygulayıcıları ve sorumluları emperyalistler; masum gösterilmeye, kurban ve kollayıcı olarak tanıtılmaya çalışılmakta, kurtuluş onlara teslimiyette gösterilmektedir. Nitekim, Irak'ta **"federatif özerklik"** türü gelişmeler/olasılıklar ABD emperyalizmine uşaklık sayesinde mümkün olabilmektedir. Başka yerlerde de benzeri durumlara **"ulaşmak"** ya da ileri düzeyde **"haklar"** elde etmek (demokratik cumhuriyet, demokratik-ekolojik toplum) ancak bu sayede söz konusu olabilecektir.

Yalvarmak, yaltaklanmak, icazet beklemek, merhamet dilemek günümüzde tek çıkar yoldur. Eski gibi savaşılmaya kalkışmak, direnmek, karşı koymak düşünülemez. Aksi halde ezil-

mek, yok olmak kaçınılmazdır. Kaldı ki emperyalistler de eskisi gibi kötü niyetli, vahşi ve zalim değillerdir ve onların da aklı başına gelmiş ve insanileşmişlerdir. Hem dünyada şartlar da epeyce değişmiştir. 21 Mart'lar, yani isyan ve ayaklanmalar yoluyla kurtuluşlar/devrimler yerini 20 Mart'lara yani emperyalistler eliyle getirilecek olan "kurtuluşlar"a bırakmalıdır.

Emperyalistlerin özellikle de reformistler aracılığıyla dillendirdiği, dünya çapındaki **temel tezler** özetle budur. Bu, öteden beri pişirilip sunulan ama son 15 yıldır giderek yoğun biçimde işlenen bir argüman olarak karşımıza çıkarılıyor. Özellikle son yıllarda bu kadar gündemleştirilmesi elbette tesadüf değildir. Dünyanın fırtına merkezlerinde esen rüzgarın Ortadoğu'yu çevrelemesi ve Kürt halkının Türkiye Kürdistan'ında PKK önderliğinde yürüttüğü **ulusal devrimci savaşın** elde ettiği boyutlar ve kazandığı mevziler, emperyalist karargahlarda en değerli kağıdı **"Kürt Kartı"** haline getirmekte gecikmedi.

Türkiye'deki Kürt Ulusal Hareketi, ciddi bir çıkmaz içinde kıvranıp durmaktadır. Emperyalizme ve faşizme doğru **"barış süreci"** adı altında adım atmaktan ve icazet beklemekten yorulmuştur. Altan ala süründürülmekten ve sürekli itilip aşağılanmaktan bıkmamış ve nasılsa usanmamıştır. **Tasfiyecilikte**, siyasi olarak çoktan bitirilmiş bir sürecin üstüne, askeri ve örgütsel bakımdan da tamamlanmış bir aşamadan söz etmek hiç de abartılı bir yorum sayılmamalı. Bütün bunlara karşın, hareketin önderliği, savaşın yarattığı kolay kolay tüketilemeyecek **kuvvetli** bir kitle temelinin mirası üzerinde oturmanın avantajı ile manevra yeteneğini korumaktadır. Bunu da doğal olarak yasal planda gerçekleştirmeyi sürdürmektedir. Ortalama bir seviyede ama **asla** daha ileriye sıçratamayacak ve fakat hep azar azar da olsa eriyerek, belli bir süre böyle götürebilecek bir potansiyeli olduğu açıktır. Zira yürütülen savaş, büyük bedeller, kahramanlıklar ve direnişlerle milyonların **yaşamına kazanmıştır**.

Ancak, Irak'taki saldırı ve işgal Kürt Ulusal Hareketi açısından **yol ayrımını** erkene çekmiş durumdadır. Kaldı ki faşist Türk devletinin "kırmızı çizgileri" ve emperyalistlerin kısmi açılım (kültürel "hak" kırıntıları) dayatmaları da belli bir **kilitleme** yaratmıştır. Sertlik, İmralı'daki tecritin uzamasıyla beraber Kürt halkının huzursuzluğunu yoğunlaştırmış bulunuyor. 2 No'lu F tipi Hapishanelere PRD'li tutsakların sevki ve Diyarbakır D tipi Hapishanesinin açılması devletin bu süreçteki belli **hazırlıkları** olarak görülmelidir. Nihayet bütün bun-

ların bileşkesi ve patlaması olarak 21 Mart Newroz kutlamalarında son yılların en büyük kitlesel gösterilerinin ülkenin dört bir yanında ve büyük bir coşkuyla gerçekleştirilmesi, dikkate değer bir **mesaj** olarak algılanmalıdır.

Silahların susmadığı dönemde devleti temsil edenlerin Diyarbakır'da konuşma yaparken, **"Kürt realitesini tanıyoruz"** demek zorunda kaldıkları günlerden (diyene değil dedirtene bak meselesi); Kürt sözcüğünün tabu olmaktan çoktan çıktığı, AB belgelerine geçtiği, TV yayını, kurs vs mevzularının söz konusu edildiği günümüzde, Diyarbakır'da konuşan Tayyip'in **"Kürt"** kelimesini kullanmaktan kaçındığı, ihtiyaç duymadığı, o baskıyı hissetmediği günlere (demeyene değil dedirtmeye bak meselesi) geldik. Bunlar iyi değerlendirilmek zorundadır. Mevcut potansiyelin nasıl yaratıldığı, mevzilerin nasıl ve ne pahasına elde edildiği unutulmamalıdır. Hangi dilden konuşulduğunda düşmanın anladığı ve nasıl algıladığı iyi bilinmelidir.

ABD emperyalizmi, bölgede bıçak sırtı bir sürece sürüklenmiştir. Kalkak ile terk etmek arasında bocalamaktadır. Her iki durumda da **kaybedecektir**. Güçlerini ve uşaklarını tahkim etmekle uğraşmakta, yeni kanallar açarak nefes almaya ve bataklıktan sıyrılmaya çalışmaktadır. Bu durum göz önüne alınarak politika geliştirmek gerekmektedir. Saflaşmanın kendini daha net dayattığı bu koşullarda, özellikle de emperyalistlere, faşistlere ve gericiyle güvenilerek yapılacak tercihler bölge halklarına büyük zararlar verecektir. Aksine, halkların dayanışma içerisinde emperyalistlere karşı koyma iradesi **son yıllarda** daha güçlü olarak kendini göstermektedir.

Kürt Ulusal Hareketi, SHP gibi faşist düzen partileriyle **meşruiyet** peşinde koşma ve **rüştünü ispat** etme derdine düşmüştür. Yerel yönetimlerden iktidar yalanları uydurmakta, tessilli reformist ve revizyonistlerle kol kola halk iktidarı hayalleri yaymaktadır. Ama bütün bunlardan daha önemlisi, ABD emperyalizmine karşı tavrını özellikle de Irak işgalinden kaynaklı ve oradaki "Kürt" politikasından dolayı net bir biçimde ifade etmemektedir. Nitekim, Türkiye'de Irak saldırısı ve işgaline karşı geliştirilen anti-emperyalist eylemliliklerdeki tavrı hep kaçak ve **"ortada"** olmuştur.

Oysa bu konudaki tavrı **tayin edici** önemdedir. Özellikle bundan sonraki aşamada bu durum daha da büyük rol oynayacaktır. **20 Mart (Emperyalist Saldırı ve İşgal) ile 21 Mart (Newroz) arasında tercih yapmak zorundadırlar**. Her ikisini birden alkışlayarak yol alınmayacağı ve durumun daha fazla **"idare"** edilemeyeceği ortadadır.

Lastik işçileri grev ertelemeyi protesto etti

DİSK bağlı Türkiye Petrol, Kimya ve Lastik Sanayi İşçileri Sendikası'nın (Lastik-İş) örgütlü olduğu **İzmit** ve **Adapazarı**'nda bulunan **Goodyear**, **Pirelli** ve **Brisa** işyerlerinde "toplular sözleşmelerde patronla anlaşma sağlanamaması" sonucu alınan grev kararı Bakanlar Kurulu tarafından ertelendiği için, 22 Mart günü yapılması planlanan grevler yapılmadı. İşçiler yaptıkları eylemler ile bu kararı protesto ettiler.

Bakanlar Kurulu'nun "**milli güvenliği bozacağı**" gerekçesiyle ertelendiği grevler, bunun üzerine hükümeti protesto eylemine dönüştü. Sabah saatlerinde, **Goodyear** ve **Brisa** fabrikalarındaki işçilerin **Pirelli** önünde toplanmasıyla başlayan eylem, işçilerin yolu kesmesiyle devam etti.

Yaklaşık yarım saat boyunca yolu trafiğe kapalı tutan işçiler sık sık "**Grev hakkımız engellenemez**", "**İşçilerin birliği sermayeyi yenecek**", "**Hükümet şaşırma sabrımızı taşıma**", "**Yaşasın örgütlü mücadelemiz**" sloganları attı. Jandarmanın eyleme müdahale etmek istemesi üzerine kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Jandarmanın kurduğu barikadı kaldırması üzerine grup, yol kapatma eylemlerine son vererek, **Pirelli** Fabrikası'nda önünde yapılacak olan basın açıklamasına katılmak üzere fabrikaya doğru yürüyüşe geçti.

"Bakanlar Kurulu Anayasa suçu işliyor"

Fabrikanın bahçesinde işçiler adına açıklama yapan Lastik-İş Sendikası Genel Başkanı **Abdullah Karacan**, erteleme kararının ülkedeki sendikal haklara ve toplu sözleşmeye indirilen bir darbe olduğunu ve grev hakkını ortadan kaldırdığını belirterek, lastik iş kolundaki grev hakkının 10 yılda 4. kez ertelendiğini söyledi.

"Grevler ertelenemez"

Grev ertelemesine "**milli güvenliği bozacağı**" gerekçesinin gösterildiğini kaydeden Karacan alınan kararın sadece bir grev erteleme kararı olmadığına değinerek, "**Bu kararlar demokratik bir hakkın özü yok edilmektedir. Bu tür kararlar ülkemizi en temel insan hak ve özgürlüklerinin kullanılmadığı bir ülke durumuna getirmiştir**" diyerek, herkesin bu grev ertelemesine karşı sesini yükseltmesi gerektiğine dikkat çekti.

Daha sonra söz alan DİSK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi** ise, grevlerin işçilerin haklarını almada bir araç olduğuna değinerek "Hükümet bir taraftan Avrupa normlarına uymaya çalışırken bir taraftan da hukuk dışı davranıyor" dedi.

(H. Merkezi)

Emekçinin Gendemi

GEÇMİŞ DENEYİMLERDEN DERSLER ÇIKARTARAK ÖNÜMÜZDEKİ SÜRECE HAZIRLANALIM

Açlığa, yoksulluğa, işsizliğe, özelleştirmelere ve emperyalist saldırganlığa karşı ağır bedeller ödenerek kazanılmış bir mücadele gününü bir **8 Mart**'ı daha geride bıraktık. Devlet 1857 tarihinde **New York**'lu işçi kadınların "**Eşit işe eşit ücret**", "**8 saatlik iş günü**" talebiyle yarattığı **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü**'nün içeriğini boşaltmak için elinden gelen çabayı harcamaktadır. Buna çanak tutan ve alet olan **reformist anlayışlar** ve **feministler** de her dönem olduğu gibi bu yıl da aynı tarz tutumlarından geri durmadılar. 8 Mart'ın içeriğini boşaltma çabalarına yine devam ettiler. Kadın sorununu sınıf sorunundan ayrı ele alışları ve sorunu sistem içine hapsedme gibi anlayışları karşısında yaşananlar bir kez daha bir tokat gibi yüzlerine çarptı. **Çünkü mitinge damgasını vuran kadın erkek emekçilerin elele mücadelesi oldu.**

Bedel ödeyerek kazanılan her mevzi kolay kolay geri verilmez. 8 Mart da bu günlerden birisidir. **Sınıfsal, ulusal, cinsel sömürüye karşı bir başkaldırı günüdür.**

8 Mart her türden kadının değil emekçi kadınların mücadele günüdür. Bugün kadın erkek emekçilerin omuz omuza verip mücadele etmesi dünden daha fazla bir öneme sahiptir. Öyle ise bugün üzerimize düşen, tüm emeğimizi kullanarak 8 Mart'ı ve bizler açısından tüm önemli tarihleri ruhuna uygun, devrimci dayanışmayı yükselterek tüm saldırıları geri püskürtmenin günü olarak algılamaktır. Mücadelemizi bu anlayış üzerinden örmeliyiz. **Çünkü sürekli vurguladığımız gibi bu günler sadece bir günlük protestolarla sahiplenilemez.** Önemli olan bu şiarları temel alarak örgütlenmektir. Başarılarımız buradan ölçülecektir.

Toplumsal değer yargıları kadınları attıkları her adımda pranga altına almaya çalışırken onun mücadelesinde önüne binlerce engel koymaktadır. **Tam da bu yüzden kadınlar daha mücadeleci ve üretken olmak zorundadır.** Kadınlar daha büyük zorlukları göğüslemek daha çok özveride bulunmak zorunda bırakılmaktadır. Çünkü yüzyılların değer yargılarına

karşı savaşmak ve onları kırmak zorundadırlar. Evde, çalıştığı işyerinde, tarlada kırsacası yaşamın her alanında aynı sorunlar ile yüz yüze kalmaktadır.

Emperyalist saldırganlık ve işgallerden de en çok kadınlar etkilenmektedir. Bunun en somut ve yakın örnekleri **Irak** ve **Afganistan**'dır. Kadınlar bu savaşlarda ve işgallerde aşağılanmakta, taciz ve tecavüze uğramakta ve katledilmektedir. Yine bu saldırılar sırasında ve sonrasında yaşanan ekonomik buhranlardan da en çok kadınlar etkilenmektedir.

Bu açılardan geçtiğimiz 8 Mart'ı değerlendirdiğimizde devletin tüm içeriğini boşaltma çabalarına karşın özünü yakışır tarzda bir kutlama yapıldığını görmek bizler açısından bir olumluluk barındırırken emekçi kadınları alana ne kadar taşıyabildiğimiz ve 8 Mart'ı örgütlenme çalışmamızda önemli bir ayak haline getirip getiremediğimiz soruları ve bunların yanıtları önemlidir.

Bu sorulara verdiğimiz cevaplar üzerinden yükselteceğimiz mücadele hem emperyalistlere hem de emekçiler açısından tüm önemli günlerin içerikli boşaltmaya çalışan devlete iyi bir yanıt olacak ve onların heveslerini kursaklarında bırakacaktır. Hatta tek doğru cevap olacaktır.

8 Mart özgülünde bakıldığında; yaşamı doğuran "**kadınlar kavranın destek-**

çisi değil sahibi olmalıdır" şiarını haykırarak bizler için önemlidir. Ancak bu şiarın 8 Mart sonrasında haykırılarak kadınların örgütlenmesinde adımlar atmak asıl önemli olandır. **Kadınların değişip dönüşmesi ancak sınıf mücadelesinin içinde olur.** İşte bu yüzden kadınlar mücadele içindeki yerlerini alarak kurtuluşlarının ancak ve ancak toplumsal kurtuluştan geçtiğini görmelidir. Yaklaşan bahar ayları ile birlikte geçmişteki değerlendirmeleri iyi yaparak, onları önümüzü aydınlatan birer meşale yapmak önemlidir. **Çıkarttığımız dersler olmadan yürümek imkansızdır.** Bu anlamda yine bizler açısından önemli bir günde **21 Mart Newroz** kutlamalarıdır. Tarihteki haksızlıklara karşı ezilen Kürt halkının şanlı direnişlerini ve **Newroz**'un kızılığını mücadele abidesi **Demirci Kawa**'nın **zalim Dehak**'a karşı verdiği mücadeleyi selamlarken bugünde ezilen Kürt halkının ve azınlıkların haklı ve meşru direniş mücadelelerini **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik** olarak selamlıyoruz.

Dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların, ülkemizin işçi sınıfının mücadelesi emperyalist ve kapitalist politikalara paçuk bırakmayacaktır. Egemen zalim diktatörlüklere karşı, emperyalist saldırganlık ve işgallere karşı kararlı ve direngen mücadelemizi büyütmeliyiz.

Tütün alımının durdurulması köylüyü mağdur etti

Malatya'da tütün alımının durdurulması ve pancara getirilen yüzde 50'lik kota, köylüyü mağdur ediyor. Devletin kendilerine alternatif ürün olarak önerdiği fasulyenin fiyatının 2001 yılına oranla yüzde 60'ları aşan bir düşüşle 350 bin liraya gerilediğini ifade eden köylüler, "Çiftçiler açlığa mahkum ediliyor" diyor.

Özelleştirme İdaresi'nin 26 Aralık 2003 tarihli kararıyla tütün alımının durdurulmasının ardından şeker pancarına getirilen yüzde 50'lik kota Malatya'nın özellikle Doğanşehir ve Akçadağ ilçelerindeki köylülere zor duruma soktu. Devletin köylünün mağduriyetini gidermek için önerdiği alternatif ürün fasulyenin fiyatı ise, 2001 yılında 1 milyon 200 bin lirayken, 2004 yılında 350 bin liraya geriledi. Yıllardır üretimini yaptıkları ve Türkiye'nin en kaliteli fasulyesi olarak bilinen Doğanşehir Fasulyesi fiyatlarında yaşanan düşüşün kendilerini perişan ettiğini belirten Hasan Budak adlı köylü, "Ben daha önce 4 ton tütün ekip satıyordum. Getirilen kotalar ile bu rakam 200 kilograma kadar düştü. Bu sene ise ekimi yasaklandı. Para etmediği için bir buçuk ton fasulyem evde bekliyor. Bu da yetmezmiş gibi pancar ekimi 2004 yılında yüzde 50 aşağı çekildi. Bu şartlarda köylüler açlığa mahkum ediliyor" diyerek uygulama-

Tütün üreticisi Hasan Budak

lara tepki gösterdi.

"Hükümet köylüyü gözden çıkardı"

Türkiye Üretici Köylüler Sendikası (Tür-Köy-Sen) Malatya Şube Başkanı Hayri Yıldırım ise, AKP hükümetine yönelik eleştirilerde bulunarak, "Tekstil alanında Çin ile başa çıkamayan hükümet, alttan alta Çin'den fasulye ithal ederek köylüsünü mağdur etmekten geri durmuyor" dedi. İlçede tütün alımının durdurulmasının önümüzdeki dönem diğer illere yansıtacağına işaret eden Yıldırım, "Çünkü, IMF politikaları Tekel'in tütün alımının tamamıyla durdurulmasını istemektedir. IMF'nin tarım politikalarına hizmet eden AKP hükümeti de bu politikaları hayata geçirerek, üretici köylüyü gözden çıkarmakta-

dır" diye konuştu.

Yıldırım ayrıca Türkiye'nin tarım ve hayvancılıkta kendi kendine yeten ülke olabilmesinin, köylünün örgütlenmesinden geçtiğini belirtti.

Köylülerden pancar kotasına protesto

Malatya'da Doğanşehir Şeker Fabrikaları Ziraat Bölge Şefliği önünde Tür Köy-Sen'in düzenlediği basın açıklamasına yaklaşık 200 kişi katıldı. Basın açıklamasında konuşan Tür Köy-Sen Şube Başkanı Hayri Yıldırım 2004 yılında ilçede tütün alımlarının durdurulmasının ardından pancarda kota uygulamasına tepki göstererek, "Bu yıl gönderilen genelge ile TEKEL tütün alım sözleşmelerini iptal etti. Böylece tütün ekimi fiili olarak yasaklandı. Pancar üreticilerini de aynı son beklemektedir" dedi. Malatya'da 5 bin 400 ailenin şeker pancarından geçimini sağladığına işaret eden Yıldırım,

üretim kapasitesi 400 bin ton olan Malatya Şeker Fabrikası'nın kapasitesinin 220 bin tona düştüğünü söyledi.

Kota uygulamasının binlerce köylüyü işsiz bırakacağına dikkat çeken Yıldırım, sözlerine şöyle devam etti; "Akçadağ, Balaban, Darende, Ören pancar alım kantarları kapatılmıştır. İlimizdeki şeker fabrikasının bu yıl kapatılmasının veya özelleştirilmesinin hesapları yapılmaktadır. Kota uygulamasıyla yapılmak istenen, pancar üretimini tümenden yok etmektir. Bu politika aynı zamanda binlerce köylüyü ve işçiyi de işsiz bırakacaktır."

Açıklamada "Tütün emeğimizdir sahip çıkalm", "TEKEL halkındır satılamaz", "AKP dikkat 35 milyon köylünün sabrı taşıyor", "Üretim hakkımız engellenemez" dövizleri açıklarken, "Özelleştirmeye hayır", "IMF defol bu memleket bizim", "AKP şaşırma sabrımızı taşırma" sloganları atıldı. (H. Merkezi)

"Köylü Hükümetten Planlama ve Destek Bekliyor"

Çanakkale Ziraat Odası Meclis Başkanı Mehmet Er yaptığı yazılı basın açıklaması ile, Türkiye'de tarımsal üretimin planlanmasını istedi ve Doğrudan Gelir Desteği uygulaması ile Türkiye'de de üretilmesi mümkün tarım ürünlerinin ithal edilmesini eleştirdi.

"Üreticinin hükümetten beklentisi yüksek" diyerek tarımsal üründe planlama yapılmasını, üreticiler için elektrik fiyatlarında indirim yapılmasını ve 2003 borçlarının 2004'e ertelenmesini isteyen Er, şöyle konuştu; "Tarımsal sorunların çözümü konusunda köylü hükümetten destek bekliyor. Her üç köylüden biri doğrudan gelir desteğinden yararlanmıyor. Türkiye'ye ithalat ile giren tarım ürünleri haksız rekabete neden oluyor. Tarım kesimi elektrik fiyatlarında makul bir indirim bekliyor. 2003'teki borçlarının ise 2004'e ertelenmesini talep ediyor. Konya büyüklüğündeki Hollanda yılda 30 milyar dolarlık tarım ürünü ihraç ediyor. Çöldeki üretimle İsrail tarımsal üretimde ilk sıralarda yer alıyor. Bu noktada Türk tarım üretimi için ne yapılması konusunda projeler üretilmiyor. Bizler planlı bir tarımsal üretim gerçekleştirmek istiyoruz. Babadan, dededen gördüğümüz yöntemle geçen yıl para eden ürünü bu yıl da para kazanmak için ekiyoruz. Sonuçta aynı kafa yapısıyla düşünen çok sayıda tarım üreticisi olduğu için o ürün piyasada bollaşıyor. Bol tarımsal mahsulde piyasada değer bulmuyor. Para kazanmak bir yana, zarar bile ediyoruz. Bazen o ürünü gübre, hayvan yemi gibi değerlendirme çabasında oluyoruz. Bu olmadığında ise çürümeye ve tarlada kurumaya bırakıyoruz. Çünkü o ürünü tarladan kaldırmak için verilen işçi parası mahsulün satılmasıyla kesinlikle karşılanmıyor. (H. Merkezi)

Tarımsal desteklerde azalma gündemde

AKP hükümeti bir yandan seçim meydanlarında halka yeni yeni vaatlerde bulunurken, bir yandan dertlerini dile getirenleri azarlarken bir yandan da asıl yapmak istediklerini hayata geçiriyor. Bu örneklerden bir tanesi de tarımsal desteklerde azalmanın gündeme gelmesi.

Tarım ürünlerine ancak bir yıl sonra ödenebilen prim desteğinde, bütçedeki kesinti oranının yüzde 13'e yükseltilmesi nedeniyle azalma gündeme geldi. Ayrıca Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesinde oluşturulan Tarım Destek-

leme Kurulu, 2003 yılı ürünü ayçiçeği, pamuk, soya, kanola ve zeytinyağına ödenecek prim miktarlarını belirledi.

2002 yılında ödenen primlere göre, 2003 yılı ürünlerine ödenecek prim miktarlarını yüzde 40, kanolada yüzde 50 artıran kurul, 2003 yılı pamuk ve ayçiçeği için kg başına 120 bin lira, soya için 140 bin lira, kanola için 135 bin lira, zeytinyağı için 250 bin lira prim desteği ödenmesinin uygun olacağı yönünde karar aldı. Ancak kaynak sağlama amacıyla bütçedeki kesinti oranının yüzde 13'e çıkarılması üzerine, belirle-

nen primlerin düşürülmesi gündeme geldi.

395 TRİLYONLUK ÖDENEK AYRILMIŞTI

Tarım ürünlerinin desteklenmesi için 2004 yılı bütçesine, çay, fındık için ödenen primler ve şeker pancarı ekim alanlarını daraltan köylülere verilecek primler dahil toplam 395 trilyon lira ödenek konulmuştu. Bunun 285 trilyon lirasının, Türkiye'de üretim açığı olan ayçiçeği, pamuk, soya, kanola ve zeytinyağı için kullanılması öngörülmüştü. Şeker pancarı alanlarının daraltıl-

masına ilişkin projeye yeterli ilgi olmaması nedeniyle, şeker pancarından vazgeçecek köylüye yapılacak ödemelerde 35 trilyon liralık bir azalma olacağı belirlendi. Bunun da söz konusu 5 ürünün destekleme primlerinin ödenmesinde kullanılmasına karar verildi. Böylece, 315 trilyon liralık kaynak gözü önüne alınarak destekleme prim miktarları belirlendi. Ancak kaynak yaratmak amacıyla bütçedeki kesinti oranının yüzde 13'e çıkarılması üzerine, ödenekte 51.3 trilyon liralık azalma oldu. (H. Merkezi)

Çarşamba ilçesinde ürün kurutma makinası kuruldu

Coğrafi konumu ve toprağının verimi **Karadeniz Bölgesi**'nde geniş bir ürün yelpazesi oluşturur. **Fındı-ğından** mısırına, **soyasından** çayına, **buğdayından** çeltiğine birçok ürün köylünün geçim kaynakları arasındadır. Özellikle 1980 sonrasında **Yeni-den Yapılandırma** adı altında uygulanan yıkım politikalarına bir de Karadeniz'in nemli iklimi eklenince bölgede tarımla uğraşmak da her geçen gün daha bir zorlaştı.

Geçtiğimiz sayılarda çeltik üreticilerinin sıkıntılarına değinmiştik. Taban fiyatının düşük verilmesi ve **TMO**'nun yeterince çeltik almaması nedeni ile köylü çeltiğin elinde kurtlanmaması için ürününü tefeci tüccarın eline yok pahasına teslim etmişti.

Binbir zorlukla tarımla geçimini sağlayan Karadeniz köylüsünün fındığı, çeltiği, mısırı vb. ürünleri serbest piyasada tefeci tüccarın eline bırakılmış durumda. Köylünün ürününü maliyetinin altında satmak zorunda bırakılmasının nedenlerinden biri hasat edilen ürünlerin yeterince kurutulması için

Karadeniz gibi nemli bölgelerde ürün kurutma teknolojileri geliştirilmiş makinelerinden yararlanılacak desteğin sunulmaması ve teşviğin verilmemesi. Dededen kalma yöntemlerle çeltiği, mısırı, fındığı serpenlerde, tarla kenarlarındaki düz alanlarda, yol kenarlarında kurutan üreticiler havalar yağışlı geçince ürünlerini yeterince kurutamıyor. Çarşamba ve Terme ilçelerinde köylülerin çeltiği asfalt üzerine sererek kurutmaya çalışması her yıl yaşanan ve gördüğümüzde yadırgamadığımız bir alışkanlık durumuna gelmiş. **Çarşamba ve Terme** ilçelerinde bu ürünlerin kurutulması için **Tarım İl Müdürlüğü** vermesi gereken hizmetleri ve desteği yıllardır aksatmasına karşın bu ay Çarşamba ilçesine otomatik ürün kurutma makinası aldı. Tarım İlçe Müdürlüğü'nün bahçesine kurulan ürün kurutma makinası çeltik, soya, mısır ürünlerini kurutulmasını sağlayacak. Bu makina ile ilgili Çarşamba Tarım İlçe Müdürü **Fahrettin Yüksel** açıklama yaparak "Karadeniz bölgesi nemli bir

bölge olduğu için ürünler hasat neminin çok üzerinde oluyor. Bu ise pazarlama oranını düşürüyor. Bu ürünleri fabrikalar ya da tüccar almıyor. Sıkıntının ortadan kaldırılması için kurutma makinasını Tarım İl Müdürlüğü tarafından temin ettik. Saatte yaklaşık 5 ton ürünü kuratabiliyor. Hasat zamanında üreticinin talepleri doğrultusunda, belirli bir ücret karşılığı ürününü kurutabileceğiz" dedi. Otomatik ürün kurutma makinası Türkiye'de 2 adet bulunuyor. Biri **Balıkesir**'de, ikincisinin **Çarşamba** ilçesine kurulduğunu belirten yetkililer bu makine ile ürünlerde nemden kaynaklı sorunların giderileceğini açıkladılar. Çarşamba Tarım İlçe Müdürlüğü'nün vermeye başladığı hizmetin karşılığında üreticiden ne kadar ücret alınacağı şu an için belli değil. Üreticilerin taleplerinin bu miktarı ortaya çıkaracağı ifade edilirken destekten yoksun bırakılan köylünün ürününü buraya taşıma ücreti de dahil olarak çıkan maliyeti nasıl karşılayacağı ise belirsiz.

(Samsun)

Çeltik kurutma makinesi

Şemsi Bayraktar

TZOB'DAN AÇIKLAMA;

"KESİNTİLER FAKİRLERDEN YAPILYOR"

TZOB Başkanı **Şemsi Bayraktar**, SSK, Bağ-Kur ve asgari ücretlilere yapılacak artış için tarımsal desteklemelerden kesinti yapılmasına tepki göstererek, "**Bir taraf memnun edilirken bir taraf mağdur ediliyor**" dedi.

Bayraktar yaptığı yazılı açıklamada, bütçede yapılan kesintiden dolayı tarımsal destekleme kalemlerinden prim miktarlarının düşürülmesinin gündeme geldiği yönündeki haberlerin gerçeğin sadece bir kısmını yansıttığını, söz konusu kesintinin sadece prime ayrılan ödenekte değil, tarımsal destekleme için ayrılan 3.9 katrilyonluk bütçenin tamamında yapıldığını kaydetti.

Bayraktar, "Bu iptallerin başında tarımsal desteklerle ilgili ödenekler gelmektedir. Toplam 3.5 katrilyon lira dolayındaki iptalin 500 trilyon liradan çoğu tarımdan yapılan kesintilerden oluşmaktadır. **Burada problem bütçe transferinin fakirden yapılmasıdır. Bir tarafı memnun ederken diğerinin mağdur edilmesidir**" dedi.

SSK ve Bağ-Kur emeklileri ile asgari ücretle çalışanların toplumun en düşük gelirli gruplarından olduğunu vurgulayan Bayraktar, bu kesimlere yapılan artışların yanlış olmadığını ancak bu artışlar yapılırken yine toplumun en düşük gelir seviyesine sahip köylülere yapılacak desteklerden tasarruf yapılmasının yanlış olduğunu kaydetti.

(H. Merkezi)

Ege'de üzüm üreticileri sendika kuruyor

Manisa'nın Alaşehir İlçesi'nde 12 Eylül'den sonra ilk defa üzüm üreticisi köylüler bir araya gelerek Üzüm Üreticileri Sendikası'nı (Üzüm-Sen) kuruyor. Üzüm-Sen Girişim Sözcüsü **Adnan Çobanoğlu**, amaçlarının bugüne kadar birçok nedenden dolayı örgütlenemeyen köylüleri buluşturmak olduğunu dile getirdi.

Türkiye'nin en fazla üzüm üretiminin yapıldığı Ege Bölgesi'nde kurulacak olan Üzüm-Sen, üzüm üreticilerinin yaşadığı sorunlara çözüm bulmaya çalışacak.

DİHA'ya bilgi veren Üzüm-Sen Girişim Sözcüsü **Adnan Çobanoğlu**, Üzüm-Sen'in Ege Bölgesi'nde bir başlangıç olduğunu, diğer üretim alanlarıyla birlikte tüm Türkiye'de örgütlenerek konfederasyona gideceklerini söyledi. Üzüm-Sen'in açılışını yaptıktan sonra üyelerine eğitim vereceklerini belirten Çobanoğlu, Haziran ayında Brezilya'da yapılacak olan **Dünya Çiftçi Sendikası Kurultayı**'na katılacaklarını da kaydetti.

"AKP'nin amacı Türkiye'de tarımı bitirmek"

Köylülerin yaşadığı sorunlara da değinen Çobanoğlu, köylülerin örgütlenme imkanlarına sahip olmadığına dikkat çekerek, Anayasa'da

köylülerin örgütlenmelerini düzenleyen yasaların bulunmadığını söyledi.

Çobanoğlu, "Gelen bütün hükümetlerin tarım politikası aynı. Şuanki AKP hükümetinin de geçmiş hükümetlerden farkı yok. **AKP şu anda IMF programını uyguluyor. IMF'nin politikası da belli. Amaçları Türkiye'de tarımı bitirmek. IMF, Türkiye'ye 'Ürünü istediğim kadar üreteceksin, daha fazlasını üretirsen, bunu almam' diyor**" şeklinde konuştu.

(DİHA)

Adnan Çobanoğlu

9. yılında Gazi Katliamı ve Direnişi

Tarih sayfaları her dönem zulme, zora, baskıya maruz kalmış mazlum halkların başkaldırı ve direniş destanlarına tanıklık etmiştir. Zulmeden ne kadar zalimse, zulme uğrayan da o kadar asi ve direngen olmuştur. Mazlum halk gün gelip de gücünün farkına varıp dayandığında zalimin kapısına; o zaman değişmiş gecenin rengi. Ve ateş olup yakmıştır zalimin zulmünü.

21 Mart da Kürt halkının asırlar boyu süregelen çığlığının adıdır. Zalim Dehak'ların susturmaya çalıştığı çığlığın, Demirci Kawa'larca haykırıldığı gündür. O günün koşulları göz önüne alınarak incelendiğinde Newroz Dehak'ın zulmüne yöneldiği için kendi içinde devrimci bir öz taşır. Devrimci ve komünistler bu yönü öne çıkararak Newroz'un isyancı karakterini savunur. Bu özelliklerinden koparılmış bir Newroz anlayışı savunulamaz.

Tarihsel açıdan Newroz'u incelersek kökeni Mezopotamya'ya kadar uzanır. Bu topraklar üzerinde kurulu Asur devletinin zalim bir kralı Dehak...

Ve zulmün olduğu her yerde hoşnutsuz insan yığınları içinde yetişen bir kahraman Demirci Kawa. Dehak Asur İmparatorluğu içinde yaşayan halklara özellikle de Kürtlerin ataları olan Med'lere büyük acılar çekirtmiştir. Efsaneye göre; zalim Dehak amansız bir hastalığa yakalanır. Dehak'ın derdinin devası da her gün iki Med gencinin beynini yemesi olarak söylenir. Zalim kral her gün iki Med gencinin beynini yerken bu sayı zamanla 3'e, 5'e, 10'a çıkmıştır; Med'li gençler 10'ar 10'ar götürülüp kat-

lediliyor, gençlerin beyinleri Dehak'a sunuluyormuş. Bir gün sıra Demirci Kawa'nın çocuklarına gelmiş, Kawa bunu hazmedememiş, Dehak'ın sarayını basarak, çekiciyle zalimi paramparça etmiş ve sarayın burçlarında ateşler yakarak Med halkını zulmün düzenine karşı isyana çağırılmış. O gün bugündür 21 Mart zulme karşı direniş günü olarak kutlanır.

Aradan yüzyıllar geçmesine rağmen, Kürt halkı üzerindeki zulüm her daim kendini korumuştur. Bugün ülkemize baktığımızda Dehak'ın yerini faşist TC devleti almıştır. TC'nin tarihine kabaca bir göz atığımızda daha iyi görülecektir. TC'nin kurulduğu 1923'ün hemen iki yıl sonrası 1925 Şeyh Sait ayaklanmasının kanla bastırılması, 1928 Koçgiri, 1938 Dersim, Ağrı, Zilan isyanlarına karşı faşist devletin tutumu hep katletmek yönünde olmuş-

İsviçre'de sosyal yaşam bitme durumuna gelmiştir, yabancıları çok zor günler beklediği, özellikle bu tür ırkçı saldırılar kendiliğinden gelişen durumlar olmadığı gibi bunun arkasında İsviçre devletinin olduğu politikaları paralelinde görmemiz gerekmektedir. Avrupa komisyonunun 3. raporuna göre İsviçre'de bu tür saldırıların çoğaldığına ilişkin açıklamaları bunu doğrulamaktadır. Tüm bu gelişmelere rağmen İsviçre hükümetinin İrkçilikle Savaşım Dairesi Genel Müdürü Michele Galizia hemen su açıklamayı yaptı; "Rapor bizim beklediğimiz gibi çıktı, biz bu sonucu bekliyorduk. Rapor İsviçre'deki ırkçılık olaylarına ayna tutuyor. Bazı tatsız olayların yaşandığını biz zaten biliyorduk. Zaman zaman çok kötü olaylarda

tur. Fakat her defasında Kürt halkının isyan yüklü çığlığı faşizmin beyninde patladı. Bazen Diyarbakır'da Zekiye Alkan, Mazlum Doğan, bazen İzmir Kadifekale'de Raşan Demirel, bazen de Roza ve Berivan oldu bu isyan.

21 Mart kutlamaları da birçok kezkanlı geçmiştir. TC umudun şaha kalktığı, isyanın, başkaldırının, uyanışın günü olan 92 Newroz'unu da kadın, çocuk, yaşlı demeden kana bulamıştır. Cizre, Şırnak, Şemdinli, Eruh, Kurtalan, Derik, Kızıltepe, Lice, Mardin, Diyarbakır ve birçok ilde insanlara panzerlerle, tanklarla, otomatik silahlarla saldıran devlet güçleri 100 insanı katletmiştir. Ve aynı yıl "Newroz bayramını" ortaya atarak bu şekilde kutlamaların içini boşaltmaya çalışmıştır. Bu bayram bir anda tarih kitaplarında aranıp bulunmuş ve "Bahar bayramı" olarak kutlanmıştır. Fakat bu oyunları tutmamıştır.

Egemenlerce karartılmaya, içi boşaltılmaya, üstü örtülmeye çalışılan Newroz'un devrimci-isyancı özü, nasıl geçmişten günümüze taşındıysa devrimci-komünist, yurtseverler bu mirası, aynı bilinç ve kararlılıkla taşımak görev ve sorumluluğu ile yüzyüzedir. Aksi taktirde Newroz'un içi egemenlerce boşaltılacaktır. Tüm Ortadoğu ve Kürt halkı için ayrı bir öneme sahip olan Newroz'u Kürt dinamiğini harekete geçirmede, örgütlemeye bir araç olarak kullanmak ve Newroz kutlamalarını devletin korkulu rüyası haline gelecek bir güne dönüştürmek sorumluluğuyla karşı karşıya bulunmaktadır.

● SAMSUN BAFRA'DA ÖĞRENCİLERE "TERÖR" KONFERANSI

Özellikle gerilla mücadelesinin geliştiği bölgelerde, üniversitelerde, çeşitli etkinliklerde, panellerde halka, gençlere "terör" konferansları vererek insanları yanıltmaya çalışan devletin son oyunu da Samsun Bafra'da ortaya çıktı.

İlçe Emniyet Müdürlüğü Konferans Salonu'nda Bafra Lisesi'nin Yabancı Dil Bölümü'nde okuyan 100 öğrencinin katıldığı konferansa konuşmacı olarak Samsun Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü Psikolojik Hareketler Büro Amirliği'nden Başkomiser Kadir Köse katıldı. Köse "Genç su gibidir, neyin içerisine girerse onun şeklini alır. Yarım şekillendirmek isteyenler, yarım sahibi gördükleri gençleri, yaş iken eğmeye çalışıyorlar. Kalıptan çıkan en kolay klasik şekil ise eli silahlı genç olur. Gençliğin elinde silah değil, kalem olmalı" derken aynı zamanda gençlere atış talimi yaptırmaktan geri durmadı. (Samsun)

● SARIGAZI'DE

JANDARMA TERÖRÜ

Sarıgazi Mehmetçik Lisesi önünde "Soğurtmalar, YÖK Yasa Tasarısı ve Disiplin Yönetmeliği"yle ilgili basın açıklaması yapmak isteyen lise öğrencilerine jandarma saldırı. Yeni Demokrat Gençlik, Özgür Gençlik, Odak, Gençlik Dernekli öğrenciler basın açıklaması yapmak isterken jandarma saldırarak 6 öğrenciyi dipçiklerle döverek gözaltına aldı. Daha sonra Nazım Hikmet Parkı'nda oturan 16 kişiyi daha gözaltına aldı. Aynı gün alarma geçen jandarma Sarıgazi halkı üzerinde terör estirdi. Yüzlerce kişiyi kimlik kontrolü ve aramadan geçirerek sorguladı. Gözaltına alınan 6 kişiyi bırakan jandarma, geri kalan 16 kişiye gece boyunca işkence yaptı. YDG okuru 4 genç çırılçıplak soyundurulduktan sonra gözleri bağlı bir şekilde işkenceye maruz kalırken bir taraftan da ajan olmaları yönünde baskı yapılmıştır. Gözaltına alınlarından 15'i ertesi gün çıkarıldıkları savcılıkta serbest bırakılırken, bir kişi tutuklanarak hapisaneye kondu. (Kartal)

● MUNZURUMA DOKUNMA

14 Mart 2004 tarihinde Galatasaray Postanesi önünde bir araya gelen yaklaşık 50 Dersim'li Munzur'da yapılması planlanan barajları protesto etti. "Dün Fırtına Vadisi, bugün Munzur, yarın?", "Munzur'da baraja hayır" yazılı pankart açan Munzur Çevre, Kültür ve Dayanışma Derneği üyeleri "Enerji benim, zirvelerimde suyum rahat bırak", "Biz Munzur'la mutluyuz", "Munzur, Fırat, Dicle özgür aksın, halklar umutlansın" vb. dövizleri taşıdılar. Dernek Başkanı Ali Ekber Barmaç okuduğu basın açıklamasında "Biz Munzur'u çocuklarımızdan emanet aldık. Munzur'a sahip çıkmak; doğaya, tarihe, kültüre, inanca sahip çıkmaktır. Barajlar sadece Munzur'un değil, insanlığımızın önüne set çekecek, insanlığımıza sahip çık" dedi. Basın açıklaması grubun çevre temizliği yapmasıyla sona erdi. (İstanbul)

● ANTI-FAŞİST GENÇLİK BİRLİĞİ'NDEN EYLEM

Gazetemize bir açıklama yapan Anti-faşist Gençlik Birliği 13 Mart günü YÖK protestosuna polislin azgın saldırısına yanıt ve Beyazıt'taki eylemlere yapılan saldırıları protesto için 17 Mart gecesi Ankara Küçükcesat semtinde bulunan bir polis noktasını molotofladığını açıkladı. Bunun saldırılara bir yanıt olduğunun vurgulandığı açıklama "Faşizme geçit veremeyeceğiz" sloganı ile bitirildi. (H. Merkezi)

İSVİÇRE'DE FAŞİST İRKÇİ SALDIRILAR ÇOĞALYOR

Geçen yıl yapılan seçimlerde İsviçre'de Milliyetçi Parti'nin başa gelmesiyle birlikte faşist ırkçı saldırılar da arttı. Son dönemlerde Afrika'dan gelen yabancı insanlara yönelik gerçekleşen bu saldırılar İsviçre gazetelerinde göze çarpan haberler arasında. Özellikle İsviçre polislinin siyahi olan insanlara yönelik sert tutumları kamuoyunu rahatsız ediyor. Uzun yıllardır İsviçre Milliyetçi Parti'nin sürekli yabancıları yönelik sert politik tutumları yabancıları hedef göstermesi bu tür faşist ırkçı saldırıları da gündeme getirmiştir.

AKP mitinglerine halkın öfkesi damgasını vurdu!

Başta Başbakan R. Tayyip Erdoğan olmak üzere AKP yöneticileri her fırsatta halkı azarlamaktan, aşağılamaktan geri kalmıyor. Özellikle 28 Mart yerel seçimlerinin yaklaşması ile beraber gerçekleştirdiği seçim mitingleri bu çarpıcı örneklerle dolu.

Hükümete gelene kadar halkın taleplerini yerine getireceği yönlü birçok vaatte bulunan AKP hükümeti, bu aşamadan sonra ise pratikte halkın sorunlara nasıl "çözüm bulduğunu" gösterdi. Mitinge katılan kitleler sorunlarına yönelik çözümler değil, aksine tüm sorunların kaynağının kitleler olduğu yönüyle cevap alarak adeta azarlandı.

Özellikle AKP'nin düzenlediği mitinglerde mikrofondan seslenen yöneticiler halkın taleplerine azarlamayla karşılık verirken tabandan ise tepkiler almaya devam ediyor.

İşte bunlara birkaç örnek:

İzmit'te yapılan AKP mitinginde AKP'liler TÜPRAŞ İzmit Rafinerisi işçilerinin tesisten çıkmasını engellediler. Körfez tesislerinden alana ulaşabilen işçiler ise AKP'lilerin azgın saldırılarına uğradı. Kanlar içinde kalan işçiler TÜPRAŞ tesislerinde tedavi edildi.

Tayyip Erdoğan konuşurken TÜPRAŞ'ın Körfez Petro Kimya Tesislerinden miting alanına ulaşan 300 kadar işçi ise, polislin engeliyle karşılaştı. "TÜPRAŞ halkındır, satılmaz" sloganlarını atan işçiler, devletin kolluk güçlerinin yanısıra bu güçleri aratmayacak AKP'lilerin de saldırılarına maruz kaldı. Petrol-İş Sendikası'na üye işçiler ise gelişmeleri protesto etmek amacıyla TÜPRAŞ'ta üretimi dururdular. AKP hükümetinin her fırsatta halkı azarlamasını artık fiili olarak saldırıları izliyor.

İzmit'te işçilere karşı tavırını gösteren AKP'liler aynı tavrılarını Zeytinburnu Kazlıçeşme'de yaptıkları mitingde de gösterdiler. "Biz Tayyip'e verdiğimiz oyun hesabını sormak için geldik, neden önümüze barikat kuruyor? Başbakanımız bizden korkuyor mu?" şeklinde tepkilerle miting alanına girmek isteyen TEKSİF üyesi Bakırköy Sümerbank işçileri polislin müdahalesi ile karşılaştı. Yaşanan

arbedede bir işçi gözaltına alındı.

Isparta mitingine katılan bir köylü elindeki elmayı Erdoğan'a göstererek, "Elmamı satmıyorum" diye tepki gösterdi. Erdoğan'ın cevabı ise "Onu da ben satmayayım. Sen pazarlama kabiliyetini ortaya koy ve malını sat" diye karşılık verdi.

Mersin mitingine katılan Çukurova tekstilden atılan işçilerin "İş istiyorum" talebine ise Erdoğan'ın cevabı "Boşuna pankart açmayın. Devlet istihdam kapısı değil" şeklinde oldu.

Adana mitingine katılan ÇEAŞ mağduru bir işsiz "İşsizim, açım ve eve ekmeğe götürmek istiyorum" şeklinde taleplerini dile getirirken Tayyip'in cevabı ise diğer cevaplarını aratmayacak şekilde oldu. "Başka adamlar attınız, onun bedelini ödüyorsunuz."

Ağrı mitingine katılan üniversite diploma-lı işsiz olan gençler ise "iş talebinde" bulundu. Tayyip'in cevabı ise "Taşı sıkır, suyunu çıkarırsın. Ben üniversite okudum, simit sattım, su sattım" şeklinde oldu. Tayyip bu cevapla kendinin örnek alınarak istenilirse işsiz olunamayacağını propagandasını yapıyor. Yani çarlarak, halkın ülkenin değerlerini satarak, emperyalist efendilere hizmette kusur etmeyecek... Aynı mitingde katılan bazı geçici işçiler ise "kadro talebinde" bulundular. Cevap ise yine aynı üslupla "Kimsenin iş beğenmeme lüksü yok" şeklindeydi.

Etmesgut mitinginde ise şeker fabrikasının kapatılmamasını isteyen işçiler tartaklanarak engellendiler. Bunların dışında ülkenin birçok yerinde yapılan mitinglerde AKP'ye hem kendi tabanından gelen tepki ve öfke, hem de genel olarak kitlelerden gelen hoşnutsuzluk her ne kadar medya aracılığıyla gizlenmeye, üstü örtülmeye çalışılsa da artık çok açık bir şekilde ortadadır. (H. Merkezi)

Erdoğan'a Dersim usulü karşılama

Bölgede seçim çalışmalarını yürüten başbakan R. Tayyip Erdoğan 13 Mart Cumartesi günü Dersim'e geldi. Erdoğan'ın konvoyu Dersim'e gelirken, yaklaşık bin kişi Yeraltı Çarşısı'nın üzerinde Erdoğan'ı "AKP'nin icraatları, İşgal ortaklığı, Sendika düşmanlığı, Hapishanelerde 109 ölüm, İmam Boztaş'ın katledilmesi", "Tecrite hayır, katliamlara son" pankartları ve "Dersim, Maraş, Sivas katliamlarını unutmamak", "İnfazların katliamların sorumlusu AKP'dir", "Halkız biz yeniden doğarız ölümlerden" dövizleriyle beklediler. Bu arada her tarafa yığınak yapan devletin kolluk güçleri kitlenin biraraya gelmesini engellemeye çalışsa da yapılan görüşmelerden sonra kitle bir araya geldi. Kitle burada Erdoğan'ı beklerken protestoyu haber alan Erdoğan yolunu değiştirerek alt yoldan halkın içine girmeden Kışla Meydanı'na geldi. Yeraltı Çarşısı üstünde kitle adına bir basın açıklaması yapan Av. Özgür Ulaş Kaplan AKP döneminde yapılan yargısız infazlara değinerek Susurluk yöntemlerinin AKP döneminde de devam ettiğini söyledi. Emekçilere yö-

nelik saldırıların had safhaya ulaştığını belirten Kaplan, hükümetlerin Dersim üzerinde uyguladıkları politikaları anlattı. Kitle sık sık "AKP defol bu memleket bizim", "İmam Boztaş ölümsüzdür", "Tecriti kaldırın ölümleri durdurun", "Katil ABD işbirlikçi AKP" vb. sloganlarını attılar.

Yeraltı Çarşısı'nın üzerinde protesto eylemi yapılırken Erdoğan ise Kışla Meydanı'ndaki kitleye vaatlerde bulunmaktaydı. Dersim'de yapılan protestoyu görmezden gelen Erdoğan Erzincan'dan, Elazığ'dan, Pertek'ten ve Çemişgezek'ten getirilenlerle Dersim'deki memurların zorla alana götürülmesiyle ve Erdoğan'ın ne söyleyeceğini merak ederek giden Dersim'lilere seslenirken "Köy Hizmetleri Kapatılmaz" pankartı açan bir gruba, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nü kapatmayacaklarını, ancak il özel idaresine devredeceklerini, Köy Hizmetleri'nin Ankara'dan değil, ilden yönetileceğini söyledi. Erdoğan yapılacak yeni bir protestodan çekinerek geldiği gibi kimseye gözükmeden Dersim'den ayrıldı. (Malatya)

16 Mart 2004 tarihinde, Halepçe katliamı ve İstanbul Üniversitesi'nde 7 öğrencinin öldürülmesinin yıldönümü olması nedeniyle İstanbul Üniversitesi önünde bir eylem gerçekleştirildi. Önce ellerinde karanfiller ile Eczacılık Fakültesi önüne yürüyen öğrenciler katledilen 7 öğrenci için 1 dakikalık saygı duruşunda bulundular. "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız", "16 Mart Halepçe'yi unutmaya-çağız", "YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek" gibi sloganlar atılarak kitle dağıldı.

Ardından Beyazıt Meydanı'nda yurtsever ailelerin ve DEHAP kitesinin katılımıyla Yeni Demokrat Gençlik, Özgür Gençlik, İGD, BAGEH, Kaldıraç ve TAYAD'lı ailelerin de yer aldığı ikinci bir eylem gerçekleştirildi. "16 Mart'ı ve Halepçe'yi unutmaya-

16 Mart'ta faşizme öfke

çağız", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız", "Yeni Halepçeler istemiyoruz" sloganlarının yazılı olduğu ve dövizler ve pankartlar taşınan

eylemde, "Suriye şaşırma, sabrımızı taşırma", "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganları atıldı. Pek çok Kürtçe sloganın da atıldığı eyleme çevik kuvvet vahşice saldırdı. Biber gazı ve göz yaşartıcı bombaların da atıldığı eylemde çok sayıda insan ağır yaralandı, 30 kişi gözaltına alındı. Sokaktan geçen insanların da ağır darbeler aldığı saldırı da devrimci-sosyalist basın çalışanları da bu azgın saldırıdan payına düşeni aldı. Özgür Gençlik muhabiri dayak yerken, Yeni Demokrat Gençlik muhabiri Meltem Durak ise polislin gözüne copla vurmaları sonucu yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

MALATYA

Malatya ESP ve Demokratik Güçbirliği yaptıkları basın açıklamasıyla Halepçe kat-

liamını unutmadıklarını dile getirdiler.

16 Mart 2004 tarihinde saat 12:30'da postane önünde toplanan kitle "Halepçe'de katledildik, Newrozlarda diriliyoruz", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "İnsanlığa karşı işlenen suç! Halepçe" vb. dövizlerini açarken "Katiller halka hesap verecek", "Kürt katliamına son", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarını attılar.

Basın açıklaması Halepçe'de katledilenler için 1 dakikalık saygı duruşuyla başlarken kitle adına basın açıklamasını Ali Madenkuyu okudu.

BURSA

Halepçe katliamı 16. yıldönümünde birçok ilde olduğu gibi Bursa'da da protesto edildi. 16 Mart günü saat 13:00'de Osmangazi Metro istasyonu önünde siyah bez üzerinde Halepçe resimlerinin sergilendiği basın açıklamasına birçok kurum katıldı. Açıklamayı yapan Bursa DEHAP il başkanı Murat Avcı "İnsanlık tarihinde 2. Dünya Savaşında Japonya'ya atılan bombaların ardından ikinci büyük katliam olayında yaşanan bu trajediye dünya kamuoyu seyirci kaldı ve hala seyirci

kalmaya devam etmektedir" dedi.

MERSİN

16 Mart 1988 yılında Halepçe'de katledilen insanları anmak ve saldırıyı kınamak için Mersin İHD Şubesi tarafından bir basın açıklaması düzenlendi. 16 Mart'ta 12:30'da İHD binası önünde yapılan açıklamayı okuyan Celal Sonuvar "16 yıl önce bugün Halepçe'de 5000'den fazla insan biyolojik ve kimyasal silahlarla katledildi. Halepçe'de yaşayan Kürtlerin, Asurilerin kimyasal, biyolojik silahlarla katledilmesine rağmen biyolojik ve kimyasal silah üretimi Halepçe öncesi ve sonrasında devam etti. Halepçe katliamını bu günkü koşullarda anmamızın sebebi yeni Halepçeleri gördüğümüzden. Bugün Halepçe katliamından dolayı Saddam Hüseyin'i suçluyor olmamız ABD'nin savaş stratejisini desteklediğimiz anlamına gelmez. Çünkü biyolojik ve kimyasal silahların asıl taşıyıcısı ABD'dir ve özellikle Arap Halkları bu silahların kullanılması tehlikesi altındadır" dedi. Açıklamanın ardından aralarında İşçi-Köylü, Devrimci Demokrasi okurları ve ESP'lilerin de bulunduğu kitle alkışlarla eyleme son verdi

Cumartesi Anneleri'nin dosyası AİHM'de kabul görmedi

Galatasaray'da kayıp yakınları haykırıyordu. Yüzlerce insan, kayıp resimlerini taşıyordu ellerinde. Analar kayıp çocukları için intikam yeminleri ediyordu. Ve ardından 15-16 Ağustos'ta yapılan eylemlerde ilk saldırı geldi analara, ve bundan sonraki 7 ay boyunca oturma eylemine katılan analara ve "hepimiz tutsak yakınıyız, hepimiz kayıp anasınız" diyenlere polis azgınca saldırdı. 7 ay boyunca her eylemde polisler

Cumartesi Anneleri gözaltında kayıplar için eylem yaptıkları dönemlerde sürekli gözaltına alınarak, işkenceye kötü muameleye maruz kaldıkları için Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne (AİHM) başvurmuşlardı ancak; AİHM Cumartesi Anneleri'nin bu başvurusuna "kabul edilmezlik kararı" verdi. Kararına hiçbir gerekçe göstermeyen AİHM, dosyanın bir yıl sonra imha edileceğini bildirdi.

Cumartesi eylemleri 21 Mart 1997 tarihinde Hasan Ocak'ın İstanbul'da gözaltında kaybedilmesinin ardından Ocak ailesi ve insan hakları savunucularının çabaları ile başladı. Resmi makamlara başvurmanın yanısıra Hasan Ocak'ın resimlerini İstanbul caddelerinde taşıyarak bir ipucu bulmaya çalışan Ocak ailesi 58 gün sonra oğullarının cesedini Kimsesizler Mezarlığı'nda buldu. 27 Mayıs 1995 tarihinde ise her Cumartesi saat 12:00'de Beyoğlu'nda bulunan Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi başlatıldı. Gözaltında kayıplarla mücadelede bir kürsü yaratma hedefiyle Galatasaray Lisesi'nin önü mekan tutuldu. Her Cumartesi

kayıp analarının, yakınlarının üzerlerine coplarla, köpeklerle saldırdılar. Ama analar, tutsak yakınları, devrimci ve demokrat insanlar tüm dayaklara, saldırılara, yerde sürüklenmelere, gözaltına alınıp işkence görme pahasına "Galatasaray"ı bir mevziye dönüştürdü. Ve aynı zamanda burjuva basın yaptığı haberlerinde "Bunlar sahtekar, çocukları kayıp değil ya yurtdışında, ya dağda" diyerek devletin bu eylemleri karalama kampanyasına destek verdi.

Aileler bu saldırılara karşı eylemlerini bir süre de İHD İstanbul Şubesi önünde sürdürdüler. İHD'den dışarı çıkmalarına izin verilmedi, içerde yapmak istedikleri yine engellendiler ve "Bir gün yine geri dönüp Galatasaray önündeki haykırışımıza sahip çıkacağız diyerek" 1999 Nisan'ında 202. haftada eylemlerine son verdiler.

22 Temmuz 2000 tarihinde Galatasaray önünde F Tipi hapisanelere karşı eylem yapan Partizan Şehit ve Tutsak aileleriydi. Bu kez Cumartesi eylemleri F Tiplerine karşıydı. Cumartesi eylemleri birkaç hafta sonra yeni yeni katılımlarla

genişledi ve devletin saldırılarına karşı direniş odağı olmaya başladı. Her hafta gözaltılarla durduramadığı tutsak yakınlarını devlet, bu kez "tutuklamalarla" yıldırılmaya çalıştı.

Cumartesi Anneleri yaptıkları her eylemde yedikleri dayaklar, üzerlerine sürülen köpekler ve gözaltında uğradıkları işkencelerle, almış oldukları tutuklanma kararlarıyla AİHM'e başvurular. Ancak AİHM 4. Dairenin, 16 Eylül 2003 tarihli kararında, mahkemenin dosyadaki bütün delillere bakarak hak ve özgürlüklerin ihlal edildiği yönünde hiçbir belirti olmadığını(!) açıkladı. Ve mahkemenin bu kesin kararı, mahkeme ya da başka bir kurum önünde itiraza konu olmayacağı gibi mahkemenin talimatları doğrultusunda, dosyanın 1 yıl sonra imha edileceği açıklandı.

Cumartesi Anneleri adına Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin (AİHS) 2, 3, 5, 6, 7, 10 ve 11. maddelerinin ihlal edildiği gerekçesiyle 1999 yılında mahkemeye başvuran Avukat Erkan Pekçe, mahkemenin kabul edilmezlik kararına karşın "Herkesin ifade özgürlüğü ve barışçıl amaçlarla toplanma hakkı vardır. Olayda bu haklar ihlal edilmiştir. Başvurucular, işkence ve onur kırıcı muamelelere maruz bırakılmış, güvenlik hakları ihlal edilmiştir. Bu kararın gerekçesi bile yok. Türkiye'de bile hakim bir karar verirken, o kararın gerekçesini vermek zorundadır. Uluslararası mahkemede böyle bir şeye ihtiyaç duyulmaması ve gerekçenin tamamen taksire bırakılması hiç de anlaşılır değil. Olayda her şey tanıklarca anlatılırken ve belgelerle ispat edilirken mahkeme, olayda insan hakları ihlali sezmediklerini bildiriyor. Orada tek bir gözaltı bile in-

san hakkı ihlalidir. AİHS'de "toplantı ve gösteri hakkı"nın düzenleyen hiçbir ibare yok. Bu, sözleşme için büyük bir eksiklik. İnsan hakları kavramı burjuva kökenli olduğu için bu hak onlara ters düşüyor" dedi.

AİHM almış olduğu bu kararla TC mahkemelerini aratmamıştır. Ancak hangi mahkeme nasıl bir karar alınmış olursa olsun; ezilenlerin, işkence görenlerin talepleri meşrudur. (İstanbul)

Haksızlığın, sömürünün ve baskının olduğu her yerde muhalif, başkaldıran bir kesim daima olmuştur, olacaktır. Ve tarih her zaman başkaldıran bu kesimin direnişlerini yazmıştır. Egemen güçler ise daima bu kesimi ezmeye yok etmeye çalışmıştır. Bu amaçları doğrultusunda zindanları her dönem bir araç olarak kullanagelmiştir.

Her türlü zalimce ve barbarca yönetime başvuran egemen güçler dünyanın pek çok coğrafyasında başkaldıran ve direnen politik tutsaklara kendi sınıf

çıkarları doğrultusunda yönelmiştir. Peru'da 1982-1984 yıllarında zindanlara yapılan operasyonda yüzlerce politik tutuklunun katledilmesi, İrlanda'da siyasi tutsakların yaptırımlara karşı yaptıkları Ölüm Orucu'nda 10 İRA mensubunun hayatını kaybetmesi, İran'da Şah döneminde sadece bir yılda 18.000 siyasi tutsağın idam edilmesi, İsrail zindanlarında Filistinli tutsaklara yapılan baskı ve işkenceler, Kolombiya'daki hapisane katliamı, İtalya'da Kızıltugaylar, Almanya'da RAF, İspanya'da

Politik tutsaklarla Dayanışma Günü'nde LONDRA'DA PANEL

ETA, Fransa, Korsikalılara yapılan uygulamalar sayabildiklerimizden bazıları.

Ülkemizde ise sadece 19 Aralık'taki vahşi saldırıya değinmek herhalde geçmişteki birçok saldırının boyutunu anlatmamıza yeter. Sadece bu tarihte yapılan katliamda kullanılan gazlı, ateşli, kimyasal silahlarla 28 devrimci tutsak katledilmiş çayır çayır yakılmıştır, sonrasında süren ölüm oruçlarında ise günümüze kadar 109 politik tutsak hayatını kaybetmiştir. Tarihi boyunca Kürt-Türk ve çeşitli milliyetlerden pek çok siyasi tutsak dünyada yaşanan katliam ve işkencelerin, izalasyonun en vahşicelerine maruz kalmıştır. Ve dünyanın diğer coğrafyalarındaki direnişleriyle insanlığa umut olmuşlardır.

İşte böyle bir enternasyonalist ruhla harekete geçildi 18 Mart Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Günü'nde Londra'da. Türkiyeliler'den (ÖTDK, UPOTUDAK, YÇKM, FED-BİR), Filipin'den, İran'dan, Nepal'den, İspanya'dan, İngiltere'den ce-

şitli organizasyonların katıldığı sürece 13 Mart'da yapılan bir basın açıklaması ile girildi. Ardından 17 Mart'da Londra'da yayın yapan Radyo Rojbaş'da ki konuşmalarla devam edildi. Bu süreç boyunca çeşitli uluslardan pek çok insana ulaşılmaya çalışıldı. Tüm bu çalışmaların sonucunda ise yukarıda saydığımız tüm ülkelerden temsilcilerin katıldığı bir panel gerçekleştirildi. Her temsilcinin kendi ülkesindeki tutsakların sesi olmaya çalıştığı panelde ortak düşünce, ortak yaşadığımız sorunlara ve ortak düşmana karşı birlikte hareket etmenin önemi üzerineydi.

UPOTUDAK adına panele katılan arkadaş konuşmasında işkencede katledilen İbrahim Kaypakkaya ve gazeteci Memik Horoz'un bir komplo sonucu tutsak edilmesine de değindi. İspanya'dan katılan arkadaşın ise "şu an burada konuşmam bile tutuklanmama neden olabilir" demesi Avrupa'da ki demokrasi anlayışının çarpıcı bir örneği olarak yorumlandı.

Evrensel ve DİHA muhabirleri binlerle uğurlandı

Demokratik Güç Birliği'nin Adana'daki seçim çalışmasını izlerken 19 Mart günü seçim otobüsü üzerinde çöküm yapan **Dicle Haber Ajansı muhabiri Volkan Eryiğit** ve **Evrensel Gazetesi muhabiri Hasan İşler**, TEM yolu üzerinde bulunan üst geçide çarparak yaşamlarını yitirdiler. **Volkan Eryiğit** ile **Hasan İşler** için 10 bini aşkın kişinin katılımıyla Adana'da **Hacı Ömer Sabancı Camii**'nde tören düzenlendi.

Sabah saatlerinde **Havuzlu Bahçe Mahallesi**'ndeki evinden alınan Evrensel gazetesi muhabiri **Hasan İşler**'in cenazesi, **Bahçe Camii**'nde kılınan cenaze namazının ardından **Hacı Ömer Sabancı Camii**'ne götürüldü. **Volkan Eryiğit**'in cenazesi ise aynı saatlerde **Seyhan**'ın **Denizli Mahallesi**'deki evinden alınıp **Müminler Camii**'ne götürüldü. Burada kılınan cenaze namazından sonra Eryiğit'in cenazesi, onlarca araçtan oluşan konvoy eşliğinde İşler'in cenazesinin bulunduğu **Hacı Sabancı Camii**'ne getirildi. Eryiğit'in tabutu burada sarı, kırmızı ve yeşil renklerden oluşan bir örtü ile örtüldükten sonra cami avlusunda omuzlarda taşınarak bir süre dolaştırıldı. Bu sırada törene katılan 10 bini aşkın kitle hep bir ağızdan, "**Hasan ve Volkan yoldaşlar ölümsüzdür**", "**Şehit namının**", "**Yaşasın halkların kardeşliği**" şeklinde slogan attı. Daha sonra cenaze arabalarına konulan Eryiğit ve İşler'in tabutları önünde, Evrensel Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **İhsan Çaralan**, DEHAP Genel Başkanı **Tuncer**

Bakırhan, EMEP Genel Başkanı **Levent Tüzel**, DİHA Yönetim Kurulu Başkanı **Uğur Balık** kitleye hitaben birer konuşma yaptı.

'GÜLE GÜLE OĞLUM, GÜLE GÜLE YİĞİDİM'

Törene katılan **Volkan Eryiğit**'in babası **Aydın Eryiğit**, annesi **Bediha Eryiğit**, nişanlısı **Feleknaz Bazo** ile **Hasan İşler**'in babası **Semih İşler** ve annesi **Münire İşler** gözyaşlarına boğuldu. Cenazeler konuşmaların tamamlanmasının ardından toprağa verilmek üzere yola çıkarıldı. Bu sırada **Aydın Eryiğit** oğlunun tabutuna sarılarak "**Güle güle oğlum, güle güle yığıdım**" dedi.

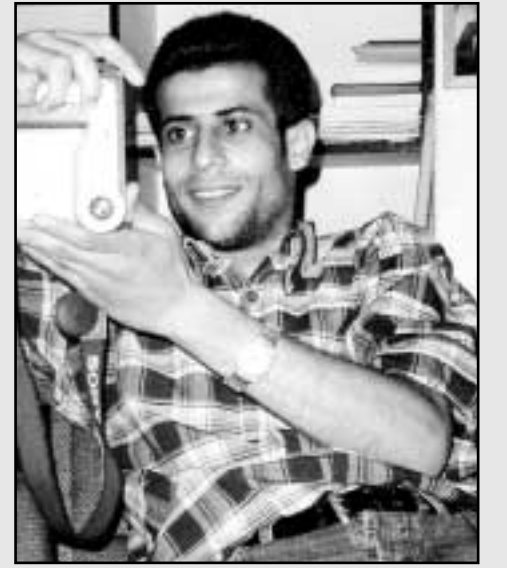
Törene, DEHAP Genel Başkanı **Tuncer Bakırhan**, EMEP Genel Başkanı **Levent Tüzel**, ÖDP, İHD, EMP Adana ve Mersin yöneticileri, Eğitim-Sen Adana ve Mersin şubeleri ile KESK Adana Bileşenleri temsilcileri, Güçbirliği'nin Adana büyükşehir, ilçe ve belediye başkan adayları, DİHA Van, İstanbul, Mersin, Diyarbakır, Adana büro çalışanları, Mersin Gençlik Kültür Merkezi, Bağımsız Gençlik Hareketi, Ülkede Özgür Gündem gazetesi, Evrensel gazetesi, Özgür Kadın Sesi, Özgür Halk Dergisi temsilcileri ile çeşitli sivil toplum örgütlerinin temsilcilerinin de aralarında bulunduğu 10 bini aşkın kişi katıldı. Gazetemiz İşçi-köylü ve ILPS de İstanbul'da Evrensel ve DİHA bürolarını ziyaret ederek her zaman yanlarında olduklarını ilettiler. (H. Merkezi)

Volkan Eryiğit

Hasan İşler

Ümit Abay Türkiye'ye uğurlandı

şe destek vermek ve politik tutsakların direnişinin kamuoyuna taşınması eylemlerinde yer aldı. Bu eylemlerinden dolayı yargılandı ve **4 yıl 3 ay hapis cezasıyla** cezalandırıldı.

Ümit Abay bu cezasından dolayı bundan altı ay önce Almanya'ya gelerek iltica etti. İltica başvurusundan sonra eski **Doğu Almanya** sınırları içinde bulunan bir şehirde, eski Rus askerlerinin kaldığı ve iltica yurduna çevrilen bir kampa yerleştirildi. Bu kamp da diğerleri gibi tam bir askeri kışla gibi yönetiliyor. Her gün imza atmak zorunda kalan, 1 Euro'ya zorla çalıştırılan ilticacılar gibi **Ümit Abay**'da bu uygulamalara maruz kaldı. Ve o ölmeden önce tuttuğu günlüğüne şu notu düşüyordu "**yarı açık cezaevi görmedim ama, yarı açık cezaevi bu olsa gerek. Kendimi yarı açık cezaevinde sanıyorum**" diyerek içinde yaşadığı koşulları açık ve yalın cümlelerle böyle dile getiriyordu.

Almanya başta olmak üzere Avrupa'nın bir ülkesinde çıkarılan yeni iltica yasaları insan onurunu kırıcı olduğu kadar, yaşam koşullarından oldukça uzak ve tam bir baskı yasasına çevrilmiş bu-

lunuyor. Bugün Almanya'daki iltica kampları birer açık hapisane gibi. İnsanlar belli saatlerde girip çıkmak zorunda, bir çok kampta giriş ve çıkışlarda imza atılıyor, bir çok kampta insanlar her gün iltica kampının görevlilerine görünmek zorunda. Birkaç gün görünmeyen bir ilticacın kaydı hemen silinmekte ve tüm hakları ellerinden alınmaktadır. İlticaların doktora gitmelerine sınır getirilmekte, zorla çalıştırılmakta, çalışma zorunda kalanlar ise 1 Euro'ya çalıştırılmaktadır.

Ümit Abay'da Almanya'daki kötü iltica koşulları protesto için 18 Şubat'ta üzerine benzin dökerek yaşamına son verdi. Yaralı olarak hastaneye kaldırılan **Ümit Abay**'a tam iki gün herhangi bir müdahale yapılmadan bekletildi. Gerekece ise yapılacak ameliyatın çok pahalı olması. Ve bu parayı **Ümit Abay**'ın bağlı bulunduğu sosyal kuruluşun karşılamayacağı. İnsan haklarından, demokrasiden dem vuran Almanya'nın, ölümle pençelesen bir insan gösterdiği yaklaşım ve insan yaşamına duyulan saygı. Her şeyin parayla ölçüldüğü bu düzende **Ümit Abay**'ya zamanında müdahale

edilmiş olsaydı, yaşama şansı olabilirdi.

Benzer bir olay da 1980 sonrasında Almanya'da meydana gelmişti. Türkiye'de askeri faşist cuntanın iş başında olduğu bu tarihte, Almanya'da iltica talebinde bulunan **Kemal Altun** Alman mahkemeleri tarafından Türkiye'ye teslim edilmek için yargılandığı esnada, mahkeme salonunun camından atlayarak yaşamına son vermişti.

Uluslararası af örgütünün verilerine göre son 4 yıl içinde 123 kişi yaşamına son vermiş. Aradan 23 yıl geçtikten sonra yine benzer bir olayın Almanya'da yaşanması, bir kez daha Almanya'da iltica yasasını gündeme getirmiş oldu. **Ümit Abay**'ın yaşamını yitirmesinden sonra, 100'ün üzerinde avukat, demokratik kitle örgütleri ve insan hakları kuruluşları ve medya bu olayı kamuoyuna taşıdı. Dava avukatı başta olmak üzere, bu olayın **AIHM** taşınması için girişimlerde bulunacaklarını açıkladılar. Keza Almanya'da faaliyet yürüten **ATIF**'inde içinde yer aldığı demokratik kitle örgütleri Alman iltica yasalarına karşı bir kampanya yürütme kararı aldılar.

(Köln)

Kızılay'da devlet terörü

Emperyalist saldırganlığa, soruşturmalara, YÖK Yasa Tasarısı'na ve YÖK'e karşı ülkenin birçok yerinden Ankara'da biraraya gelen öğrenciler devletin azgınca saldırısına maruz kaldı.

13 Mart İnişiyatifi tarafından örgütlenen, Türkiye ve T. Kürdistanı'ndan çok sayıda öğrencinin katıldığı eylemde devlet terörü yaşandı. 13 Mart günü erken saatlerde Kurtuluş Parkında toplanmaya başlayan öğrenciler, halaylarla, türkülerle şehir dışından gelecek arkadaşlarını beklemeye başladılar. Çukurova'dan gelen otobüsler Gölbaşında, İstanbul'dan gelen otobüsler de Ankara girişinde durdurularak kimlik tespitleri yapıldı. Araçların plakalarını da alan jandarma ardından kitlenin Ankara'ya girişine izin verdi. 10:30 sularında diğer illerden öğrencilerin gelmesiyle beraber pankartlar da açılmaya başlandı. Parkta bekleyen öğrenciler coşkulu bir şekilde halay çekerken, YÖK'ü protesto eden sloganlar attı. "Soruşturmaları hayır, YÖK Yasa Tasarısı geri çekilsin" yazılı "13 Mart İnişiyatifi" imzalı pankart ile yine 13 Mart İnişiyatifi imzalı "NATO'ya geçit yok, Kahrolsun, Emperyalizm" yazılı pankartlar önde açılarak yürüyüşe geçildi. Bunların arkasında "Anti Emperyalist Mücadeleyi Yükseltelim, YÖK'e hayır" yazılı YDG imzalı pankart ile "Soruşturmaları yırtacağız, YÖK'ü dağıtacağız" yazılı Özgür Gençlik pankartları yer aldı. Eylemde; Devrimci Proleter Gençlik, Gençlik Dernekleri, DEHAP Gençliği, Özgür Eğitim Platformu, Ekim Gençliği ile Hacettepe Üniversitesi Öğrenci Derneği, Mustafa Kemal Üniversitesi Öğrenci Derneği de yer aldı. Polis alana savaşa hazırlanır gibi geldiği dikkat çekerken öğrenciler YÖK ve Tasarısına karşı sloganlar atarak Mithatpaşa Köprüsü'

ne kadar geldiler. Partizan flamaları ve kızıl bayrakları ile disiplinli bir şekilde YDG kitlesi de dövizleri ile YÖK Yasa Tasarısını ve Kamu Reformunu protesto ettiler. Saat 13:00'te polis barikatıyla karşı karşıya gelen kitle barikatın kaldırılmaması üzerine beklemeye başladı. Yaklaşık 1 saatlik

13 Mart İnişiyatifi tarafından örgütlenen, Türkiye ve T. Kürdistanı'ndan çok sayıda öğrencinin katıldığı eylemde devlet terörü yaşandı.

bir bekleyişten sonra polis kitleye azgınca saldırmaya başladı. Bu ilk saldırı sırasında eyleme katılanlardan Hüseyin Tuğra yaralandı. Gaz bombalarından göz gözü görmezken kitle ara sokaklara dağıldı. Kitlenin bir bölümü Ulucanlar'a doğru yönelirken bir kısmı da Kolej üzerinden Cebeci'ye yürüdü. Polis panzerleri Dikimevi'ne kadar gelirken polis halkın üzerine gaz bombaları attı. Yaklaşık 2,5 saat süren eylem, kitlenin tamamen dağılması üzerine sona erdi. Aynı akşam Yüksel Caddesi'nde polis tarafından yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi. Polis gözaltına aldığı öğrencileri feci şekilde döverken otobüste de saldırmaya devam ediyordu. Eylem sonrasında 67 kişi gözaltına alınarak güvenlik şubeye götürüldü. Gözaltına alınanlar arasında gözü gör-

meyen bir öğrencinin de olması polisin tutumunu da gösteriyordu.

Pazartesi günü adliyeye çıkarılan öğrencilerden 13'ü tutuklanarak Ulucanlar Hapishanesi'ne götürüldü. Aynı gün Adliye'ye arkadaşlarına destek vermeye gelenlerden Göksel Çal da sivil polisler tarafından gözaltına alındı. Çal, akşam saatlerinde serbest bırakıldı. Polisin savcısıyla işbirliği gözden kaçmazken bir gün sonra, serbest bırakılan 28 öğrenci hakkında yaşadıkları illerdeki emniyet şubelerine tutuklama kararı gönderildi.

Ankara Emniyeti'nin terör estirdiği ve gözaltı furyası başlattığı eylemde ve sonrasında öğrenciler üzerinde baskı kurulmaya çalışıldı. 1000 kişilik listenin hazırladığı iddia edilen polis terör yaratmaya devam ediyor.

(Ankara)

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ'NDE ÖĞRENCİLERE CEZA YAĞDI!

Çukurova Üniversitesi'nde çeşitli eylemlere katıldıkları gerekçesi ile rektörlük tarafından açılan soruşturmalar sonuçlandı. Açılan soruşturmaların sonucunda 6 öğrenci okuldan atılırken 3 öğrenci ise birer dönem okuldan uzaklaştırıldı. Daha önce de yaklaşık 30 öğrenciye çeşitli cezalar veren rektörlük Eğitim Fakültesi öğrencisi Deniz Ökmen'e üniversite kampüsünde 6 Kasım YÖK protestosu, 15 Ekim 2003'te alternatif açılış ve 15 Şubat 2004'te Abdullah Öcalan'a yönelik tecrit uygulamaları ve F ve D tipi Hapishanelerini protesto etmek amacıyla gerçekleşen eylemlere katıldığı iddiasıyla yönetmeliğin 10. maddesi gereği 3 kez "yüksek öğrenim kurumundan çıkarma" cezası verdi. Yine aynı maddeyi ihlal ettikleri gerekçesi ile Nihat Avcı ve Mustafa Saçlı adlı öğrencilere 2'şer kez "yüksek öğrenim kurumundan çıkarma", aynı eylemlere katıldıkları için Hüseyin Süt, Emek Ulaş Aslan ve Kadir Selek'e 1'er dönem uzaklaştırma ve Deniz Yıldırım, Özdal Bayar, Elif Tezverdi, Eyüp Kirgil, Ramazan Polat, Uğur Türker ile Ali Kutluay'a da kınama cezası verdi.

(Mersin)

ILPS-TÜRKİYE BİRİNCİ YILINI KUTLADI

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi Türkiye Seksiyonu 14 Mart 2004 tarihinde düzenlediği bir etkinlikle açılışının birinci yılını kutladı. Tüm Bel-Sen Genel Merkezi'nde düzenlenen etkinlik ILPS temsilcisi Aliyah Elisabeth Brunner tarafından ILPS'nin kuruluş amacını, bir yıllık faaliyetini anlatan bir konuşmayla başladı. Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm sendikaların son süreçte tamamen ortaya çıkan sarı yüzünü değerlendirdi. Önümüzdeki süreçte devletin başta devrimci-demokrat, yurtsever kamuoyu olmak üzere emekçilere yönelik saldırılarının daha da artacağına dikkat çekerek "Bu saldırılara karşı işçi ve emekçilerin örgütlenmesi gerekir" dedi. Hasan Gülüm'ün konuşmasının ardından dia gösterimi yapıldı. TUYAB adına konuşan İsmail Karagöz ise bir tutsak yakını olarak yaşadıklarını ve hapishanelerin ve tutsakların yaşadığı sorunların nasıl gündeme taşınması gerektiğine değindi. Güney Kültür Merkezi bünyesinde çalışmalarını yürüten tiyatro ekibinin sergilediği oyunun ardından sahne alan Özgürlük Korosu'nun söylediği türküler ve marşlarla etkinlik sona erdi. Etkinlikte, "Güney Kültür Merkezi ve TAYAD"ın gönderdiği mesajlar okundu.

(İstanbul)

İSVİÇRE'DE ORTAK PANEL YAPILDI

İsviçre'nin Zürih kentinde 21 mart günü İşçi köylü ve Atılım okurları tarafından "Emperyalist işgal, Ortadoğu ve Kürtler" başlıklı panele yaklaşık 80 kişi katıldı.

Yapılan açılış konuşmasından önce tüm dünyada sınıfsız, sömürsüz bir yaşam için şehit düşen devrimci ve komünistler için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Ardından yapılan açılış konuşmasında panelin 21 Mart Newroz bayramına denk gelmesi sebebi ile bu direniş geleneği selamlandı.

Daha sonra panelistler emperyalist işgale ve saldırılara ilişkin görüşlerini dile getirdiler. Emperyalist işgal ve saldırıların sadece petrol için olmadığı sadece Ortadoğu değil aynı zamanda Balkanlar, Kafkasya ve tüm dünyanın saldırganlık tehdidi altında olduğu vurgulandı. Bunlara dur demek için örgütlü mücadelenin yaratılması gerektiğine dikkat çeken katılımcılar soru cevap bölümünün ardından panele son verdiler.

IMF programlarının en üst sırasında yer alan özelleştirmeleri gerçekleştirmek için AKP hükümeti var gücüyle çalışmaktadır. Bu doğrultuda 2004 yılını özelleştirme yılı olarak ilan eden AKP hükümeti çok uluslu şirketlerin temsilcilerini ülkeye davet ederek ülkenin tüm kaynaklarını pazarlamaya çalışıyor. Türkiye’de ve dünyada özelleştirmelerle ilgili gazeteci yazar Şükran Soner’le yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

Gazeteci-Yazar
Şükran Soner

Türkiye’de özelleştirme üretimi bitiriyor

-Türkiye’nin özelleştirme sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Özelleştirme 1980 sonrası tek kutuplu dünyada, küreselleşme adı altında yeni dünya sömürü düzeninin olmazsa olmazlarının bir dayatması olarak gündeme geldi. Özelleştirmenin ‘80 sonrası tek kutuplu dünyada dayatılmasının ideolojik temel bir nedeni vardı. Kapitalist rejimlerde kamu yatırımları, sosyal devlet uygulamasının bir aracıdır. Kapitalizm için sosyal açılımlar marksist tehdit adı altında kendilerini savunmaları için tek araçtı. Çünkü özel sektör kâr kaygısıyla çalışır, bu çok açıktır. İstihdamdan başlayın kamu hizmeti alanı olan hiçbir konuya kamunun verdiği ciddiyet ve önemle girmiyor. O yüzden de başta sağlık ve eğitim olmak üzere bütün sosyal devlet açılımlarında, buna işletmeler de dahil halka ucuz ürün ulaştırma anlamında kamu alanına yatırıma gereksinim duyar. Örneğin Türkiye’de Güneydoğu’da şimdi savaştan çıkıldı, orası nasıl toparlanacak? Özel sektör kârlı bulmadığı için hiçbir şey yapmayacak, daha bu sabah konuşuluyordu ekonomi programında, niye diyor ben Van’da veya Ağrı’da yatırım yapayım, verimlilik yok. O zaman ne oluyor, kamu yatırımlarına veya kamu desteğine gereksinim duyuluyor. Nerden bakarsanız bakın kamu alanına giriyor iş. O yüzden de tam tersine Özalizm ile başlayan ideolojik dayatmadaki propaganda, hani devlet basma mı dokusun, devlet kasaplık mı yapsın, devlet süt mü sağsın? Tam tersine yoksul ülkelerde hatta zengin ülkelerde bile kamu sosyal devletin aracı olarak devreye giriyor. Girmediği zaman da sosyal devlet ortada kalmıyor. Sermaye ‘80 sonrası özelleştirmeyi ideolojik olarak dayatmıştır, yani herhangi bir kuruluşun özelleştirmesi olarak değil. İki temel hareket noktası var, biri sosyal devletten vazgeçme, yani doğu blokunun Marksist tehdidi ortadan kalkınca neden bedel ödeyeyim kavramı gelişti sermaye

açısından. Serbest piyasa ekonomisi kut-sallaştırılırken bunu bedel ödemekten kaçınma aracı olarak sosyal devletten vazgeçme ve tabi ki özelleştirme saldırısı izledi. Bu genel bir yaklaşım. Ama bir de yoksul Güney’e karşı bir yaklaşım var, ikinci bir hedef var orada. Yoksul Güney ülkelerinin de zaten Pazar olması isteniyor. Üretimde terk edilen alanlar için düşünüyor bu ülkeler. Sermaye, kârlılığına göre hareket edebilme esnekliğini kazanmak istiyor. O zaman kamu yatırımı, sermayenin istediği esneklikte dünyada dolaşabilmesi ve istediği emek sömürüsü önünde engel oluşturuyor. Hatta yoksul Güney’in birçok alanda zengin Kuzey’in istemediği alanlarda yatırım yapmaması gerekiyor bu paylaşım ağında. Onun için yoksul güney ülkelerinin sanayileşmesinin tamamen yok edilmesi anlamına da geliyor bu özelleştirmeler. Bizim gibi ülkelerde böyle oldu. Dünya Sendikalar Federasyonu’ndan gelen temsilciler özelleştirmeyi işsizlik olarak algılıyorlardı kendi üyeleri bakımından. Yani yoğun özelleştirmelerle sendikalı işçi kaybı yaşanıyor batı ülkelerinde. Bizim ülkemizde ise çok daha can alıcı bir haykırış vardı işçi sendikalarından gelen. Adam şaşkın bir şekilde özelleştirmelerin niye bu kadar çok ana gündem olduğunu sordu Dedim, bizim sendikalarımızın tümü kamuda örgütlü. Özelleştirme oldukça özelleştirme oranında üye kaybediyorlar. Yani sendikasızlaştırma oluyor, kayıt dışına geçiş oluyor ve hatta o alanlardaki çalışanların işlerini kaybetmesi anlamına geliyor, yatırımdan da vazgeçilmiş oluyor. O zaman bizim sendikal hareket olarak yoksul ülkelerdeki sonuçları için ikinci bir açılımımızın olması gerekiyor. Zaten bugün yıllar sonra dünya pratiğinden özelleştirmenin sonuçlarını görüyoruz. Zengin ülkelerde kamu alanındaki hizmetlerin ve sosyal devletin gerilemesi olarak karşımıza çıkıyor. Örnek verirsek İngiltere’de sendikalı işçi sayısı 8 mil-

yondan 4 milyona geriledi. Ev ekseni ekonomide aslında yabancı ağırlıklı yani bilgisayarlıların evde oturması olarak gelişmiyor olay. Ucuz emek sömürüsü, kayıtsız üretim olarak yaşanıyor. Ev emeği ekseni ekonomide İngiltere’de iki buçuk katı artış olmuş bu süreçte. Türkler dahil yabancıların ucuz emek, kadın ve çocukların sömürülmesi aracı olarak var. Yani ekonominin çok tipik sonuçları var. Birçok kamu alanındaki hizmetlerin gerilemesi. Çünkü hizmetler daha çok aksıyor ve ilerde daha boyutlu olarak karşımıza çıkacak. Dediğim ülkelerdeki bu sonuçlar, doğu Almanya’da özelleştirmelerdeki büyük yolsuzluklar, sendikalı işçi kaybı ve birçok alandaki üretimde gerileme olarak yansıyor. O kamu işletmesinden özele geçerken rant olarak kullanılıyor ve o yatırım aynı düzeyde devam etmediği için işçi işini kaybediyor. Yeni işçiliklerde de esnek çalışma modeli içerisinde giderek kazanılmış haklarda gerileme yaşıyor. Asıl tabi özelleştirmenin sonuçlarını çok ağır yaşayan ülkeler yoksul ülkeler, diğer adıyla gelişmekte olan ülkeler. Şili’deki, Arjantin’deki, Brezilya’daki özelleştirmeler önce mucize olarak pazarlandı. Arkasından hepsi gerçekten bu çağda olmayacak drecede sömürge ülkesi haline geldiler ekonomik anlamda, hatta siyasi olarak da böyle oldu. Arjantin’den bir örnek vereyim: 10-15 Arjantinli aile ve çok sayıda yabancı tekel ve yabancı tekellerinin içindeki kamu tekelleri de dahil ekonomide bütün o yağmanın, geçici-çarpık gelir kaybına rağmen sonuçta gerileme yaşıyor ve kısa sürede pahalı, çok değerli, yılların birikimini ucuza satmanın getirdiği bir bütçede rahatlatma olsa bile hemen arkasından kriz olarak karşımıza çıkıyor. Çünkü borç ödemede dönebilirlik giderek geriliyor.

-Bizim ülkemizde özelleştirmenin yaşaşlığını neye bağlıyorsunuz?

-Bizde özelleştirmeler hiçbir zaman iktidarın amaçladığı hızda olmadı. Bunun

temel nedeni hiç de zannedildiği gibi özelleştirmelere karşı ciddi bir emek direnişi ya da siyasi direnişten dolayı değil, 80 sonrası Türkiye’de emek hareketi özelleştirmelere karşı anlamlı bir karşı duruş hareketi geliştiremediler. Belki yasa dışı özelleştirmeler nedeniyle, hukuka aykırı uygulamalar nedeniyle yargıdan dönen çok fazla karar oldu. Onu bir yavaşlatma sayarsak, onun dışında yavaşlatmada caydırıcı bir sendikal hareketin çok fazla bir örneğini veremiyoruz. Çok az, birkaç örnek var. Birkaç sendika var, bu anlamda tavır koyabilmiş olan. Bir dönem için Paşabahçe işçisi, İstanbul’da Sümerbank işçisi karşı durdu ama kararları geri döndürmeye yetmedi bu. Ciddi anlamda Petrol-İş sendikası bir karşı duruş sergiliyor, onun aşağı-yukarı işyerlerinin tümünü kapsıyor, varolmak-yokolmak gerçekliğiyle de karşı karşıya, bu yüzden daha anlamlı bir direniş sergilediler. Gıda işkolunda ise böyle bir direniş görmedik, şekerde ise aksine sendikanın satışını görüyoruz, hatta bazı iş kollarında böyle bir durumları da var. Özelleştirmecilerle ortak olup kendilerine pay alabilme yaklaşımları da var.

Türkiye’de neden özelleştirmeler istenilen hızda olmadı? Çünkü Türkiye’de özelleştirilecek işletmeleri işletme olarak alma kapasitesinde, kurallı düzende gerçek bir sermayeleşme yok. Türkiye’de sermaye, özellikle 80 sonrası süreçte vurgunla, soygunculukla o kadar zenginleşti ki üretim yapmadan kurallara göre bir işletmeyi satın almak falan hiçbir şekilde avantaj olmadı. Zaten dünya ölçeğinde de özelleştirme furyası yaşandığı için tüm tekelde de durum aynıydı. Türkiye pazarı yabancı sektör açısından çok çekici gelmedi, emeğin daha ucuz, sömürünün daha kolay olduğu ülkeler varken göreceli, kurallı bir hukuk düzeninin geçerli olduğu Türkiye, yeni yabancı sermaye yayılım politikasına uygun düşmüyor.

Türkiye'de neden özelleştirmeler istenilen hızda olmadı?

Çünkü Türkiye'de özelleştirilecek işletmeleri işletme olarak alma kapasitesinde, kurallı düzende gerçek bir sermayeleşme yok. Türkiye'de sermaye, özellikle 80 sonrası süreçte vurgunla, soygunculukla o kadar zenginleşti ki üretim yapmadan kurallara göre bir işletmeyi satın almak falan hiçbir şekilde avantaj olmadı. Türkiye pazarı yabancı sektör açısından da çok çekici gelmedi.

Yani bizden de sermaye dışarı kaçıyor, tek nedeni bu. Sermayeye birçok ülkede, birçok yoksul ülkelerde öyle olanaklar tanınıyor ki, öyle kuralsız bir şekilde emek çalıştırılıyor ki -ucuz ve kayıt dışı kuralsızlıklar- sermaye yoksul ülke ekonomileri içindeki yapılanmalarında Türkiye gibi ülkeleri seçmiyor. Özal propagandasını yapmıştı, bizde ucuz emek var diye, fakat Türkiye'deki emek ne kadar ucuz olursa olsun Tayland'daki, Güney Kore'deki, Endonezya'daki emek kadar ucuz olmadı. Örneğin Endonezya'daki 3600 kadın işçi jordan marka Nike ayakkabı üretiyorlar. İki buçuk yılda aldıkları ücretin toplamı Maykıl Jordan'a bir yılda verilen reklam telif ücretine denk düşüyor. Böylesine bir kadın ve çocuk emeği sömürsü varken Türkiye'deki yılların birikimi kamu işletmesini özelleştirmeyle almanın bir tek amacı oluyor, o da daha çok yerli işbirlikçinin gördüğü bir şey. O alanı, o fabrika binasını, o araziyi rant olarak kullanmak. Özelleştirmelerin trajik başka bir sonucu var, çok hızlı oldu ama özelleştirmelerin arkasından üretim devam etmedi, üretim amacıyla alınmadılar. Özelleştirilen işyerlerinin çok azı bugün çok az işçiyle, çok az bir üretim yapıyor. Gerisi hep rant alanında kullanılıyor. Bizde özelleştirmeler sadece vurguna uygun düşüyor. Usülsüzce oldu ve bu yüzden yargıdan döndü.

-Geçtiğimiz günlerde Çırağan Sarayında AKP hükümetinin daveti ile çok uluslu şirketlerin temsilcileriyle bir toplantı yapıldı. AKP Hükümetinin emekçiler aleyhine verdiği birçok vaat ve söz var bu temsilcilere. Yeni saldırılar gelebilir mi?

-O toplantının içeriği zaten yabancı sermayenin, dünya tekellerinin daha doğrusu Türkiye'de koydukları yer, yoksul ülkelerde geliş karşılığı olarak koydukları koşulların, dayatmaların dozunun giderek ağırlaşması ile ilgili bir pazarlık. 80 öncesini anımsayalım, Türkiye'de sendikacı işçi en yüksek ücreti alan işçiydi, örneğin yabancı ilaç fabrikalarında çalışan işçiler sendikacıydılar ve oldukça yüksek bir ücret alıyorlardı. Şimdi ise yabancı sermaye tamamen kuralsız bir düzen için gelmek istiyor, esnek çalışma, düşük ücret için gelmek istiyor. Sendikal hakları tanımıyor, çok ortaklı kuralsız üretimde pay kapmaya çalışıyor. Fason üretim, Anadolu aslanlarıyla ilişkiler içinde, ihracata dönük şekilde üretim yapmak istiyor. Üretim yaptıkları yer belirsiz, darmadağın, hatta ev eksenli

ekonomide de böyle. Örneğin Ümraniye'de ev ekonomisi tarzında çalışan kadınları örgütleyelim, sendikaları kapatıp kapısına kilit vuralım ki hafta sonları gereken siparişi sağlaması için kadınların çocuklarına bakabilecek organizasyonu sağlayalım. Sipariş gidip gelebilsin, yani Tayland modelini Türkiye'de geçerli kılma arayışı bu. Onun için sermayenin çabası, Türkiye'deki koşulları daha esnek kılabilme. Çünkü belki o kadar çok şu anda dünyada sosyal damping söz konusu ki emek haklarından vazgeçmek ve esnek çalışma koşullarını sağlamak için, ki Türkiye'ye bu yüzden gelmiyor. Türkiye'de gereken yasaların düzenlenmemesi, kolaylıkların yapılması hepsi lafta olan şeylerdir. Çünkü öyle genel bir terminoloji kullanılıyor ki aslında arkasındaki olay farklı. Romanya'da ya da Bulgaristan'da bizim Türk sermayesinden daha fazla rüşvet verdiği kesin. Ama oraya niye gidiyorlar, çünkü kuralsız düzenin kuralsız desteğini görüyorlar. Kuralsız kazanmak istiyorlar. Bir kuralsızlaştırma var dünya ölçeğinde, ürktü-cü olan bu. Zaten Dünya Bankası söylüyor, bundan daha 7-8 yıl önce gelinen bir sonuç bu. Dünya sermayesinin tekellerinin rüşveti verdiği pay işçiye verdiği payın iki buçuk katına çıkmış durumda. Şeffaflaşma arayışları da bunun bir sonucu, rüşveti önlemeye yönelik, çünkü rüşvetin bir garantisi yok. Yani akış çok farklı bir akış. Bu bir geçiş süreci; doğu blokunun parçalanmasının sonrası tek kutuplu dünyada sermayenin alabildiğine azgınlaşmasının getirdiği sonuçlar bunlar. Uluslararası hiçbir denetimin insandan yana olamaması. Bu böyle sürecek değil tabi, insandan yana denetim mekanizmaları mutlaka gelişecek, örgütlülük olacak, ondan sonra biz bu konuları ciddi ciddi tartışabileceğiz. Sel öyle büyük bir sel ki kurallar onun içinde bir ayrıntı olarak kalıyor. Bu nedenle bizde bu asla siyasi iktidarların başarısızlığı değil. Tam tersine her türlü dampingi yaptılar, her türlü yasal yoldan kaçışı denediler. Ama istedikleri özelleştirmeleri gerçekleştiremediler. Çünkü dünya konjonktüründeki koşullarda Türkiye'de bunu alacak kapasitede iş sermaye yok, buna gönüllü yabancı sermaye de yok.

-AKP Hükümeti seçimlerde iş başına geldiğinden bu yana ekonominin düzelmeye başladığı, enflasyonun düştüğü, ihracatın büyüdüğü demagojisini yapıyor. Bunları ve topluma yansımalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Öncelikle toplumun algılamadığı, borşanın ve medyanın hiç görmek istemedikleri şu gerçek AKP Hükümetinin şu an yaşadığı sürecin 12 Eylül sonrası Özal hükümetinin yaşadığı süreçten daha bile kendi içinde şanslı olduğudur. Şunu demek istiyorum: 12 Eylül 24 Ocak kararlarını katı bir şekilde uyguladı, nerden bakarsanız baskın askeri rejim çok baskıcı bir rejimdi ama ekonomi alanında liberal politikayı eksiksiz uyguladı, bir birikim sağlandı. O modelin kendi içinde rahatlatma sürecinin ardından Özal dönemi gelir, yani nimetleri ona düştü. Özal dönemi dedikleri de bu nimetlerin çok kısa sürede tüketilmesidir. Ama bir parlak süreç oluyor, ekonomik verilerde alınan kararların sonucu olarak. Çünkü o kararların bir birikimi vardı bir önceki dönemden gelen. Bu birikim Özal'ı çok da götürmedi, bir seçim daha kazanabildi, ondan sonra da cumhurbaşkanlığına kaçtı. Arkası geliyor bu işin. Tayyip Erdoğan için bunun arkası çok daha şiddetli gelecek, askerlerin üç yılda yaptığı birikimi Ecevit hükümetinin IMF programlarına sadık kalarak yaptığı program -ki bu programın ürünüdür bu sonuçlar- o programın sonuçları bu kadar uzun süreli pozitif -pozitif derken bizim için değil borsalar için- sonuçları bile olamaz. Söz konusu bile değil ama AKP'nin şansı Ecevit iktidarının kötü olduğu, seçim kaybettiren kolisyon yapan üç partiye de seçim kaybettiren modelin sonuçlarına sadece iç dinamikler için kullanılmadı. Asıl modele dışardan müthiş bir rüzgar esti. Bu rüzgar sadece ABD'nin ya da AB'nin AKP'yle yaptığı çıkar ittifakı değil. Yani IMF'nin AKP'ye daha hoşgörülü davranması, Ecevit hükümetine verilen kredilerin daha fazla ona verilmesi ya da programlardaki esnekliklere daha çok göz yumulması sadece bunlar değil. Esas önemli olan dünya konjonktüründeki ekonomik gidişte ABD'nin kendi iç sıkışıklığında dünya ölçeğinde dolarını kullanırma ve doların ABD'ye akışında kendi iç ekonomik krizi nedeniyle bir politika değişikliğine gitmiş olmasıdır. Yani doların değerini düşürmesidir. ABD, kendi iç ekonomisini canlandırmak için bunu yaptı. Bizim ülkemiz dahil herkes doları kullandığı için ABD kararıyla doların değerinin düşmesi bizim borçların da geri dönümlürlüğünü artırdı. Geçen yıl rüzgarlar arkamızdan esiyordu. Bu yıl aynı rüzgarlar önümüzden

esecek diyorlar. Bizim borçlanma rakamlarımız büyüdü aslında. Borçlanma rakamları büyüdü ama borçların dönerliliği kolay oldu. Kolay olduğu için bu ekonomik göstergeler karşımıza çıktı ama bunlar yapay şeyler. Hatırlarsınız en çarpıcı Özal yine televizyondan kalemi gözümüze sokardı. Güney Kore, Arjantin, Şili, Brezilya mucizeleri, o mucizelerden şimdi eser yok. Türkiye'deki o kadar da bir mucize değil çünkü sıfır yatırımla geri yatırımla hatta. Üniversitelerin kendi öz kaynaklarıyla yani daha doğrusu döner sermayeleriyle yarattıkları gelire bile el koymuş bir bütçe-denge politikasında para piyasalarıyla sağlanmış dengenin ekonomik refah olarak pazarlanması bizim medyamızın başarısı. Tabi gerçekten kutlamak gerek.

-Mevcut politikalar karşısında sendikaların tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Türkiye'de şu anda esas özel sektör olduğuna göre anlı şanlı özel sektör tamamında da sendikacı işçi sayısı üç yüzünü geçmediğine göre sendikalizm diye bir olay yok. Yani adı var kendisi yok. Böyle bir güç olmayınca sendikacılar açısından koltuğun korunmasının tek yolu siyasi iktidar ve sermayenin adamı olmaktan geçiyor. 12 Eylül'den beri deforme olmuş bir sendikacı kültürü var. Kamuda da özelleştirmelerle sürekli üye kaybettikleri gerçeğini de hesaba kattığımız zaman ki gerçek de şu, 12 Eylül 80'e girdiğimizde 3 milyon sigortalı, 1,5 sendikacı vardı. Bu bir rekordu, çünkü kamuda herkes sendikacıydı. Şimdi 5 milyon sigortalı ve 750 bin sendikamız var. Bu bir yok olma sürecidir. Bu zamanda sendikacı protitifi için koltuğunu korumanın tek yolu siyasi iktidarla, sermayeyle iyi ilişkiler kurmaktan, iyi çocuk olmaktan geçiyor. Sendikacının göreceli gelir düzeyi de çok yükseldi. Reel olarak yükselmedi ama işçiler yoksullaştıkça, orta sınıf yok olunca onlarınki yukarıda kaldı. Bu durumda şu anda AKP'leşmiş bir sendikacı kadrosu var. Erdoğan Türk-İş Genel Kurulunda sigorta hastanelerini alacağım diyor ve alkışlanıyor. SSK'yı özelleştireceğim diyen bir başbakan Türk-İş Genel Kurulunda konuşabiliyorsa zaten tam bir teslimiyet var demektir. Birkaç sendikacının ve sendikacının sendikal değerleri savunmaya çalışması genel durumu değiştiremiyor ne yazık ki.

Türkiye'de sendikacılığın geldiği düzey üzerine

Türkiye'de şu anda esas özel sektör olduğuna göre anlı şanlı özel sektör tamamında da sendikacı işçi sayısı üç yüzünü geçmediğine göre sendikalizm diye bir olay yok. Yani adı var kendisi yok. Böyle bir güç olmayınca sendikacılar açısından koltuğun korunmasının tek yolu siyasi iktidar ve sermayenin adamı olmaktan geçiyor. 12 Eylül'den beri deforme olmuş bir sendikacı kültürü var.

Faşizmin devrimci ve komünistlere yönelik saldırısı geçmişte olduğu gibi bugün de sonuçsuz kalacaktır!

KARADENİZ'DE NELER YAŞANIYOR?

TC devleti, İstanbul'da yaşanan bombalı saldırıların ardından, emperyalist efendileri tarafından **"terörle mücadele cephe ülkesi"** ilan edildi. Efendilerinin bu **"iltifatına"** mahzar olmakla övünen faşizm; sözcüleri aracılığıyla **"zaten kendilerinin teröre karşı deneyimli"** olduğunu, Türk devletinin safının **"teröre karşı savaşanların yanında"** olduğunu açıkladı gururla.

Hiç kuşkusuz ki, emperyalizmin ve faşizmin kullandığı bu **"terör"** kavramı, kendi terörlerini gizlemenin, işçi sınıfı ve emekçi halka yönelik saldırılarının üstünü örtmek amacıyla kullandıkları bir kavramdır. Örneğin bugün Irak'ta topraklarını emperyalist işgale karşı savunan direnişçiler, emperyalistler tarafından **"terörist"** olarak damgalanıyor, dünyaya **"terörist"** olarak yansıtılıyor.

Bizler bu yaklaşımı biliyoruz. Ülkemizde de faşizm; yıllardır ülkelerinin özgürlüğü ve bağımsızlığı için savaşan, halkın gerçek demokrasiye ulaşması için canlarını veren halk savaşçıları, devrimcileri ve komünistleri **"terörist"** olarak kitlelere yansıtmaya çalıştı. Halen de çalışıyor. Yine Kürt ulusunun haklı ve meşru mücadelesi için savaşan Kürt gerillalarını **"terörist"** olarak ilan etti ve her türlü katliamını bu yolla gizlemeye çalıştı.

Emperyalizmin ve onun işbirlikçilerinin, uşaklarının bu politikaları yeni değil aslında. Onlar açısından kendi sınıf çıkarlarına ne uygun düşüyorsa onu hayata geçirmek ve bunu yaparken de her türlü yalanı ve demagojiyi kullanmak bir sınıf tavrıdır. Burjuvazinin ve her türden gericilerin çıkarlarına hizmet eden bu politikalar ve uygulamalar, işçi sınıfı ve

emekçi halkın çıkarlarına hizmet etmez. **Tam aksine, işçi sınıfı ve emekçi halka saldırı anlamını taşır.** Bu nedenle burjuvazi ve tüm gerici sınıflar, işçi sınıfı ve emekçi halka, kendi doğrularını, sanki işçi sınıfı ve emekçi halkın doğrularınıymış gibi gösterir. Bunda dönem dönem başarılı olduğu da görülmektedir.

Bugün emperyalizmin uşağı faşist TC devleti, emperyalizmin politikaları doğrultusunda yeniden yapılandırılarak, uyguladığı politikaları ise işçi sınıfı ve emekçi halkın çıkarına hizmet eden politikalar olarak yansıtılmaktadır. IMF programları doğrultusunda hazırlanan yasalar tam anlamıyla işçi sınıfına ve emekçi halka saldırı politikaları olmalarına rağmen, bu politikalar hakim sınıflar tarafından halkın yararına politikalar olarak yansıtılmaktadır. Özelleştirme saldırıları, tarım için çıkarılan yasalar vb. En son **Kamu Reformu Yasa Tasarısı** üzerinden estirilen tartışmalarda da aynı yaklaşım ortaya çıkmaktadır.

Faşizmin bu politikaları, devrimci mücadelenin sürdürüldüğü bölgelerde daha kapsamlı ve sinsice devam ettirilmektedir. Devlet bir yandan devrimcilere, halk savaşçılarına tüm askeri gücüyle saldırırken öte yandan kitlelere ise daha çeşitli ve kapsamlı politikalarla yönelmektedir. Son yıllarda ülkemizde yaşanan ve gittikçe boyutlanan tasfiyecilik rüzgarları, devletin özellikle silahlı mücadele yürüten devrimci partilere ve **Proletarya Partisi'**ne daha fazla yönelmesini de beraberinde getirmektedir. Emperyalizm ve faşizmin teslimiyet politikalarına şu veya bu oranda karşı çıkan her türlü anlayış devletin karşı devrimci şiddetinden nasibini almaktadır.

Karadeniz Bölgesi'ndeki uygulamalar da bu politikardan bağımsız değildir ve tam aksine devletin daha fazla yoğunlaştığı bir bölge olması nedeniyle öne çıkmaktadır. Bilindiği gibi bu bölgenin bir kesiminde başta **Proletarya Partisi** olmak üzere çeşitli devrimci örgütlerin çalışmaları bulunmaktadır. Faşizm özellikle **Kürt Ulusal Hareketi'**nin reformist bir hatta demirlemesiyle birlikte, kırsal kesimde faaliyet sürdüren ve çalışmalarını gerilla faaliyeti boyutuyla yürüten devrimci partilere ve **Proletarya Partisi'**ne yönelik son yıllarda görülmeyen bir biçimde, bir yandan askeri olarak öte yandan da kitlelere yönelik saldırganlığında muazzam bir artışa gitmiştir.

Karadeniz Bölgesi'nde devlet; özellikle T. Kürdistanı'nda kullandığı ve deneyim kazandığı politikaları uygulamaya çalışmakta, devrimcilerin ve halk savaşçılarının kitlelerle buluşmasının önüne geçebilmek için vargücüyle çalışmaktadır. Bir yanda devrimcilerin ve Halk Savaşçılarının kesin imhasını hedeflerken öte yandan kitlelerin devrimcilere ve halk savaşçılarına destek vermemesi için gerek gerçek yüzünü ve gerekse de **"iyi"** yüzünü göstermektedir.

İşte bizler de son yıllarda **Karadeniz'**de yaşananları, devletin her türlü yalan, çarpıtma haberleriyle gizlemek istediği gerçekleri, uyguladığı politikaların neye ve kime hizmet ettiğini sayfalarımızda ifade etmeye çalışacağız. Öte yandan bir de bölgede faaliyet sürdüren Halk Savaşçılarının kendi kalemlerinden, yaşadıklarını aktaracağız. Gerek okurlarımıza ve gerekse de devrimci-demokrat kamuoyuna **Karadeniz'**de son

Son yıllarda Karadeniz'de yaşananları, devletin her türlü yalan, çarpıtma haberleriyle gizlenmek istenen gerçekleri, uyguladığı politikaların neye ve kime hizmet ettiğini bu yazı dizisi ile sayfalarımızda ifade etmeye çalışacağız. Öte yandan bir de bölgede faaliyet sürdüren Halk Savaşçılarının kendi kalemlerinden, yaşadıklarını aktaracağız. Böylelikle gerek okurlarımıza ve gerekse de devrimci demokrat kamuoyuna Karadeniz'de son yıllarda yaşananları bizzat yaşayanların kendi anlatımlarından aktaracağız. Böylelikle devletin bölge ve devrimciler hakkında yaptığı karşı devrimci propagandaya da yanıt vermiş olacağız.

I. BÖLÜM

BÖLGEDE DEVLETİN DURUMU VE KİTLELERE DÖNÜK POLİTİKALAR

Bugün TC'nin Karadeniz'de uygulamakta olduğu politikaları, dünyada ve Türkiye'de yaşananları emperyalizmin genel anlamda yaşadığı ideolojik, siyasal, askeri, psikolojik saldırgan politikalarından bağımsız olarak ele alamayız.

Emperyalizm, dünya halkları üzerindeki baskılarını her geçen gün artırmaktadır. İnsanları umutsuzluğa, karamsarlığa sürükleyerek, emekçi halklara yaşattığı baskıyı, sömürüyü, açlığı, yoksulluğu iyice kanıksatarak, toplumun bilincini, yaşamış oldukları sorunlar karşısındaki duyarlılığını, tepkilerini iyice söndürmeye çalışmaktadır. **Emperyalistlerin yasalarında kâr, yasalarında para ve çıkar vardır.** Her şey bunun üzerinden yükselmektedir.

Emperyalizmin genel karakteri sonucu içine girdiği krizin her geçen gün daha da derinleşeceğini ve bunun sonucu olarak da ilerleyen süreçte daha fazla saldırganlaşacağını görebiliyoruz. **Bu saldırılar sadece emperyalistlerin ve onun uşaklığını yapan ülkelerin çıkarlarına hizmet ederken, emekçi halklar da baskı, zulüm ve katliam olarak bu saldırılardan payına düşeni almaktadır.**

Emperyalist politikaların yaşama geçirilmesinde, emperyalistlerin uşaklığını, jandarmalığını-taşeronluğunu yapan ülkelerden bir tanesi de **Türkiye**'dir. Türkiye jeopolitik anlamda önemli bir yere sahiptir. Bunun yanı sıra uşaklık misyonunu iyi bir biçimde yerine getirmesi, ordu yapısı, doğal zenginlik kaynaklarıyla düşündüğümüzde emperyalistler için kullanılma-ya değer bir "olanaktır". TC'ye biçilen bu misyon onu daha da azgınlamıştır. Halkın umudu olan ilericilere, demokratlara, devrimcilere, komünistlere, emekçi halka yönelik baskısını daha da artırmıştır. TC'nin Osmanlı'dan bugüne tarihine baktığımızda özellikle Kürt ulusuna, azınlık milliyetlere yönelik baskıcı, katliamcı bir "kültürünün" olduğunu görüyoruz. Bu anlamıyla Türkiye topraklarında bu "kültür", bu baskıcı gelenek Osmanlı'nın toprakları tarafından daha da geliştirilerek sürdürülmektedir.

Baskının, zulmün olduğu yerde isyan etmek meşrudur. İşte bu gerçeklik göstermektedir ki, emperyalistlerin bu baskıları ileriki süreçlerde halkın kendiliğinden gelme hareketini ve devrimci patlamaları getirecektir. Kendi sonunu kendi elleriyle getirecektir. Ve bugün emperyalistlerin yapmış olduğu baskılar, katliamlar onların kurulu olan bu düzeninin biraz daha fazla yaşamasından öteye gidemeyecektir. Bunun için başta devrimci, komünistler olmak üzere emekçi kitlelere saldırıyor ve "öldü" dedikleri sosyalizmin yaratılmasından ciddi anlamda korkuyorlar. Ve bugün emperyalistlerin üzerinde bu kadar plan yaptığı bir ülke olarak, devrimci bir canlanmanın gelişmesine asla tahammül etmemektedirler.

Tasfiyeciliğin en üst boyutta yaşandığı bir süreç içerisinde geçmekteyiz. Bu süreçte kimileri kabuğuna çekilip, kimileri reformistleşip düşman karşısında teslimiyet bayrağını çekerken, **kimileri ise faşizmin zoruna, şiddetine karşı proletaryanın zoruyla, şiddetiyle karşılık vermektedir.** Halkla iç içe geçebilmenin, iktidara yürümenin azmini, kararlılığını göstermektedir. **Devrim mücadelesindeki bu iddianın, kararlılığın tabi ki faşizm tarafından hoşgörüle karşılanacağı beklenmemelidir.** Tam tersi silahlı mücadeledeki, gerilla savaşındaki kararlılık, egemenlerin daha da pervasızca saldırmasına neden olmakta ve bölgeye askeri, siyasi, psikolojik anlamda çok daha kapsamlı yönelmektedir.

Hepimizin de bildiği gibi TC, 15 yıllık bir PKK deneyimine sahiptir. T. Kürdistanı'nda PKK'ye karşı uygulanan **Düşük Yoğunluklu Savaş Stratejisi (DYSS)** ve buradan elde edilen deneyimler diğer emperyalist ülkelerin deneyimleriyle daha da zenginleştirilmiştir. Faşizmin gerilla savaşını bastırma, teslim alma, kitlelerle bağlarını koparma, kitleleri kurnaz bir biçimde gerillaya karşı kullanma gibi noktalarda önemli tecrübeleri var. Bugün **Karadeniz'de Türkiye Kürdistanı**'nda uygulanan politikalarından çıkartılan ders ve deneyimler uygulanmaktadır.

Bölgede Proletarya Partisi önderliğinde yürütülen gerilla savaşı 97-98 yıllarında gerek kitle ayağı, gerekse askeri ey-

lemleriyle ön plana çıkmaya başladı. TC faşizminin, kontra timlerinin imha edilmesinden, valilerine, halk düşmanlarına kadar saldırılmaya başlandı. **Bu anlamıyla umut büyüyor, kitlelerle bütünleşiyor, faşizme vuruluyordu.** Gerillanın bu faaliyetleri bastırılmadığı, engellenmediği taktirde daha da büyüyecek, egemenlerin bölgede uygulayacağı politikalara engel olurken, Türkiye halkı açısından bir umut olacaktı. TC gerilla karşısındaki güçsüz ve acizliğinin sonucunda bölgeye yeni yeni güçler kaydırmaya başladı. PKK'nin teslimiyet politikalarıyla beraber Türkiye Kürdistanı'ndaki deneyimli kadrolarını bölgeye aktardı. Gerillaya karşı daha kurnaz ve sinsice taktikler uygularken, bölge halkına karşı da özellikle baskıcı karakterini ön plana çıkartarak emekçi kitleleri sindirmeye, psikolojik olarak da etkilemeye çalıştı. Alan tutma politikasını uygulayarak kimi köylere, kasabalara karakollar kurdu. Tanklardan panzerine, skorskilerine, zırhlı araçlarına kadar bir dizi donanımını devreye soktu. Şehir merkezlerinde çaresizliğinin bir parçası olarak gövde gösterileri yapmaya başladı "**Kahraman Türk askerinin**", "**teröre**" karşı nasıl savaştığını gösteriyorlardı sözde. Fakat bölge halkı, gerillayı görüp tanıdıca "**terörist**" dedikleri insanların aslında devletin anlattığı gibi olmadıklarını görebiliyordu. Bu politikalar psikolojik savaşın bir parçasıydı. Bölge halkına "**devlet güçlüdür**" imajını vermeye çalışıyorlardı. Gerilla cesetleri çırılçıplak bedenleriyle panzerlerin arkasında sürükleniyor, kulakları kesiliyor, beyinleri çıkarılıyordu. "**Teröristlere yardım ederseniz sonunuz böyle olur**" diyerek tam bir sindirme, gözdağı vermeye çalışıyorlardı. Bunun yanı sıra **Tokat**'ta asker tarafından kurulan ve direkt gerillaya karşı faaliyete sokulan **Yöre FM** radyosundan, yoğun bir biçimde gerilla aileleri konuşuruluyordu. Bunun bir yönü gerillayken diğer bir yönü ise bölge halkı idi. Bu radyo, bölgede az çok dinlenen radyolardan bir tanesidir. Özellikle gerilla ailelerinin bu duruma tepkiyle bakmasına rağmen gözaltılar, tecavüz tehditleriyle aileler bu radyoda konuşmaya zorlanıyorlardı. Gerilla ailelerinin konuşmaları günlerce yayınlanıyordu. Amaç gerillanın aileleri tarafından sahiplenilmediği imajını vermektir. Toplumumuzda, bireyi en çok sahiplenilen ailesidir düşüncesi çok güçlüdür. Devlet halkın feodal değer yargılarını kullanarak, gerillayı sahiplenilen yönlerini kırmaya ve toplum tarafından, ailesi tarafından dışlanan bir kesim olarak yansıtılmaya çalışıyor.

Devlet bir taraftan "**bir avuçlar**", "**üç beş çapulcular**" diyor; diğer taraftan tankından panzerine, psikolojik savaş aygıtlarına kadar bir dizi yöntem kullanıyor, bölgeye ekonomik anlamda "**yardım**" yapıyor. TC ne kadar binbir türlü hile yöntemleriyle kendi acizliğini, çaresizliğini saklamaya çalışsa da gerçekliğin kendi söylediği gibi olmadığı ortadadır. "**Düşman ne kadar çok saldırırsa iyidir**" diyor Mao. Bu gerçekliğin bize gösterdiği en önemli nokta, TC faşizminin **Proletarya Partisi**'nin taşıdığı idealden, temsil et-

tiği misyondan ne kadar korktuğudur. Devlet kitlelere bir taraftan "**ben güçlüyüm**" imajını vermeye çalışırken, aslında diğer taraftan da ne kadar güçsüz olduğunu gösteriyor. **Devleti bu kadar pervasızlaştıran deniz ve balık ilişkisidir. Balık, deniz olmadan yaşayamaz. Denizin olduğu bir yerde de balığın olması kaçınılmazdır. Bundan kaynaklı faşizm ilk önce denizi kurutmaya çalıştı.** Fakat denizin kurutulamayacağını bilen faşizm, denizin içine zehir katmayı ve balığı denizin içinde zehirleme politikasını devreye soktu. **Bu politikanın ilk aşaması gerillayı bilen, tanıyan, köylere, kasabalara karakol kurarak gerillayla olan ilişkilerini zayıflatmak ve kendi istediği çerçevede köylüleri yönlendirmektir.** Kimi yerlerde okullara, kimi yerlerde ise sağlık ocaklarına karakol kurmuşlardı. Bazı köylüler ilk defa sağlık ocaklarını dolu olarak görmüşlerdi. Fakat bunlar ne doktor ne hemşire ne de köylülerin sağlık sorunlarına yanıt olacak kimselerdi. **Elleri silahlı, yüzleri maskeli özel timlerdi. Amaç köylülerin doktor, öğretmen eksikliği sorunlarını çözmek için değil, tam tersi daha da boyutlandırmaktır.**

Köylerde keyfi uygulamalar kimlik kontrollerine, meydan dayaklarına, küfürlere ve en son aşamada kadınlara, kızlara tecavüz ve sarkıntılıklara kadar boyutlandırıldı. **Devlet propagandalarında, kadınlara tecavüz eden, çoluk çocuk, yaş-**

lı, genç demeden insanları öldürenin gerilla olduğunu söylüyordu. Fakat kendisinin uyguladığı politikalar sonucunda köylüler; kimin gerçekten köylüye zarar verdiğinin, kimin kendilerine yardımcı olmaya çalıştığının daha iyi farkına varmıştı. Çerçidin'de Fatma geline tecavüz eden, Akarçay'da 70 yaşındaki bir amcanın üzerine kurşun yağdırıp öldüren bu devletin askerleriydi. Özellikle tecavüz ve askerin köylülerde kadınlara, kızlara sarkıntılık olaylarının çokça olduğunu biliyoruz.

Akıllardan çıkartılmaması gereken gerçek şudur ki; bir avuç sömürücü asalak burjuvazinin ve onların çıkarlarını koruyan faşist devletin çıkarlarıyla, halkın çıkarları hiçbir zaman uyuşmadı ve uyuşmayacaktır da. Bir taraf her geçen gün halkın sırtından çala çırpı daha da zenginleşirken, diğer taraf daha da yoksullaşıyor. İşte bunun için bu adletsizliği, haksızlığı ortadan kaldıracak olanların, bu baskılara maruz kalan emekçi halk kitlelerinin bir araya gelmesi, bu sisteme karşı örgütlenmesi gerekir.

Bu politikaların yanı sıra bölgede devletin özellikle üzerinde durduğu politikalarından bir tanesi de **koruculuk.** Devlet böylesi bir politikaya niye ihtiyaç duyuyordu?

Devam Edecek

Anlayabilmek özgürlüğe tutkulu yüreğini

Bu sene barınağa farklı bir heyecan, farklı bir coşkuyla girmiştik. M. Demirdağ Geçici Kış Üssüne (GKÜ), Partimiz 7. Konferansını yapmıştı. Bizler de bu paralelde hem genel olarak, hem de barınak süreci özgülünde partinin yürüyüşüne, temposuna ayak uydurabilmek için araştırıyor, sorguluyor, bu süreci kavramaya çalışıyorduk. Bunların gerilla alanı için en somut olanı üç barınak sürecinde bölgemizde kitlelerin, düşmanın, bizim, devrimci örgütlerin vs. durumlarını değerlendirip, pratik süreçte nasıl hareket edip kitlelere hangi politikalarla gideceğimiz noktasında bizlere yol gösterici olan politikaları oluşturmuştuk.

Karlar erimişti artık. Pratik faaliyete çıkmanın ve bir daha buluşmak umuduyla gruplarımızın hazırlıklarına başlamıştık. Bu sene çok daha zorlu bir pratik sürecin içine gireceğimizi biliyorduk. Bu zamana kadar karşılaşmadığımız çok daha boyutlu saldırılarla karşı karşıya kalacaktık. **Yıllardır bir dizi zorlukları paylaştığımız yoldaşları belki de bir daha göremeyecektik.** Gruplarımız ayrılmış, yollara düşmüştük. Bizler de barınak mıntakasından Topçam dağlarına doğru çıkmıştık yollara. Uzun bir zaman sonra ilk yürüyüşümüzüydü. Karanlık kısılrken çıktık yola. Hava bu aylarda genelde yağışlı olurdu. Bundan kaynaklı gerillanın ilkbahar aylarında kuru olarak faaliyet yürüttüğüne pek rastlanmazdı. Bir de sırtında çanta varsa bu ıslaklık sınımsız sarılırdı gerillanın bedenine. Bu durum yenileri zorlarken, eski bir gerilla için rutin bir ıslaklık, yorgunluktan öteye gitmez. Yoldaşlardan ayrılalı iki gün geçmişti. Gece gündüz sürekli yürüyorduk. Ormanın bazı yerlerinde hala karlar vardı. İkinci günün sabahında varmıştık ilk gitmeyi planladığımız yere. Zaman kaybetmeden kahvaltı hazırlıklarına başladık. Gerillanın iki metre boyunda olan o meşhur ateşi yakıldı. Çaydanlıklar tutuldu. Zaman kaybetmeden kahvaltı yapıldı, gerillanın yorgunluk ilacı olan çaylar içildi. Düşman hangi köyden, hangi kasabada, arazinin hangi stratejik yerine karakol kurmuştu? Hiçbir şeyden haberimiz yoktu. Bunun için devriyemizi çıkarmıştık. İlerleyen saatlerde telsizden düşmanın konuşmaları geçmeye başlamıştı. Gerilla böylesi noktalarda o kadar ustaydı ki, düşmanın yapmış olduğu bir mandal sesi bile tanınır duruma gelmişti.

Düşmanın konuşmaları sonucunda, birkaç ilin güçleriyle beraber, somut bir bilgi temelinde yapılan bir operasyon tarzına benziyordu. Bu operasyon kimeydi? Devrimci dostlarımızı mı, yoksa iki gün önce ayrıldığımız yoldaşlara mı? İyice bir heyecan, merak sarmıştı gerilla birliğini. Böylesi operasyonları hem dinlemekten, hem de sürekli içinde olmaktan kaynaklı yorumlama yeteneğimiz bayağı gelişmişti. Telsizden almış olduğumuz bilgileri bütünleştirdiğimizde bizim yoldaşların bulunduğu yer olduğunu çıkarmıştık. Çatışma çıkmıştı. Şehit var mıydı, düşmanın çemberinden çıkabilmişler miydi? Sorular çoğalmıştı. Kimilerimiz ise gerillanın yaratıcı ve kurnaz yönlerini dillendirip, bir iç rahatlığıyla sigarasını tütürüyordu. Sonrasında bizim yoldaşlarımız olduğunu öğrendik. Kaybımız yoktu. Şimdilik bizim aradığımız cevap buydu. Bunun için içimiz rahattı. Hızlı başlamıştık faaliyet sürecine.

Biz de kitle faaliyetine başlamıştık. Yaylalara, köylere gire-çıkma devam ediyorduk. Şimdiden ihbar yemeye başlamıştık. Daha işin başındaydık. İhbarlar sonucunda hattımız deşifre olmuştu. Düşman köyleri, yaylaları, arazinin stratejik yerlerini tutmuştu. Alışkindik böylesi ihbar ve operasyonlara, tek farklı olan düşmanın bir önceki yıla göre daha pervasız ve kapsamlı yöneliyor oluşuydu.

Eee ne yaparsın, her sınıf üstüne düşen görevini yerine getiriyordu. Arazinin çoğu yeri, pusular, düşman artıkları ve postal izleriyle doluydu. Amaç faaliyetimizi engellemekti. Fakat bizler akan nehirlerdik, önümüze ne setler çekildi, ne engeller konuldu. Düşman da biliyordu ki akan nehirler aktıkça çoğalır ve engel tanımaz hale gelirdi. Bunun için derelerin ırmaklarla, ırmakların denizlerle buluşmasını engellemeye çalışıyordu. Faşizmin insanlara çektiği bunca zulüm oldukça, bizdeki bu ısrar, kararlılık daha da artacak, bizleri durduramayacaklardı.

Girdiğimiz en son köyden sonra, ertesi gün tepeler tutulmuştu. Hem de tek bir köyün değil, beş altı köyün birden arazileri tutulmuş, bizi bekliyordu düşman. Gerilla gizli ve hızlıdır. Nerde, ne zaman, hangi biçim altında ortaya çıkacağını kendinden başka kimse bilemezdi. Sabah erkenden koyulduk yola, yolumuzun üzerinde düşmanın engelleri var-

dı. Bunu bilerek, çok değişik yöntemlerle yol alıyorduk. Gerillanın böylesi zorlu yürüyüşlerine ne kara lastik, ne de mekaplar dayanıyordu. Gün boyunca yürümüştük, atletlerimiz terden sırlıklam olmuştu. Omuzlarda çanta askılıklarının izi çıkmış, kollar silah elde yürümekten iyice yorulmuştu. Geceyi uygun bir yerde dinlenerek geçirdikten sonra gündüz gireceğimiz köyün üstüne kadar gelmiştik. Telsizde operasyondaki düşman timlerinin konuşmaları ara ara devam ediyordu. Gündüz dinlendikten sonra akşam köye girecektik. Birliğimiz ikiye bölünerek üç-dört gün sonra tekrar buluşacaktı. Bütün ayrıntılar komutanlar tarafından konuşulmuştu. Dinlendikten sonra hep beraber Süheyla yoldaşın yaptığı piriç pilavını yemiştik çadırın altında. Bir grup çantalarımızı burada bırakıp köye girdikten sonra tekrar gelecektik konaklama yerine.

İlk önce biz çıktık. Öncümüz Süheyla (Emel Kılıç) yoldaşı. Her zamanki esprili, neşeli, gülen gözleriyle gerilla birliğine moral kaynağı oluyordu. Düşman karşısındaki militan tavrıyla saatler süren yayla çatışmalarında hatırlanırdı kendisi. Köye girene kadar birkaç noktada düşmanın yeni terk etmiş olduğu pusu yerlerine rastladık. Böylesi bir pusu yerini gören birisi, hem de yeni terk edilmiş bir pusu yerini gördüğü an "köye girmeyelim diyebilirdi" böyle bir faaliyetten vazgeçilebilirdi. Fakat biz biliyorduk ki düşman şu anda bir dizi yerde aynı tarzı uyguluyordu, bizleri yıldırma, sindirme için. Partizanlar yoluna devam etmişlerdi. Düşmanın yakın çevrede olabileceğini de hesaba katarak dikkatli bir şekilde köye yaklaşıp karanlığın kısılmasını bekledik. Kendi aramızda düşmanın bu yönelimi hakkında kısa bir sohbet ettik. Tekrar barınak sürecinde almış olduğumuz kararların uygulamasının zorunluluğu ve gerekliliği noktası üzerinde durduk. **Her şey bir faaliyeti yürütmenin gerekliliğine olan inançta düğümleniyordu.** Gerisi çok daha tali olan bir noktaydı. Şöyle bir geçmiş faaliyetimizi hatırladık. Düşman köyün alt tarafını tutar, biz üst tarafından girerdik. Düşman köyün üst tarafını tutar, biz alt tarafından girerdik. Onlar köyün diğer ucundan girer biz bu ucundan çıkardık. **Yeter ki bizler kitlelere gitmenin önemini kavrayalım.**

Karanlık kısıldıktan sonra köye girdik.

Bildirilerimizi okuduk, köylülerin dertlerini dinleyip ne yapmak istediğimizi anlattık. Saatlerce süren Ajitasyon/Propaganda faaliyetinden sonra köyden çıktık. Düşmanın aylarca süren operasyonları kitle faaliyetini engellemek içindi. Buna rağmen faaliyetimizi yapmıştık. Köyün dönüşünde pusuya düştük. Bir anda aydınlatmalar atıldı, bombalar patladı. M-G3'ler çalıştı. Tıpkı gök gürültüsü gibi ve gök yüzünden kızıl bir yıldız gecenin zifiri karanlığını aydınlatarak düştü toprağa...

O (Süheyla) öncülük görevini yapmıştı. Yürürken de öncüyü, toprağa düşerken de öncüyü... Bu durumu kabullenebilmek zordu. Fakat bizler ne ilktik, ne de son olacaktık devrim mücadelesinde düşenler olarak. Onun partiye, devrime, yoldaşlara olan bağlılığını yüreklerimizin derinliklerine gömerek düş-tük tekrar yollara. Bizler yüzlerce parçadan oluşan bir bütündük. Ve her şehit düşen yoldaşımızın istediği şey değil miydi kavganın sürdürülmesi ve zafere varılması. 30 yıl önce genç bir komünist tarafından "**Türkiye'nin geleceği çelikten yoğruluyor. Belki biz olmayacağız, fakat bu çelik aldığı suyu unutmayacak!**" diye söylenmişti bu söz. Şimdi bu söz aynı kavganın, aynı sevdanın devamcısı olan genç bir kadın partizan tarafından söyleniyordu toprağa düşerken.

İçimizde bir hüznün ve bir parçamızı bırakarak Dumanlı dağlarında yola devam ediyorduk. Gündüz olmuştu. Skorski sesleri, konvoy sesleriyle inliyordu dağlar. Didik didik aradılar araziye, günlerce süren operasyonlar sonucunda gecemiz gündüzümüz birbirine karıştı koşturmacadan. Ne diğer yoldaşlarla buluşma yerine gidebilmiştik, ne de bir haber alabilmiştik. Ne bize yetecek kadar yiyeceğimiz, ne de kendimizi yağmurdan koruyacak bir çadırımız vardı. Bir parça yağmurluk vardı, o da bir kaçımızı ancak koruyabilirdi.

Günlerdir ekmek kırıntılarıyla yürüyörüz. Biraz tuz ve su. 15 günlük bir zaman içerisinde ne bir parça şeker, ne de bir parça çay içebilmiştik. Sürekli ıslak olmaktan kaynaklı esprilerimizin içeriğini "Yoldaşlar yakında yeşillik yiyeceğiz" diyerek gülüp geçiyorduk. Düşmanın radyoları, telsizleri bizim için çalışıyordu. Saat başı telsizden bizlere teslimiyet çağrıları yapıyordu. Radyolardan ailelerimiz konuşuruluyordu.

Şehitlerimizin isimleri sayılıyordu. Amaç bizleri etkilemek ve karamsarlığa sürüklemektir. Bütün gerilla birliklerimiz ve diğer devrimci dostlarımız da gerilla cephesinden düşmanın kapsamlı saldırılarına maruz kalmıştık. Bu arada radyodan spikerin zafer sarhoşluğuna kapılmış sesiyle, Giresun'daki muntıkamızda iki yoldaşın şehit düştüğü haberini alıyoruz. Şehit düşen yoldaşlar **Duran (Murat Arıcak)** ve **Polat (Bülent Ertürk)** idi. Bu haberler tonlarca yük gibi binmişti üzerimize. Daha Süheyla'nın yokluğu tazeyken, bir de Duran ve Polat'ın haberini duymak, bu haberleri kabullenmek zordu bizim için. Gerilla birliğine bir suskunluk çökmüştü, gözler dolmuş, kelimeler boğazlara düğümlenmişti. Sadece gözler konuşuyordu. Kin güden, bir an önce hesap sorma isteğini belirten bakışlarıyla. Şimdi tekrar canlanıyordu şehitlerimizle yıllarca paylaştığımız coşkun gerilla yaşamı. Düşmanın her engelleme girişimi beraberinde bizim yaratıcılığımızı geliştiriyor, partiye, devrime olan bağımızı daha da güçlendiriyordu. Birliğimiz ikiye bölünürken üç-dört gün sonra buluşmayı hesaplıyorduk. Fakat dışımızda gelişen olaylar sonucunda 15 gün geçmişti, hala ulaşabilmiş değildik yoldaşlara. Ne posta kutularına, ne de telsiz çağrılarımıza yanıt vardı. Yoldaşlara ne olmuştu, onlar da mı çatışmaya girmişlerdi? Yaralıları mı vardı? Hiçbir şeyden haberimiz yoktu. Ve artık en son yoldaşları bulabileceğimiz yöne doğru yola düşmüştük. Hareket etmemiz için geceyi beklemek zorundaydık. Akşam karanlığında tekrar yoldaşlara ulaşma umudu içerisinde düştük yollara.

Bu yürüyüşümüzün en zorlu bölümü Yeşilirmak'ı geçebilmektir. Baharla beraber küçük dereceler ırmak gibi, ırmaklara daha coşkun ve delice çağlardı. Bizim için hem köprü, hem de ırmak ikisi de tehlikeliydi. Tercihimiz köprüden yana olmuştu. Uygun bir zamanda köprüye iyice yaklaşıp, karanlığın çökmesini bekliyorduk. Düşmandan hiçbir iz yoktu. Köylüler evlerine çekilmiş ortalık sakinleşmişti. Birkaç dakikanın hesabını yapıyorduk köprüyü geçmek için. İlk iki yoldaş tam fırlayacaklardı ki düşmanın zırhlı araçlarla köprüye doğru yaklaştığını fark ettik. Düşman bizi fark etmeden geri çekildik. Düşmanın araçlardan inip bizim bulunduğumuz noktaya pusus attıklarını izlemiştik. Ya birkaç dakika önce köprüye girmeye başlasaydık. Biz düşmanı daha erken beklerken onlar daha geç gelmişlerdi. Bu da gerillaya karşı bir taktikti. İkinci seçeneğimiz ırmaktı. Oradan uzlaşıp ırmağa doğru yaklaşıyorduk. Irmak çok sert akıyordu. Acaba geçebilecek miyiz kaygıları şimdiden artmıştı. Hiçbirimiz yüzme bilmiyorduk. Fakat başka alternatifimiz de yoktu. Önce iki yoldaş soyunup girmeye başladık ırmağa. Irmak hem çok soğuktu, hem de çok sert akıyordu. İki adım attıktan sonra su boy hizasına gelmişti. Ayakta durmak zordu. Sudan çıkmak zorunda kalmıştık. Suya kapılıp gitmektenense köprüye gidip düşmanın pusus attığı yere saldıralım, en azından bizim kadar da onları öldürürüz esprileri yapılmaya başlanmıştı. Bu engeller aşılmalıydı ki aşılmıştı zaten. Gerilla ne yapıp ne edip ırmağı geçmişti. Kuru olan hiçbir yerimiz kalmamıştı. Sabah varacağımız yerde yoldaşları bulabilirdik. Bunları düşündükçe sanki günlerce koşuşturan, yorulan biz değil de başkasıydı. Hava aydınlanmak üzereyken varmıştık gideceğimiz noktaya. Dikkatli ve heyecanlı bir biçimde girmiştik konaklama yerine. Ne bir ses vardı, ne de arazinin yapısında bir iz vardı. Anlaşılan gelmemişlerdi. Burada da yoklardı. Bizi asıl yoran bu durum olmuştu. Şimdi ne bir bardak

çayın, ne de yiyeceğimiz bir parça ekmeğin bizim için bir önemi kalmamıştı. Kahvaltımızı yapmıştık. Derken bulunduğumuz yerin karşı tarafından dal kırılma sesleri gelmişti. Kimdi acaba? Yoldaşlar mı yoksa düşman mı? İki ihtimal de olabilirdi. Bu durumu netleştirmeliydik. Düşman ihtimalini önemsemiştik. Daha Süheyla'nın, Duran'ın, Polat'ın kanı kurumamıştı. Bunun için ikinci bir kez düşmanı sevindirmek yoktu. Sesin geldiği noktaya doğru iki yoldaş gittik. Tam bir gerilla tarzıyla sızma yapacaktık. Konuşma sesleri gelmeye başlamıştı. İyice heyecanlanmıştık. Düşmansa hiçbir şey sezdirmeden birliğin yanına dönüp, koşulları her yanıyla değerlendirerek düşmana kayıp verdimiyi düşünüyorduk. Eğer yoldaşlarsa büyük bir sevinç çığılığıyla koşup sarılacaktık. Arazinin yapısını da düşünerek düşman nereye nöbetçi koyar, nasıl konumlanırdı? Her şeyi hesaplamıştık. Bir yoldaş biraz daha aşağıda kalacak ben ise sese doğru gidecektim. İyice yaklaşmıştım. Seslerden düşman mı yoksa yoldaşlar mı olduğunu ayırtırmaya çalışıyordum. Fısıltıyla konuşan birini görmüştüm. Heyecanım daha da artmıştı. 7-8 metre bir mesafe vardı Arazinin yapısından kaynaklı tam olarak netleştiremiyordum. Aradan dakikalar geçmeye başlamıştı. Bir yüzünü bana doğru çevirmeye başlamıştı. Çevirmesiyle yoldaş diye bağırıp koşmam bir olmuştu. Onlar da şaşırılmıştı bir anda. Tek tek sarıldık iyice birbirimize, herkes sevinçten uçuyordu. Hepsisi buradaydı. Uzun bir zorlu süreçten sonra, bu buluşma, kucaklaşmalar, sarılmalarla sanki bir daha doğmuştu. Sonunda bulmuştu yoldaşları. Bir tarafta buluşmanın sevinci diğer tarafta şehitlerimizin olması, içimizi burkmuştu. Normalde Süheyla (Emel) yoldaşın da burada olması gerekiyordu. Çoğu yoldaşın gözleri dolmuş, sesleri iyice boğulmuştu. Artık bir aradaydık. İki grubumuzun da faaliyetlerini değerlendirip bir an önce faaliyete başlamalıydık.

Düşman bölgeye yeni yeni güçler kaydırıyordu. Köyler yaylalar tutuluyor, arazinin derinliklerinde düşmanın köpekleri bekliyordu bizleri. Bu süreç bir sınavdı bizler için. Olanaklarımız ölçüsünde tüm enerjimizi kitle faaliyetine harcayacaktık.

Bildirilerinden kuşlamalarına, spreylelerinden pankartlarına kadar, A/P malzemelerini doldurmuştu çantalar. Grubumuz yine ikiye bölünmüştü. Faaliyetimizi bir kasabada yapacaktık. Düşmanın alaylarından, taburlarının, özel timinin yakın olduğu bir kasabaydı. Şehir merkezine girmiş gibiydik. Faaliyetimizin içeriği yazılıma, pankart, bildiri, pullama vb. A/P araçlarını dağıtacak buraya. Çok hızlı olmalıydık. İhbar giderse düşmanın kasabaya gelmesi uzun sürmezdi. İlk önce gizli bir biçimde kasabanın etrafını kasaba halkını ilgilendiren sloganlar ve partimizin imzasıyla kızıl boyamıştık. İkinci olarak bir grup kasabanın dışında bekleyecek, bir grupsa kasaba meydanına girip bildirilerimizi, pullamalarımızı yoğun bir biçimde dağıtacak. Kasabaya gireceğimiz yer sakindi. Her taraf sokak lambalarıyla doluydu. Meydana vardığımızda köşe başlarında konuşan gençler, belediyenin önünde oturan gruplar vardı. Silahlarla bildirim elimizdeydi. Gördüğümüz insanlarla kısa bir sohbet edip bildirilerimizi verip devam ediyorduk. Ellerinde uzun namlulu silahlarıyla grup bütün dikkatleri üstüne çekmişti. Bizi görenler yanımıza geliyordu. Onlar kimsiniz demeden biz bağıra bağıra TIKKO'cu olduğumuzu anlatıyorduk. Kasaba meydanı pullamalarımızla dolmuştu. Tek tek evlere girip kapılardan bildirilerimizi verip gitmiştik. Kimileri şaşkın bakışları, kimileri bizleri davet

eden yaklaşımlarıyla karşılaşmışlardı. Kimileri ise bu silahlı gençleri görmüş arkamızdan bağırıyordu "Hey! Hemşerim. Kimsiniz tanıyamadım sizi" diye bağırıyordu pencereden gencin biri. Bir an önce buradan çıkmamız gerekiyordu. Fakat bu genci kim olduğumuz noktasında kısaca bilgilendirmemiz gerekiyordu. "Biz TIKKO'cuyuz. Devletin "terörist" diye anlattığı insanlarız". "Ha tanıdım, tanıdım, onlar sizsiniz." Köylünün sözünü yarıda kesmek zorunda kalmıştık. Şimdi konuşacak vaktimiz yoktu. "Buraya bildirilerimizi bırakıyoruz. Onları okuyunca daha iyi tanırsın bizi" deyip devam ettik biz partizanlar. Espriyle "Sonunda tanıdık biri çıktık" diye espriler yaptık. Şimdi kasabanın girişine "Zamma zulme karşı TKP/ML saflarında örgütlen" yazılı bir pankart asmıştık. Bu pankart kızıl bir bezin üstüne sarı boyayla Süheyla yoldaş tarafından yazılmıştı. Bu pankart asılırken kendinin de olması gerektiğini söyler dururdu. Kullakları bezdirene, komutandan "evet" cevabı alana kadar. Şimdi bir yandan düşmanın burun dibinde kitlelere A/P yapmanın coşkusunu, diğer taraftan Süheyla yoldaşın çok istediği bir faaliyeti yerine getirmenin coşkusunu, uçsuz bucaksız sıradağlara doğru yol alıp gitmişti gerilla. Geride gençlerin, ihtiyarların, kadınların, çocukların beyninde bıraktığımız izler kalmıştı. Şimdi kasabadan şehir merkezine, işyerlerine kadar fısıltıyla yayılıyordu faaliyetimiz.

Zaman kaybetmeden aynı içerikte bir faaliyet planlamıştık. Her şey planın ayrıntısına kadar hesaplanmıştı. Gideceğimiz yer yine belediye bir yerdi. Yaklaşık üç köyün birleşmesinden oluşturulan bir belediyeydi. Aynı zamanda korucuların olduğu bir yerdi. Bu noktaya özel dikkat çekilmişti. Bu dikkat bize Kadıvakı'nda korucular tarafından katledilen **Hüseyin (Mehmet Şahin), Orhan (Cihan Fındık)** yoldaşları hatırlatıyordu. Tekrar ayrılmıştık yoldaşlardan. Günlerce yürüdüktan sonra faaliyet yürüteceğimiz belediyeye akşam gidebilecek şekilde uygun bir yerde kalmıştık. Bir faaliyeti yerine getirebilmek için günlerce yürüyor, düşmanın arazide operasyon pusularının yoğun olmasına rağmen simmeç oynar misali düşmanın sağından solundan onların hiçbir haberi olmadan köylere doğru ilerliyorduk. Burası akşamı beklediğimiz yer. Pankartlarından spreylelerine, bildirilerinden pullamalarına kadar olan A/P malzemelerini çantalarımıza doldurmuştu. Hazırlamamız gereken tek bir şey vardı; o da pankartlara asılacak bombanın hazır biçime getirilmesiydi. Bombayı güçlü tahrir kalıplarıyla hazırlamıştık. Sabırsızlıkla akşamı bekliyorduk. Gözlerimiz sürekli tarlalardaydı. Köylülerin çoğu ovanın ortasında sıcakta harıl harıl çalışıyorlardı. Şeker pancarından tütüne, buğdayına kadar üreten, yoksul çilekeş emekçi halkımız... Köylülerin bu çalışmalarını gördükçe, devletin uygulamış olduğu politikaların adaletsizliği bir kez daha yankılanıyordu beyinlerimizde.

Manzaramıza başka şeyler girmişti. Düşman onlarca konvoyuyla geçiyordu karşımızdan. Düşmanı görünce bayağı bir sevindik. Onlar bizi dağda ararken, biz batıdaydık. İşte bu gerilla taktiğidir. Dahası birgün sonra olacaklardan habersizdiler. Düşman bir gün sonra diyecekti bunların dibinden geçmişiz haberimiz yok diye. Akşam olmuş belediyeye doğru yola çıkmıştık. Özellikle köylülerin yoğun olarak çalıştığı tarlalara, biçilmiş ekin yerlerine, tel örgülere, çeşmelere kadar bir dizi yeri kuşlamalar, yazılmalara, bildirimlerle donatmıştık. Korucuların olduğu köylere girip yazılmalarmızı yapıp sessizce çekilmişti. Şimdi

en son pankartları açmak kalmıştı. Burası belediyenin girişi, girişte "belediyemize hoş geldiniz" yazılı büyük bir tabela var. Burası aynı zamanda Tokat-Erbaa ilçe yolu. Belediyenin girişine koruculukla ilgili bombalı pankartımızı astık. Erbaa yoluna da şekerpancari ve tütüne getirilen kotalarla ilgili pankartımızı astık. Pankartların ikisi de 4-5 metre boylarında, kızıl, bombalı pankartlardı. Pankartları da astıktan sonra tarlalardan, bahçelerden, çitten geçerek ilerledik.

Gece sabırsızlıkla ilerliyor. Biz yolları, gece sabahı zorluyordu. Gecenin sabırsızlığı partizanları da zorluyordu. **Geceyle partizanlar arasında olan bu uzun mücadele sabaha olan randevuyla sona ermişti.** Bugün belediye halkı için yeni bir gündü. Olanlardan habersiz yöneldiler tarlalara, akşam bıraktıkları tarlalar, çeşmeler, yollar, ağaçlar, afişler, yazılmalara, bildirimler, duvarlarda kendi sorunlarını işleyen yazılar yazılmıştı kırmızı boylarla. İşte o gün gerçekleri taşımışlardı köylülerin yaşamına. Devletin "terörist" diye anlattığı insanlar, devletin köylüleri nasıl ezdiğini, nasıl sömürdüğünü, fabrikalarımızın, zenginlik kaynaklarımızın emperyalistlere nasıl peşkeş çekildiğini anlatıyordu bildirileri, sloganlarıyla. Ya korucular... Gerilla evlerinin dibine kadar gelip yazılmalalarıyla, bildirileriyle koruculuğun halk düşmanlığı olduğunu anlatıyorlardı. Silahları bırakmaları için uyarıyorlardı. Fakat kapıdan içeri girip niye hepsini öldürmemişlerdi? İşte tüm bunlar köylülerin kafalarını iyice karıştırmıştı. Onların kafasında bıraktığımız soru işaretleriyle, düşmanın politikalarını boşa çıkarmanın adımlarını atıyorlardık.

Sabah yağmur başlamıştı. Düşman çoktan gelmiş olmalıydı kasabaya. Biz ise ormanın derinliklerinde kaybolup gitmiştik. Bizim için alışılmış bir duruma gelen düşmanın yeni artık konserve kutularıyla pusular ve tuzaklarla doluydu ormanın içi. Düşman en fazla bir-iki gün önce gelmişti buraya. Yüzlere varan timleriyle patikalara pusuya yatmış bizleri bekliyorlardı. Fakat nafileydi bunlar, bizi durdurmak için. Yağmur hızlanmış hava soğumaya başlamıştı. İşte beklediğimiz ses gelmişti. Pankarta bağladığımız bomba patlamıştı. Güçlü bir patlama sesi gelmişti tıpkı gökgürültüsü gibi. Bu bombanın sesi "**Zulmün olduğu yerde isyan etmek meşrudur**" diyen halkların sesiydi. "Sizin tanklarınız topraklarımızı, bizim de emekçi halkların yüklerine sıkıştırılmış özgürlük, mücadele, inanç ve kararlılık karışımından meydana gelmiş ve patlatılmayı bekleyen tahrir gücü yüksek bombalarımız var" diyenlerin sesiydi.

Saatlerce yürümüştük, muntika karargahına varabilmek için. Yağmur gün boyu yağmıştı. Akşam üzeri varmıştık yoldaşların yanına. Her ayrılış, her buluşma, yağın yağmurlar, düşman engelleri bizleri daha da çelikleştirmişti. Bir faaliyet sürecini böyle bitirmiştik. Bir tarafta tarihin kızıl sayfalarına direnişleriyle şehit düşenlerimiz, bir tarafta insanlığın yarattığı bu güzelim değerlere ihanet edip burjuva yaşamı seçenler, bir tarafta ise düşmanın bütün engellemelerine, imha etme girişimlerine rağmen, kitlelerle buluşmak için her türlü zorlukları alt etmeyi öğrenen ve bu zorlu süreci omuzlayan bizler vardık. Her süreç içerisinde bu vazgeçilmez ilişki, kişilik tiplemeleri varolacaktır. Bu savaşın yasası gereği böyledir. Bölgede devrimci dostlarımızın kayıplarıyla beraber 30 gerilla şehit düştü. 30 dalından koparılmış kırmızı gül. Her biri insanlığın kurtuluş mücadelesinde, devrim mücadelesinin yükünü zorlu koşullarda yüklenenlerdi. **Devam Edecek**

Görevlerimize dört elle sarılalım!

Her sistem kendine göre, sistemini korumaya yönelik, siyasi-ideolojik-kültürel-ahlaki değerler ve bunların şekillendirdiği kişilikler yaratır. Feodalizm feodal kişilikler, burjuvazi burjuva kişilikler proletarya da proleter kişilikler yaratma hedefindedir. Bizler nasıl kişilik özelliklerine sahibiz ve nasıl bir kişilik özelliğine sahip olmamız gerekiyor? Bizlerin kişilik özellikleri de içinde bulunduğumuz sistem, toplum, yaşam koşullarımız vb. gibi etmenlerle şekilleniyor. Yani bir yanda, içinde bulunduğumuz düzeyin özellikleriyle şekillenen kişiliklerimiz ve öte yanda bürünmemiz gereken kendi öz değerlerimizle donanmış **devrimci kişilik** vardır.

Nedir bu devrimci kişilik? Kendi öz değerlerimize sahip olmak, yaşama, insanlara, halka, emekçi kitlelere olan sevgi ve bağlılık. Halka güven ve gücünü onlardan almak. **Dürüstlük...** Halka ve devrime dürüst, içten olmak, ilişkilerimizde bu erdemliliğe sahip olabilmek. Yüreklilik, fedakarlık, emeğe sevgi ve kutsallığına inanç, emeğin kavgasının, onun kavgası olduğunun bilince çıkarılması. Yardımlaşma, dayanışma, paylaşma; **kısaca ve özcesi en temel insani değerler**. Devrimci kişilik ise; bu değerlerin kazanılmasından başlayıp daha üst düzeyde devrimci kişiliğe bürünmeyi istemekle başlar. Kişinin kendinde bir alt-üst oluşu sağlaması, eskiyi yıkıp yeniyi inşa etmek istemesi ve buna göre adım atma çabası olmalıdır. Ancak o zaman kişi kendisindeki burjuva hastalıklara, zaafllara vurabilir. Ancak o zaman yaratır, değiştirir, geliştirir. Eskiye yıkar, yeniyi yaratır kurur.

Daha öze, daha somuta indiğimizde bizim partili kişiliğimiz, saflarımızdaki kişilik özellikleri nasıl olmalıdır? Her komünist parti kendi bünyesinde bulunan kadrosundan en geri sempatanına kadar ortak bir ruh ve irade birliği ve ortak bir şekillenışı, ortak bir disiplini yaratmak ister. **Bunu yaratabildiği,**

başarabildiği oranda hem partinin bünyesinde bulunan yoldaşlar gelişir, hem parti gelişir, güçlenir. Güçlendiği oranda hedefe doğru daha güçlü vuruşlar yapabilir. Bu doğrunun bilince çıkarılmasından sonra saflarımızda olması gereken özelliklere geçsek:

En başta saflarımızdaki birey, **bireysel kurtuluşu değil, toplumsal kurtuluşu** tercih etmiştir. Bunun için bireyci istemleri değil, kolektifin istemlerini esas almalı. Düşüncede, pratikte; birey değil kolektif (yani örgüt) düşünülmesi.

Parti ruhuyla donanmak, sürekli o ruhu taşımak, devrimci coşku, feda ruhu, enginleri fethetme bilinci, her zaman bir şey yaratmaya ve üretmeye çalışmak, zorlukların üstesinden gelme iradesi, doğruları savunma ve yanlışların üzerine gitme kararlılığı ve onlara karşı yılmadan mücadele yürütmek, partiye sürekli olanak yaratmak, varolan olanakları doğru ve yerinde kullanmak ve onlara değer vermek, parti bilinci, ahlakı ve kültürüyle donanmak, düşmana karşı sınıfın çıkarlarını savunmada tereddütsüz ve uzlaşsız olmak, MLM ideolojiyle donanmak, kendini sürekli yenilemek, geliştirmek ve değiştirip-dönüştürmek, bencillikten ve kendini beğenmişlikten uzak durmak, her zaman her koşulda genelin çıkarını ön planda tutmak, ideolojik duruşu sağlam, davasına bağlı, başladığı işin sonunu getiren ve davasını sonuna kadar götürerek özgürleşmek özelliklerini taşımalıdır. Biz bu özellikleri şehitlerimizin yaşam pratiklerinde görüyoruz. Bizlere bıraktıkları birçok mirasın içinde onların bugün zaaf ve yetmezliklerimiz olarak ortaya koyduğumuz hastalıklarımıza karşı mücadeleleri ve duruşlarından öğrenmek ve öğrenmekle yetinmeyerek ileriye taşımak durumundayız.

Bugün partili olmanın, örgütlü olmanın somutumuzdaki anlamını bilince çıkarmak, ideolojik duruşumuzu da belirleyecek ve gelişimimizi sağlayacak önemli yanlardan biridir. **Görevlerimize dört elle sarılarak, üzerimizdeki sorumluluklarımızı ve işlerimizi küçümsemeden büyük bir titizlikle yerine getirebilmeliyiz.** Parti ve devrim sorumluluğu bu görevleri yerine nasıl getirdiğimiz, bu görevlerimizi nasıl ele alıp yaklaştığımızla direkt bağlantılı. Görevlerimizi küçümseyerek, bu görevlerin partinin ve mücadelenin gelişiminin bir parçası olduğunu hissetmeyecek partili ve örgütlü olduğumuzu söylemenin bir anlamı yoktur.

Görevlerimize karşı gösterdiğimiz titizlik ve disiplin, kavgadaki duruşumuzun aynasıdır. Şehitlerimizden **Özgür Kemal Karabulut** yoldaşın yaşamı buna örnektir. Kavgadaki ısrarının yanı sıra Özgür yoldaş aldığı her görevi ayırmadan, sızlanmadan yerine getirmesi ile tüm yoldaşlarına ve bizlere örnektir. O, bu özellikleriyle örnek olurken devrim hamalı olmaktan hiç bıkmaya-

arak yürüyüşünü ve yine Proletarya Partisinin bir neferi olma sorumluluğunu şehit düştüğü ana kadar devam ettirdi. Özgür yoldaş her türlü tembelleğe, hantallığa ve vurdumduymazlığa karşı da net tavır koyarak bunu yaşamı boyunca da kanıtlamıştır. Yoldaşın şehit düşmesinin ardından yazılan birçok yazıda 6. Konferans (2. OPK), sürecinde yorulmak bilmeksizin çalıştığı, vurgulanan temel yanlardan biri olmuştur. Devrim kavgasının bugün çok daha keskinleştiği bu dönemde boşa geçirilecek tek bir anın olmadığını yine onların yaşamlarından öğreniyoruz.

Yılgınlığın ve umutsuzluğun kol gezdirilmeye çalışıldığı dünyamızda **umudu canlı, devrim iddiamızı diri tutmak** için görevlerimize dört elle sarılmak durumundayız. Mevcut yetersizliklerimize ve eksiklerimize rağmen bulunduğumuz noktada olumluya ve ileriye doğru atacağımız olumlu adımlar geneli de etkileyecektir. Sızlanma ve yakınma bizim duruş ve pratiğimiz olmaz. **Devrimi yapma ve devrimci olma iddiamız ve bizler açısından özellikle de komünist olma iddiamız bu tarz pratiklere izin vermeyecek kadar büyüktür.** Bu iddiaya sahip her bireyimizin bugün buna uygun bir duruş sergilemesi olmazsa olmazdır.

Olumsuzlukları büyüterek yaşamı süzgeçten geçirmek mevcut olumluluklarımızı küçümsemeyi hatta görmemeyi beraberinde getirir. Bardağın dolu tarafından bakma esprisini yaşam felsefesi haline getirmeyi başarmak önemli. Olumsuzluklarımızı yok saymak olmalı amacımız. Ancak **olumsuzluklarımızı ancak olumluluklarımızı büyüterek ortadan kaldırmamızın büyüterek içselleştirmeliyiz.** Bu bakış açısı ve anlayışını bugün taşımak çok daha önemli. Çünkü umutsuzluk egemenlerce dünden daha güçlü pompalanıyor. Tasfiyecilik ve teslimiyet çemberi daha sık örülüyor. Yine tüm yetersizliklerimizi ancak kavgaya ve örgütlülüğe daha sıkı sarılarak aşacağımızı bilince çıkaracağız. Olumsuzluklar karşısında teslim olmak, yani kavganın dışına çıkma tercihi, inancın yitiminden başka bir şey değil. İnanç dediğimiz olgu ise soyut değil aksine somuttur. İncancımızın sınıandığı, mücadelenin bu keskin günlerinde inancımız mücadelenin gereklerine **sarılmak ve inatla sarılmaktır.**

Irak'ın işgalinin birinci yılını geride bıraktığımız bugünlerde dünyanın neresinde olursa olsun halk korkunç bir yoksulluk ve zulüm altında. Acıları ve yoklukları, çoğu zaman tahmin edemeyeceğimiz boyutlarda. Halkın parçalanmış yaşamına ve bir yaşam boyu unutulmayacak katliamlara tanıklık edildi. Ve tüm bu yaşanmışlıkların yarattığı tepki ve öfke ile emperyalist haydutlara karşı direniş yazıyorlar. Irak halkının bu direngenliğinden öğrenmeliyiz. **Kendi bencil çıkarlarımız ve duygularımızın yaptırdığı tercihlerle çarpıtmalıyız bu gerçekliği.**

Devrim denilince ilk aklımıza gelen şey; bir alt-üst oluştur. Yani yıkım ve inşadır. Eskinin yıkılıp, yerine yeninin kurulması. **Devrimin niteliğini belirleyense devrimi kimin yaptığı, hangi sınıfın önderliğinde yapıldığı meselesidir.** Bizim burada irdeleyeceğimiz konu ise proletarya önderliğinde bu ideoloji ile donanmış bir alt-üst oluşu sağlayacak **devrimci kişiliktir.**

Direnen onurlu halkın gösterdiği irade ve direnç bugün zorluklar karşısında yalpaladığımızda, olumsuzluklara sürekli dem vurarak kavgadan uzaklaşmanın zeminini teorileştirmeye başladığımızda halkların bu onurlu direnişini hatırlayalım. Tüm gerekçeleri ve teorileri bir kenara bırakarak gerçeklerle yüzleşmek ve öyle yanıt vermek durumdayız. Kitlelere karşı güvenimiz halkların onurlu mücadelelerini düşünerek ve tahlil ederek pekişmeli ve büyümeli. Halkların acıları ve onların bu acılarıyla yarattıkları direniş destanları bizi ve inancımızı büyütmeli ve ileri taşımalı.

Bizler var olan sistemi yenileyerek değil yıkararak halkların kurtuluşunu sağlayacağız. Bu yıkım ve inşa sürecini kendimizde yani kişiliğimizde cisimleştirmek bu yüzden önemli ve anlamlı. Mevcut hastalıklarımızı koruyarak değil bunların hepsini yok ederek geleceği bugünden kendimizde somutlayabili-

riz. Hiç de kolay olmayan bu süreç bir çatışmada yoldaşın önüne kendini atma cesaretini göstermekten daha kolay değildir. Ancak mümkündür. Sosyal pratiğin aynasında kendimizi her gün biraz daha sorgulayarak ve yenileyerek başaracağımız bir pratik süreç. Ama bu sosyal pratikte kendimize ve sorumluluk duyduğumuz halka ve Proletarya Partisine ve dahil olduğumuz en küçük birimine karşı dürüst yaklaşarak, dürüstçe kendimizi ortaya koyarak. Sosyal pratiğimizden bağımsız sorgulamak ve yanlışlar bulmak değil. Her gün zor da olsa adım adım büyüyen pratiğin içinde kendimizi şekillendirmek. Ve yine bardağın dolu tarafından bakarak yani olumluluklarımızı büyütürken eskiyi ve köhneyi ortadan kaldırmak.

Düşünüş yöntemi diyalektik-materyalist olmalı.

Saflarımızdaki her birey Marksist-Leninist-Maoist dünya görüşünü kavradığı oranda karşısına çıkan sorunlara,

olaylara doğru çözümler üretir, akılcı ve doğru tavır alır. Bu sağlandığı oranda, kendimizdeki zaafı vurmadan, partinin siyasi-ideolojik sorunlarına kafa yormada ve çözümler üretilmede bizi güçlendirecek, kolektivizmi geliştirecektir. Bu özelliklerini kendimizde, yoldaşlarımızda, kitle ilişkilerimizde büyütmeliyiz. Bu şekilleniş en temel mayamız, sökülüp atılamayacak, engellenemeyecek bir kültür olmalıdır.

Nihai hedefe daha da yaklaşmak için, bu yolda öncül olma misyonuna soyunan bizler partinin devrimci militan kişiliğini bürünmeliyiz. **Partiye, devrim, halka olan güveni her daim canlı tutmalı, Parti-önderlik ve devrim bilincimizi geliştirmeliyiz.** Partinin militan kişiliğine bürünmekle parti-önderlik ve devrim bilincinin geliştirilmesi doğru orantılıdır. Biz proletaryanın dünya görüşünü kavradığımız ve onun gereklerine göre kendimizi donattığımız oranda parti-önderlik ve devrim bilinci-

miz gelişecek, biz partileşeceğiz, parti-önderlik güçlenecek, devrim yakınlaşacaktır.

Unutmayalım ki, partili denildiğinde olgun, sorumluluk sahibi, sözünün eri, yoldaşlarına karşı özeleştirel yaklaşan, yoldaşlarına karşı değiştirici-dönüştürücü, sınıf düşmanlarına karşı uzlaşmaz kişiliklerin akla gelmesi gerekir. Bu partimizin ve yoldaşlarımızın sahip olduğu ideolojik-politik hattımızın en temel özelliğidir.

Devrimin zor ve sancılı dönemleri bizleri yani kavgada kendimizi ortaya koyduğumuz ölçüde sınırlar ve gerçekliğimizi ayna gibi yüzümüze vurur. Bu sancılı süreçte attığımız adımlarla büyür ve ileri sıçırırız. Bu zorlu dönemlerde dönemeci geçenler ve gerisinde kalanlar arasındaki fark büyür ve belirginleşir. Israrımız ve çabamız ve tüm enerjimizle kavga denizinde yol almak bıkmadan usanmadan. Böyle özgürleşeceğiz ve özgürleştireceğiz.

PUSULA

DEVİRİMCİ ORDU, DÜŞMANI YENMEK İÇİN ÖRGÜTLENİR SAVAŞ YASALARI, SAVAŞTA UYGULANMAK İÇİN ÖĞRENİLİR

Her türlü hak alma mücadelesinden demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine yani devrim mücadelesine dek uzanan hamle ve adımların, eylem ve örgütlenmelerin, her türden sömürücü ve egemen zorbalar tarafından **“terörizm”** olarak suçlandığı günümüzde, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilen dünya halkları devrimi gerçekleştirme görev ve sorumluluğuyla karşı karşıyadır. Devrim yapmak bir **“terörizm suçu”** ise, proletarya ve ezilen dünya halkları, devrim yapma suçunu işlemeye devam edecektir. Devrim işçi sınıfı ve ezilen dünya halklarının kurtuluş gereksinimi ise ve bu bir gerçeklik ise bu gerçeklik üzerine yoğunlaşmak, derinleşmek sınıfsal bir görev olarak sınıf bilinçli proleterlerin karşısında durmaya devam edecektir.

Silahlı mücadeleyi devrim ile birleştirmenin ve uygulamanın bilimi, **“savaşın politik bir sorun”** olduğunu açıklar. Savaş politik bir sorun ise savaş sorunu esas olarak Proletarya Partisi'nin temel bir sorunudur. Nasıl ki kapitalist-empyrialist sistemin temel gündeminde ezilen dünya halklarını boyunduruk altına alma, bağımlılık ve kölelik zinciriyle baskı altına alma sorunu varsa, bunu gerçekleştirmek için saldırı, işgal ve karşı devrimci savaş üzerinde yoğunluklu olarak durup, her gün yeni bir saldırı politikası ve taktikler, silahlar üretiyorsa aynı zamanda Proletarya Partisi de kendi temel gündeminden eksik edemeyeceği sorun olan devrimci savaş sorunu üzerinde yoğunluklu olarak durup, incelemelidir. Sürecin temel ve güncel ihtiyaçlarına uygun olarak somut politikalar üretmeli ve uygulamalıdır.

“Parti tümüyle savaşla yakından ilgilenmeli ve askeri sorunları incelemelidir” MAO. Savaş bir politik sorun olarak belirlenmişse devrimci savaşı yürütecek olan kızıl ordu da devrimin politik görevini yerine getirmek için silahlı olarak örgütlenecektir.

Proletarya Partisi olmadan devrimci hareket, devrimci pratik ve devrimci savaş nihai hedefine varamaz ve sınırlı başarılarla

yetinmek zorunda kalır. Mücadeleyi birleştirecek, iktidar hedefine yöneltecek parti olmadan sürekliliği sağlanmış silahlı mücadele örgütlenemez, kurtuluş gerçekleşemez.

Bu çağda proletarya ile Komünist Parti önderliğinden yoksun ya da buna aykırı olan bir devrimci savaş kesin olarak yenilgiyle sona erer. Toplumsal tabakalar ve politik gruplar arasında proletarya ve partisi bencillikten ve dar görüşlülükten arınmış, politik yönden en ileri görüşlü en iyi örgütlenmiş ve önder sınıf olan proletaryanın ve onun politik partisinin bütün dünyadaki deneylerini öğrenmeye ve bu deneylerden kendi davaları için yararlanmaya en hazır olan sınıftır. Bundandır ki kendi kurtuluş mücadelesini örgütlerken diğer sınıf ve tabakaların da kurtuluşunu örgütleyecektir. Bunu gerçekleştirecek ve sağlayacak olan yegane güç proletaryanın kendisidir. Başka hiçbir sınıf ve tabaka bu rolü oynayamaz.

MLM bilimi yani proletaryanın kurtuluş ideolojisi üzerinde yükselen parti tayin edicidir. Son on yılda Latin Amerika ülkelerindeki küçük burjuva önderlikli gerilla hareketleri, günümüzde Kürt ulusal hareketi içinde yaşanan son gelişmeler bir kez daha kanıtlamıştır ki, **proletaryanın kurtuluş ideolojisiyle silahlanmayan bir hareket ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini gerçekleştiremez.** Geçici olarak, silahlı bir güç olan ordu yaratılabilir, kitle desteği kazanılabilir, önemli gelişmeler de kaydedilebilir. Ancak, bunlar, geçici kazanımlardan öteye gidemez. Nihai hedefe varmaya, toplumsal devrimi gerçekleştirmeye bu kazanımların gücü yetmez.

Dünya genelinde savaşla politika yoğunluklu olarak iç içe geçmiş bir gündem olarak kendini ortaya koymaktadır. Ülkemiz özgülünde de **“terörizm ve terörizme karşı savaş”** sorunu dönem dönem iniş ve çıkışlar yaşasa da hakim sınıfların gündeminden hiç düşmeden varlığını devam ettiren bir sorun olarak sürekli karşımıza çıkmaktadır. Bu soruna doğru bir proleter bakış açısı ve sınıf-

sal tavır ve devrimci bir tutum kazandırmalıyız. Yoksa her kavram ve söylem bir kargaşa ve anlaşmazlık içinde kaybolup gider.

Temeline devrimci politikayı almayan, politik faaliyeti örgütlemeyen devrimci bir savaş ordusu zafer elde edemez. Bu temel üzerine silahlar ve tekniğin gelişim düzeyi konularak, işlenir. Her zaman güvenilecek temel dayanak noktası, devrimci politika, sınıf ve devrim bilincidir.

Politik olarak gelişmek yetkinleşmek için, ideolojik ve politik eğitimin sınırı ve sonu yoktur. Her görev grubu, her hücre, her gerilla birliği bir yandan kendi alanındaki pratik faaliyeti yürütürken, öte yandan da sürekli bir şekilde devrimci eğitime tabi tutulursa zafere yürür.

Yükselen devrimci bilinç, savaş gücünü moral gücünü artırır. Bu anlayışın esas hale gelmesi demek devrimci savaş çizgisinin esas hale gelmesi demektir.

Halkın çıkarlarına uygun ve onlar tarafından benimsenen, kavranan politika kararlı bir biçimde desteklenir ve savunulur. Bu evrensel bir ilkedir. Halkın desteğini kazanamayan, yanlış bir politika uygulayan her toplumsal hareket kaybetmeye mahkumdur. Halk savaşının günümüz koşullarında almış olduğu biçim olan köylü gerilla savaşı, halk tarafından anlaşılıp desteklenmedikçe varlığını sürdüremez ve yaygınlaşamaz. Bunun, ilk başlangıçta zorluklar taşıyacağı bir gerçektir. Devrimci savaşta, yani sürekliliği sağlanmış köylü gerilla savaşında kızıl ordunun çekirdeği olan gerilla birimleri bir yandan düşman güçlerini imha ve yok ederken diğer yandan kitlelerin destek ve sevgisini kazanmak, devrimci politikanın onlar tarafından benimsenmesi için yoğun bir propaganda ve ajitasyon ve örgütleme faaliyeti yürütmeyi elden bırakmazlar.

Sömürücü ve işgalci egemen güçler her şeye sahip olabilir. En gelişkin silah ve teknoloji olanaklarına sahip olabilir. Tecrübeli ve deneyimli komutanları olabilir. Ancak halkın destek ve sevgisini kazanamazlar ve bu onların yenilgi zemini olur, bu zemin üzerinde devrimci savaş kazanmaya başlar.

Halkına içtenlik ve kararlılıkla bağlı olanlar halk tarafından kendi öz evladı gibi sahiplenir, desteklenir. Bu bağlılık diğer dünya halklarının destek ve bağlılığını da yaratır. Bu destek kazanılırsa zafer, sınırlarını aşar.

Savaşın hedef ve amacını anlamak, haklılığın bilincinde olarak savaşmak, disiplin ve savaş yeteneğini artırır. Haklılık ve meşruluk eşi görülmemiş fedakarlıklar ve kahramanlıklar yaratır. Böyle bir devrimci savaş ordusu ne zorluklardan ne de ölümden korkar.

Savaşçı güce yön veren kılavuzun, yani partinin politik duruşu önemlidir. Çelikten bir disiplinle dayanışma içinde olan, devrimci ruhu sağlam bir parti, dava uğrunda bütün özveriliklere hazır binleri örgütleme becerisini gösteren, onları en karmaşık koşullarda doğru olarak yönetme bakımından eşsiz derecede usta bir parti ancak savaşı kazanabilir.

Partinin slogan ve şiarları önce binleri sonra milyonları harekete geçirip, tek bir vücut halinde ortak dava uğrunda ortak hareket etmeyi zorluyorsa o zaman akla gelmedik savaş mucizeleri gerçekleştirilir.

Devrimci savaş yeni tipte askeri önderlerini yaratır. Yetenekli halk kahramanlarını politik olarak usta eğitmenler yetiştirirse devrimci savaş güç kazanır. Eski toplumun yaşam tarzı ve alışkanlıkları yerine yeni insan tipi yaratmak ve devrimci savaş alışkanlıkları kazanmak, devrimci savaş için vazgeçilmez gerçektir. Otorite ve saygınlığı, cesaret ve kararlılığı ustaca birleştiren yetenekli örgütleyiciler, ajitörler olarak çalışan siyasi komiserlere sahip bir devrimci güç başarısına süreklilik kazandırır.

Devrimci savaşın uluslararası alanda yaratacağı etki ve kazanım da çok yönlüdür. En büyük kazanım enternasyonalizm bilincine doğru ve güçlü bir perspektif kazandırmaktır. Uluslararası burjuvazi, proletarya ve onun öncülerine elini kaldırdığı zaman bu eli o ülkenin işçileri yakalıyorsa o zaman gerçek anlamda proletarya enternasyonalizmi yaratılmış olur.

İki şeyden asla vazgeçilemez. Proletaryanın kurtuluş ideolojisinden ve halkın destek ve sevgisine sahip olma iddiasından. Askeri vuruş gücü her geçen gün ivmesi yükselerek artabilir, savaş yeteneği her geçen gün gelişebilir ancak, devrimci savaş halkın destek ve sevgisini mutlak kazanmak zorundadır. Bu olmadan yükselen her vuruş, desteğini yitirmiş, amacını kaybetmiş silaha benzer. Bunu kazanmak doğru bir parti ve savaş çizgisiyle mümkündür.

İspanya'da saldırı ve ABD Koalisyonunda ilk çatlak

İspanya, 11 Mart'ta Madrid'de gerçekleştirilen terör saldırısı ve ardından 3 gün sonra gerçekleştirilen seçimlerle önemli bir süreç geçirdi.

11 Mart'ta Madrid'de 3 trene yerleştirilen bombaların patlamasıyla 200 kişi yaşamını yitiren yüzlerce kişi de yaralandı. Saldırının hemen ardından El Kaide, saldırıyı "Ölüm Trenleri Operasyonları" olarak adlandırıp "... **Haçlı ittifakının merkezlerinden birine acı verici bir darbe vurmayı başardık**" diyerek üstlenmesine karşın, 8 yıldır hükümette bulunan Aznar hükümeti ısrarla saldırının ETA örgütü tarafından yapıldığını savundu. ETA'nın siyasi kanadı, kapatılan Batasuna Partisinin açıklamaları da bu iddialarını geri çekmelerini sağlamadı. Ancak İspanyol halkı kime inandığını ve bu saldırılardan kimi sorumlu tuttuğunu, hem saldırı sonrası yaptıkları protesto eylemlerinde ve hem de sandık başında gösterdi.

İspanya halkı Irak'ta ABD ve İngiliz emperyalizminin işgaline destek veren

ve asker gönderen Aznar hükümetinin bu tavrı dolayısıyla saldırıya maruz kaldıklarına kanaat getirerek, daha birkaç gün önce anketlerden yüksek farkla birinci parti olarak çıkan ve seçimi garantilediği gözüyle bakılan Aznar'ın partisi Halkçı Partiye oy veremeyerek Sosyalist İşçi Partisini hükümete taşıdı.

IRAK'TAKİ İSPANYOL ASKERLER GERİ DÖNECEK

Su anda Irak'ta 1300 İspanyol askeri bulunuyor. Seçildikten hemen sonra ilk açıklamasını yapan Sosyalist İşçi Partisi Başkanı **Jose Luis Rodriguez Zapatero**, İspanyol askerlerinin, "yönetimin Iraklılara devredileceği" 30 Haziran'a kadar geri döneceğini söyledi. Halkın desteğini arkasına alan Zapatero "**Yalanlara dayanarak savaş başlatılmaz. Bir halk böyle bombalanmaz. Bay Bush ve Bay Blair oturup düşünmeli**" dedi. İspanya'nın Irak'tan çekilmesi kararını, ABD'nin "teröre karşı savaş koalisyonunda" da bir **çatlak** olarak değerlendirmek gerekiyor. Zira ABD'nin Avrupa Birliği içindeki

önemli taşlarından biri de İspanya idi. Ve bu saldırı sonucu İspanya'nın Almanya-Fransa eksenine daha yakınlaşması da söz konusu olacak. Irak'ta bulunan askerlerin çekilmesi bir yana ABD için Birlik içindeki müttefiklerden birini de yitirmesi söz konusu. İkinci olarak İspanya'nın diğer ülkelere "kötü" örnek olacağı ihtimali de ABD'yi kaygılandırıyor. Zira bu açıklamanın ardından ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell "**Umarım liderler te-**

röre karşı sorumluluktan kaçmazlar" diyerek İspanya ve diğer Avrupa ülkelerini uyardı.

Halkı hedef alan böylesi bir saldırının tasvip edilmesi imkansızken (ne kadar uygulayacağı belirsiz de olsa) İspanya'nın böyle bir karar almasını "teröre boyun eğmek" olarak değerlendirmek ise hangi niyetle olursa olsun ABD emperyalizminin yanında yer almaktır. Terörü yaratan da uygulayan da emperyalistlerdir.

FRANSIZ BİLİM ADAMLARINDAN EYLEM

Fransız bilim adamları, hükümetin bilime yeterince ödenek ayırmaması nedeniyle iş bıraktı. Paris sokaklarında hükümeti protesto eden bilim adamlarından 2 binden fazlasının istifa ettiği öğrenildi. Araştırmalar ödenek kesintisi ve dondurulması yüzünden araştırma enstitülerinin çalışmalarına devam edemediğini gösterirken, Fransa Başbakanı Jean Pierre Raffarin, bilim adamlarını "meseleyi abartmakla" suçladı. "**Araştırmaları Koruyalım**" adlı grubun başkanı **Alain Trautmann**, iki yıldır dondurulan ödeneğin verilmemesi, daha fazla araştırmacıya iş olanağı tanınmaması ve geçici olarak işe alınan 550 bin bilim adamının sözleşmelerinin kalıcı hale getirilmemesi halinde tüm Fransızları arkalarına alarak büyük bir eylem yapacaklarını açıkladı.

ABD'DE ASKER YAKINLARINDAN GÖSTERİ

Irak'ta ölen askerlerin yakınları ve savaş karşıtları **14 Mart** günü Delaware eyaletinde bir askeri üs önünde gösteri yaptı. Dover hava üssünü çevreleyen tel örgülerin önünde yapılan gösteriye yüzlerce kişi katıldı.

Irak'ta yakınlarını kaybedenlerle savaş karşıtlarının gösterisi, Irak savaşının yaklaşan birinci yıldönümü dolayısıyla düzenlendi. Irak'ta ölen askerlerin cenazelerinin Dover'a adeta gizlice getirilmesini eleştiren göstericiler, bu konuda daha fazla saydamlık talep ettiler.

Filipinli gemiciler grevde

Filipinli gemiciler, 29 Temmuz 2003'teki tarihi ve başarılı grevlerinin ardından 9 Mart günü **KMU (1 Mayıs Sendikası)** öncülüğünde bir kez daha greve çıktılar. Grev öncesi bir açıklama yapan KMU Sendikası Temmuz 2003'te 36 saatlik grevlerinin ardından imzaladıkları Toplu Sözleşmenin **Sulpicio Lines Şirketi** yöneticileri tarafından ihlal edilmesine karşı grev başlattıklarını ifade etti. Gemicilerin daha önce örgütlü oldukları sarı sendika döneminde koşullarının daha da kötüleştiğini ifade eden KMU, kendilerine bağlı bir sendikanın kurulmasından sonra koşullarındaki düzelmeye karşı eski sarı sendikanın da yardımıyla Sulpicio patronunun hak ihlallerine değindi.

Filipinler'in en büyük beş deniz taşımacılığı şirketinden biri olan Sulpicio şirketine ait 39 gemi bulunuyor. 9 Mart günü bu gemilerden 22 tanesinde grev başladı. Grevci işçiler "**Haklarımız ve çıkarlarımız için mücadeleye**

karar verdik. Polisin ve kapitalistlerin korkutma ve şiddeti bizleri yıldıramayacak" dediler.

Grevin başlamasından itibaren, polisin grevci işçilere yönelik taciz ve saldırıları da sürüyor. 12 Mart günü grev gözcülerini kontrol eden polislerin sayısı iki katına çıkarıldı. Buna rağmen grevciler Manila Limanında demirleyen 10 gemiye binmeyi başardılar. Sendika üyeleri polisin provokasyonunu boşa çıkarmak için tüm tacizlere rağmen gemiden inmeyi reddettiler. Bunun üzerine aynı gün polis gözcülerin barikatlarını yıkarak saldırılarını yoğunlaştırdı. Grev destek vermek isteyenler de bölgeye yaklaştırılmıyorlar. Manila'da grevci işçilere yiyecek verilmesi de engelleniyor. Bununla birlikte sendikanın şirket yöneticileriyle görüşme talepleri de reddedildi. KMU Sendikasına bağlı işçiler tüm bu saldırılara karşı mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyor.

MR-2004 örgütleyicilerine tutuklama

Hindistan'da Ocak ayında gerçekleştirilen Mumbai Direnişi 2004'ün ardından 20 Mart Uluslararası Eylem Günü için komite oluşturan 200'den fazla anti-emperyalist mücadele faaliyetçisi ve lideri tutuklandı. 20 Mart günü tüm dünya çapında olduğu gibi protesto gösterilerine katılmak üzere Barakamba Yolu üzerindeki Amerikan merkezinin önüne giderken gözaltına alınanlar arasında **Dr. B.D. Sharma**, Bharat Jan Andolan, **Dr. Darshan Pal**, Prof. Manoranjan Mohanty, **Dr. Rakesh Rafiq**, Raj Kishor, **Varavara Rao**, O.K. Yadav, **Samajka Nyaya Morcha**, PK Shahi gibi MR-2004'ün örgütleyicileri ve anti-emperyalist mücadelenin liderleri olan aydınlar da yer alıyor. 200'ü aşkın kişinin ABD işbirlikçisi Hindistan hükümetinin planlarına karşın ABD'nin işgal saldırılarına karşı Hindistan'da büyük gösteriler yapıldı. Ayrıca bu gösterilere katılmayan 200 kişi de gözaltında tutuldukları süre boyunca ABD emperyalizmini ve işgal saldırılarına protesto etmişlerdir.

ABD'DE SHELL'E SORUŞTURMA

Emperyalist kapitalist sistem yolsuzluk, rüşvet vb. skandallarla çalkalanırken, bunlara bir yenisi daha eklendi. Dünyanın üçüncü büyük petrol şirketi Royal Dutch/Shell hakkında ABD Adalet Bakanlığı araştırma başlattı.

The New York Times'ta yer alan haberde, ABD Adalet Bakanlığı'nın, **Royal Dutch Shell** grubunun yönetici kadrosu hakkında, petrol ve doğalgaz rezervlerinin azaldığını zamanında açıklamalarının yasalara aykırılığını araştırmak üzere bir soruşturma başlattığı kaydedildi.

Daha önce Avrupalı uzmanlar ve Amerikan Sermaye Piyasası Kurulu tarafından denetlenen dünyanın 3. büyük petrol şirketi Shell, Hollandalı ve İngiliz yöneticiler tarafından yönetiliyor.

Şirket, iki ay önce petrol ve doğalgaz rezervlerinin yüzde 20 azaldığını açıklamıştı.

İddiaya göre, Shell yöneticileri, özellikle 1997-2000 tarihleri arasında rezervler hakkında yanlış bilgilendirme yaparak yasaları ihlal ettiler. Yaklaşık iki hafta önce, iddiaların ve baskıların artması üzerine Shell'in Yönetim Kurulu Başkanı Philip Watts ve Araştırma-Üretim Bölümü Başkanı Walter van de Vijver görevden alınmıştı.

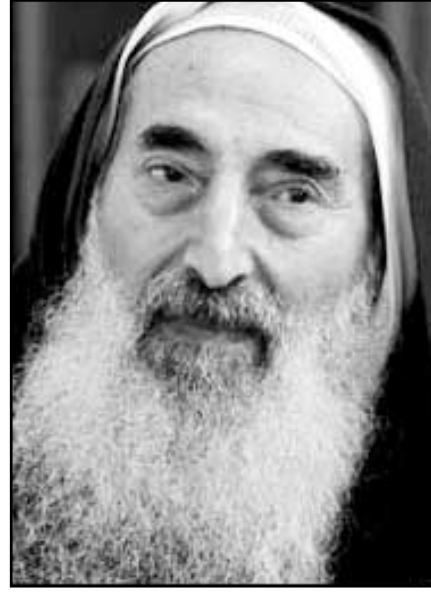
İSRAİL, HAMAS LİDERİNİ ÖLDÜRDÜ

İslamcı Hamas örgütünün dini lideri Şeyh Yasin, İsrail helikopterlerinin aracına düzenlenen füze saldırısında öldü. Hamas'ın askeri kanadı İzzeddin El Kassam Tugayı, "Öcümüz İsrail'de deprem yaratacak" dedi. Yasin'in cenazesine binlerce kişi katıldı.

İslamcı Hamas örgütünün dini lideri Şeyh Ahmed Yasin, İsrail ordusuna bağlı helikopterlerin aracına düzenlenen füze saldırısında yaşamını yitirdi.

Görgü tanıkları, saldırıların ardından bölgeye ambulanslar akın ettiğini, camilerden Kuran'dan ayetler okunduğunu ve Yasin'in "şehit olduğu" nun ilan edildiğini belirtti.

Hamas örgütünü kurdu-

ğu ve Filistinlileri İsrail'e saldırmaları için kışkırttığı gerekçesiyle İsrail'in 1989'da ömür boyu hapis cezasına çarptırıldığı Yasin 1997'de serbest bırakılmıştı. İsrail Yasin'i, **Hamas lideri Halid Masal'a karşı Ürdün'de düzenlenen başarısız suikast girişiminin**

ardından Ürdün Kralı Hüseyin'e iyi niyet jesti olarak serbest bırakmıştı.

Hamas'ın askeri kanadı **İzzeddin El Kassam Tugayı** yayımladığı bildiride, "Şeyh Ahmed Yasin'in öldürülmesinin öcü alışlageldik bir şekilde olmayacaktır, İsrail'de deprem yaratacaktır" denildi.

Şeyh Ahmed Yasin'in öldürüldüğünün duyurulmasının ardından Gazze'de binlerce Filistinli sokaklara çıkarak, Yasin'in Sabra mahallesindeki evine doğru yürümeye başladı. Yas işaretleri olarak sokaklarda yüzlerce lastiğin yakıldığı ve Gazze Şeridi'ndeki okulların kapatıldığı kaydedildi. Bu arada Filistin'in Sesi radyosunda, Kuran-ı Kerim'den ayetler okunarak marşlar çalındı. Yasin'in cenazesi onbinlerce Filistinli tarafından intikam yeminleriyle uğurlandı.

Dünyadan Notlar

BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ VE GERİCİ ARAP REJİMLERİNİN KAYGILARI

Bir süredir gündemden düşmeyen ABD'nin **Büyük Ortadoğu Projesi**, yalnızca bölge ve dünya halkları açısından değil, bölgedeki gerici yönetimler tarafından da endişe ve kaygıyla takip ediliyor. Zira ABD'nin dünya hegemonyasında önemli bir yer tutan ve bu projeye de sınırları Fas'tan Afganistan'a kadar genişletilen bölgede hangi yönetimleri hedef alacağı ya da kimlerle işbirliği yapacağı konusu bu yönetimlerin varlığı ya da yokluğu ikilemini ortaya çıkarıyor.

ABD emperyalizminin, 11 Eylül'den sonra açıkça da ifade ettiği "**Ya benimlesin, ya da karşımdasın**" dayatması bu ülkeler için gayet açık olarak önümüzdeki süreci belirleyecektir. Yani orta bir yol, tarafsızlık vs. söz konusu değildir. Ancak bu ikilemde gerici yönetimlerin karakteri göz önüne alındığında "ya da karşımdasın" seçeneği bunların halklarının yanında olacağı anlamını taşımamaktadır. Zira bu yönetimler altındaki halkın yoksulluk, işsizlik, eğitimsizlik vb. baskılar altında kıvrınması, bunların yüzlerini halka dönmelerinin de imkansızlığını göstermektedir. Ancak, örneğin **Büyük Ortadoğu Projesine karşı çıkışlarında halkın ABD'ye olan güvensizliğini ve nefretini kullanmaya çalışacakları nettir.** Bu noktada esas

başvuracakları yer AB emperyalistleri olacaktır. Ki, Projeye ilk tepki koyanlardan Suudi yönetiminin Dışişleri Bakanı **Suud El Faysal** Şubat ayı sonunda soluğu Fransa'da alarak Jacques Chirac ile görüşerek "Batı'nın desteğini aramaya çıktı. Nitekim AB, Büyük Ortadoğu Projesine karşı cepheden karşı çıkmasa da rahatsızlıklarını ve henüz ikna olmamışlığını ifade etmektedir. Net tavrı ise Haziran'da yapılacak NATO ve AB Zirvelerinde ortaya çıkacaktır. Bu açıdan bu ülkelerin kendinden medet umması AB emperyalistlerinin ABD'ye karşı ellerini güçlendirmektedir.

SADDAM YÖNETİMİ ORTADOĞU'DAKİ GERİCİ YÖNETİMLERE ABD'NİN MESAJIDIR!

1990'lı yılların başına kadar emperyalizmin has uşağı olan, İran'a karşı 8 yıl boyunca ABD'nin silahları ve desteğiyle savaştan, Halepçe'de binlerce Kürt'ü yine onun kimyasal silahlarıyla katleden, halkına zulümde hiçbir diktatörü aratmayan Irak yönetimi "Soğuk Savaşın" bitimiyle ABD'nin ihtiyaçları doğrultusunda ortadan kaldırılmalıydı. Nitekim Saddam'ın 1991'de Kuveyt'i işgal etmeye teşvik eden de yine ABD'nin kendisi oluyordu. Saddam'ın "hazin" sonundan ilk

dersi alanlardan biri olarak Libya devlet başkanı Kaddafi, diğer Arap yönetimlerine de çağrıda bulunuyordu. Mesaj netti; ya ABD ile birliktesin ya da karşısında!

Şu anda gerici Arap yönetimlerinin Projeye karşı çıkış noktalarını kendilerini ilgilendiren böylesi bir Projenin fikirleri alınmadan ilan edilmesi ve Filistin sorununa çözüm getirilmemesi oluşturuyor. **Birinci noktanın** kendi geleceklerinden duydukları kaygı olduğu gerçeği açıkken (ki bu Projenin bölge ülkelerinin askeri ve siyasi gücünü daha da zayıflatacağı kendilerince de biliniyor); **ikinci nokta** ise bu konudaki ikiyüzlüklerini ortaya koyuyor. Bu konuda Mısır'ın tavrı örnektir. Zira Mısır Cumhurbaşkanı **Hüsnü Mübarek** bir yandan Ortadoğu'ya "basmakalıp bir çözüm getirmeye çalışmanın doğru bir yaklaşım olmadığını" söyleyerek "İsrail-Filistin anlaşmazlığının bölge sorunlarının temelini oluşturduğunu ve bu yüzden dikkatin başka tarafa çevrilmemesi gerektiğini" vurguladı. Ancak aynı süreçte Mısır istihbarat teşkilatı başkanı General Ömer Süleyman Siyonist İsrail başkanı Şaron'la gizli bir görüşme yaptı. Bu görüşmenin ardından Ömer'in MOSAD ve İsrail askeri istihbaratı başkanlarıyla da bir araya geleceği iddia edildi. İşte Filistin halkını düşünen bir gerici yönetim (!) Yine Türkiye ziyaretinde **Ürdün Kralı Abdullah Bin El Hüseyin**, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesine karşı olduğunu "Ortadoğu'da reformların dışarıdan zorlamayla empoze edilmesine karşıyız. Biz de

Arap Birliği toplantısında kendi programımızı açıklayacağız" sözleriyle ifade etti. Ancak Ürdün yönetimi bunun yanında Araba Vadisi denilen bölgede uygulanacak ve "**Ürdün-İsrail Ortak Bilimsel Projesi**" adı verilen projenin uygulanması işlemini 10 Mart günü düzenlenen büyük bir törenle başlattı. Bunun yanında Projeye karşı çıkanlardan Kuveyt devletinin ABD ile olan ilişkileri özellikle '91 1. Körfez Savaşından bu yana gözler önündedir.

Kısacası bu gerici yönetimlerin ABD emperyalizmine karşı tutarlı bir tavır takınmaları mümkün değildir. Karşı çıkış noktaları tamamen çürük ve kendi iktidarlarını korumaya yöneliktir. Bunu ABD emperyalizminin Irak'ı işgal saldırısı sürecinde de net olarak görmüştük. Ortak bir tavır belirlemeleri is şu anda mümkün görünmüyor. Zira Mart ayı başında Kahire'de yapılan Arap Birliği dışişleri bakanları toplantısında ortak bir sonuç çıkarılmadılar ve bu konuların 28-29 Mart tarihlerinde Tunus'ta yapılacak **Arap Birliği Zirvesinde** görüşüleceğini açıkladı.

Arap yönetimlerinin tüm bu uşak, ikiyüzlü ve kaypak yapılarına rağmen bu projeyi de, tüm diğer hegemonya projeleri gibi çöplüğe atacak olan Ortadoğu halklarının kendisi olacaktır. Nitekim 9 Mart günü 5 bin Mısırlı üniversite öğrencisi Nil Deltasındaki Menüfiya Üniversitesinde yaptıkları eylemle Projeye karşı çıktı. İşte ABD'yi de projesini de başlarına çalacak olan halkın bu ve benzeri mücadeleleri olacaktır.

Kayıplarımızın acısı bizi bir araya getirmeli, mücadeleyi büyütmelidir!

Devletin saldırılarının iyice azgınlığı sokak ortasında yargısız infazların yaşandığı, insanların ailesinin gözü önünde kurşunlandığı süreçte Hasan Ocak'ın ablası Hüsniye Ocak Acar ile yaptığımız röportajı sunuyoruz.

- Öncelikle bize Hasan Ocak'ı anlatabilir misiniz? Nasıl bir çocukluk geçirdi? Mücadeleyle nasıl tanıştı?

Hüsniye Ocak Acar (Ablası): Biz Tunceliliyiz. Çukurköy'den. Bizim oralarda çok yokluk olur. Ama Hasan bu yokluğu pek yaşamadı. İlkokulu biraz Tunceli'de birazcık Elazığ'da okudu. 1973'de Elazığ'a taşındık. Hasan, çok güzel bir çocuktu. Çok bağışlayıcı, çabuk sinirlenmeyen bir çocuktu. **Uslu, ağır başlı, herkesin parmakla gösterdiği bir çocuktu.** Kimse onu dövmeden, karşılık vermezdi, dövmezdi. Çok çalışkandı. Dersleri de çok iyiydi. Ortaokul ve liseyi Elazığ'da okudu. Hasan devrimci kültürle büyüdü. Evimizde gördüğü bu devrimci kültürün yanısıra birçok devrimci arkadaşımızın da etkisi oldu Hasan'da. Özellikle **Adil Can**'ın etkisi çok büyüktür. Onun kişiliğinden, yaşamından çok etkilenmişti. Liseyi Elazığ'da bitirdi. Üniversite sınavını kazandı. Siirt'te iki yıllık öğretmenlik okudu. Bu süre zarfı içinde devrimci yaşamı devam etti. Daha sonra İstanbul'a geldi.

86-87 yıllarıydı. Üç kardeşim ve eşimle beraber İstanbul'da ev tuttular. Devrimci yaşamından kaynaklı sürekli polis takibi altındaydı. Bu zaman içinde birkaç kere gözaltına alınmıştı. Bir keresinde tutuklandı ve 6 ay hapis hanele kaldı. Hapishaneden çıktıktan sonra yine devrimci yaşamına devam etti. Kaldıkları ev sürekli polis baskınına uğruyordu. Bunun üzerine biz de Avcılar'dan ev alarak İstanbul'a taşındık. Tabi bu Hasan için daha iyi olmuştu. Ailesi burada olduğu için daha rahat hareket edebilme imkanı bulmuştu. Hasan'ı ölmeden 6-7 ay önce son bir kez görebilmiştim. Tabi bunun O'nu son görüşüm olduğunu bilmiyordum.

Evimiz sürekli polis baskınına uğruyordu. Gelip Hasan'ı soruyorlardı. "**Hoca nerede?**" diye eşimi gözaltına alıyorlar ve günlerce bırakıyorlardı.

- *Bize Gazi Olaylarını ve bu dönemde Hasan Ocak'la ilgili gelişmeleri anlatabilir misiniz? Kaybedilmeye çalışıldığını nasıl anladınız?*

12 Mart dönemi. Bu dönemde Hasan sürekli Gazi'deydi. Halkın içinde ve cemevinde Hasan vardı. Devlet orayı ablukaya aldığı anda Hasan gözaltında yokmuş. Hasan abluhanın dışına çıkıp abisinin yanına **Eminönü**'ye gi-

diyor. 21 Mart günü HADEP'in Eminönü'nde yaptığı korsan bir gösteri vardı ve devlet o civarı Beyazıt, Aksaray'ı ablukaya almıştı. Ve Hasan'ı da böylece koydukları gibi buluyorlar. Eminönü karakoluna götürüyorlar. Hasan kaybolduktan sonra Eminönü Karakolu'na suç duyurusunda bulunmak ve basın açıklaması yapmak için gittiğimizde gözaltına alınmıştık. Gözaltında kaldığımızda orada bulunan bir polis soyadı benzerliğimizden Hasan'ı daha önceden sorguladığını ve orada bir müddet tutulduğunu söylemişti. Ama biz bu polisin söylediklerinin takipçisi olamadık. Takipçisi olamayınca da Hasan'a ulaşmaya çalıştığımız bir yolu da böylece kapatmış olduk.

Ve daha acil olarak yapabileceklerimiz üzerine düşündük. Açlık grevleri başlattık İHD'de ve CHP'de. Ankara'ya gittik. Kamuyu yaratmaya çalışıyorduk. Açlık grevleri sırasında diğer kayıp yakınlarına da ulaşmaya çalıştık. **Birsen Gülünay** ve **Hatice Toraman**'a ulaştık. Birlikte neler yapabileceğimiz üzerine düşündük. Kayıplarımız eğer öldürülmemişlerse hala bir şeyler yapabiliriz. Yine Ankara'ya gittik. Kayıplarımızın hesabını soran önlüklerimiz vardı. Onları kabanlarımızın içine giyip Kızılay'da yürüyüşe geçiyor, sloganlarımızı haykırıyorduk. Her akşam **Yüksel Caddesi**'ne gidiyor, mum yakıyorduk. Kayıplarımızın resimlerini taşıyorduk. Bu zaman zarfında birçok kişi gözaltına alındı. Yine bir gözaltı sonrasında **annem** ve **Birsen Gülünay** tutuklanarak **Ulucanlar Hapishanesi**'ne konuldular. Bir ay hapis hanele kaldılar. O zaman zarfında da hep dışarıda bir şeyler yapmaya çalıştık. Yüksel Caddesi'nde başlattığımız her akşam mum yakma eylemine de katılım çoğalmaya başlamıştı. Öğrenciler, işçiler, sendikacılar, demokratik kitle örgütleri bu eylemi sahiplenmeye başladılar. Bunun üzerine polis dağıtmak için yollar bulmaya çalıştı. Kayıp yakını olmayanları içimizden uzaklaştırmaya çalıştı. Annem ve Birsen çıkınca İstanbul'a geri döndük.

- *Hasan'ın hala yaşadığına dair düşünceler taşıyor muydunuz?*

Hala yüreğimizde bir umut vardı. İnsan görmeyince umudu içinde büyütüyordu. Bize birçok telefon gelmeye başlamıştı. Hastanelerden, morglardan. Belki **Hasan Ocak** olabilir diye. 17 Mart günüydü. Telefon geldi. Hastaneye bir ceset gelmiş gelip bakın diye. İki kardeşim bakmaya gitti. Hasan değilmiş. Daha sonra kardeşimin aklına Adli Tıp'a gidip orada ki kayıp cesetlerin resimlerine bakmak geliyor. Oraya gidiyorlar. Önce izin vermiyorlar ama sonra izin veriyorlar resimlere bakmalarına. Üçüncü baktıkları resimde Hasan'ı görüyorlar. Tabi önce tanyamıyorlar. Suratında kocaman bir çizik, burnunda morluklar, bütün vücudu şişmiş. Fotoğrafi büyütüyor kardeşim. Diğer kardeşlerime gösteriyor. Yüzündeki beni görünce iyice emin olduk. Daha sonra parmak izleri karşılaştırıldı. O Hasan'dı. Beykoz'da cesedinin olduğunu öğrendik. Ama devlet uyarılmış Beykoz savcılığını. Hasan'la ilgili hiçbir şey verilmedi. İkitelli'ye varmadan bir yere gömmüşler cesedini. Almak için çok uğraştık. Ama güzel bir anma ile defnedebildik Hasan'ı.

Ondan sonraki süreçte yoldaşları ile çok düşündük Hasan'ın katillerinin hesabını nasıl sorabiliriz diye. CHP'de açlık grevleri yaptık.

Kadıköy'de mum yakma eylemleri. Bakırköy'de yine eylemler yaptık. Bunun yanında başka alanlara, başka yerlere de taşınmalıydık diye düşündük, durduk. Sonra **Galatasaray Lisesi** önünde oturma eylemi önerisi geldi. Biz "**Cumartesi anneleri**" olarak eylemin adlandırılmasının daha doğru olacağını düşündük. Biz uluslararası alanda da sesimizi duyurmak istedik. Tıpkı Şili'de ki analar gibi. **Biz kardeşimizi bulmuştuk ama başka insanlar kaybolmasın diye mücadele etmenin gerekliliğine inanıyorduk. Kayıplarımızın neden kaybolduğunun hesabını sormalıydık.** Bu ülkede yaşam tesadüflere bağlı olmamalıydı. İlk başlarda biz üç-dört tane kayıp yakını oturmaya başladık. Birkaç tane İHD'den, birkaç tane de sanatçı destek oluyordu bize. Ama gün geçtikçe insanlar akmaya başladı. **Tunceli'den, Van'dan, Malatya'dan, Adana'dan, Urfa'dan, Batman'dan, Diyarbakır'dan birçok kayıp yakını, aileler akmaya başladı. Dövülüyorduk, gözaltına almıyorduk ama yine de oturuyorduk.** Sonra 96 ölüm oruçları başladı. Devlet daha da kudurdu. Ama buna rağmen destek büyüyordu. Yaşlı genç demeden ses büyüyordu. Çok büyük çapta **Kayıplar Kurultayı** yapıldı. Bu şekilde 98 yılına kadar oturduk. Kaç hafta oturduk hatırlayamıyorum.

- *Peki Cumartesi eylemleri neden bitirildi?*

Her hafta gözaltına alınıyorduk. Son zamanlarda ise polis gaz kullanmaya başlamıştı. Bunu aileler kaldıramıyordu. Yine gözaltılar da insanları etkilemeye başlamıştı. Sayımız gittikçe azalmaya başladı. Bunun üzerine bir basın açıklaması yapıp Cumartesi eylemlerini bitirme kararı aldık.

- *AİHM'in kayıplar davalarına bakma kararını nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Amaçlarımızdan biri de kayıplarımızı uluslararası plana taşımaktı. Dünyanın da sahip çıkmasını istiyorduk kayıplarımızı. Ama maalesef onların da Türk devletinden farkı yoktur. Çünkü o ülkelerde de kayıplar vardır, o ülkelerde de işkence vardır. Eğer bizimkini kabul ederse kendi ülkelerinde de bunların olduğunu kabul ederlerdi. Bu yüzden kabul edilmedi. Onları protesto ediyorum. **Kayıplarımızın hesabı sorulacak ama bunu bilmelerini istiyorum.**

- *Kayıp yakınlarının ne yapmasını önerirsiniz?*

Kayıpları olanlar yine de dilekçe vermeli-dirler. Haklarını aramalıdır. Ana iseler oğullarını, kızlarını, kardeşlerse kardeşlerini, eşlerse eşlerini istesinler. Ülkemizde birçok kayıp vardır. **Onları bir araya getirmek, örgütlemek elbette bizim için çok zordur. Ama neye mal olursa olsun getirmeye çalışmak lazım. Bu da devrimcilerin işidir.** Bu sorunun halkın sorunları olduğunu bilmek lazım. Ortak hareket etmek lazım.

- *Son olarak eklemek istediğiniz, vermek istediğiniz bir mesaj var mı?*

Bizim yaşadığımız sadece Hasan'ın acısı değildir. Bizim acımız insanlığın yaşadığı toplumsal bir yaranın acısıdır. Tabi bir yoldaşımızı yitirdiğimiz gibi kanından, canından birinin yitirdiğinin acısı aynı olmuyor. Onun acısı daha başkadır. Anlatması çok zor. İşte bu acılar ailelerimizi, yoldaşlarımızı, siperdaşlarımızı bir araya getirmeli ve ortak bir mücadeleye sürüklemelidir.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Cemal Ferhat: Dersim Hozat Peyik (Çağlarca) doğumludur. Nisan 1980'de Hozat'ta **Halkın Kurtuluşu** taraftarlarının bıçaklı saldırısı sonucu şehit düştü.

Yahya Kara: 1954 Çanakka-le doğumludur. Almanya'da **TMP/ML** taraftarı olarak mücadele yürütürken 10 Nisan 1981'de bir iş kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Mehmet Beyhan: 1977'den itibaren **Urfa Siverek**'te faaliyet yürütmeye başladı. 12 Eylül sonrası kararlılığından taviz veremeyenlerdendi. DDKD'li sosyal faşistler tarafından daha önceden yaralanmış olan bedeni, gözaltında gördüğü ağır işkenceleri kaldıramadı. Nisan 1981'de **Siverek**'te polis karakolunda katledildi.

Emin Uğurlu: Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken **27 Mart 1982'de Almanya**'da geçirdiği bir trafik kazası sonucu şehit düştü.

Veysel Yıldız: Kürt milliyetinden bir **Partizan** olarak bir bankada müstahdem olarak çalışıyordu. 12 Eylül sonrası partiyle bağlarını koparmayarak, mücadele ısrarını korumuştur. **28 Mart 1982'de Malatya**'da gözaltına alındığında direnme geleneğine sadık kaldı, 31 Mart 1982'de katledildi.

Ali Uçar: 1959 Dersim Ovacık Güneykonak (Çakperi) doğumludur. Küçük yaşlarda gittiği İstanbul'da çalışırken 1976'da parti ile ilişki kurmuştur. Özellikle askeri eylemlerde ve kamulaştırmalarda önemli görevler üstlendi. DABK içerisinde çalışırken cezalandırmalarda görev aldı. Bakırköy'de düştüğü pusuda düşmana ve teslimiyete kurşun sıkarak 6 Nisan 1983'te şehit düştü.

Şerif Ahmet Arslan: Nisan 1984'te İzmir Buca Hapishanesi'nde yakalandığı bir hastalık sonucu şehit düştü.

Cihan Çetinkaya: Zeytinburnu'nda lümpen arkadaş çevresinden çıkıp Partizanlarla yeni tanışmıştı. Geleceği umut yüklüydü. 1997'nin Nisan ayında eskiden içinde olduğu arkadaş çevresinde çıkan bir kavgada yaşamını yitirdi.

ÖLÜM ORUCU ŞEHİTLERİ: **Gülsüman Ada Dönmez** 9 Nisan 2001, **Meryem Altun** 1 Nisan 2002 (DHKP-C), **Adil Kaplan** 7 Nisan 2001 (TKP (ML)), **Bülent Çoban** (DHKP-C), **Yusuf Aracı** 26 Mart 2003 (DHKP-C)

PARTİZAN AİLESİNİN "DAVUT AMCASI"

Devrimin kitlelerle gerçekleşeceğinin, kitlelerin eseri olacağını bilinci ile hep kitlelerin içinde olmayı pratikte uygulamaya çalışan **Davut Kirman** bu özelliği ile örnek bir kişilik sergilemişti yaşamı boyunca.

1950 yılında **Artvin Şavşat** doğumlu olan **Davut Kirman** Gürcü milliyetliydi. Gençlik döneminde Devrimci-Yol çevresinde devrimci mücadele içinde yer almış, 80 askeri darbe döneminden sonra ise **Proletarya Partisi** ile tanışmıştır. Kamu emekçisi olan **Kirman**'ın tayini **Şereflikoçhisar**'a çıktığı dönemler, aynı zamanda **Neveşehir Hapishanesi**'nde meydana gelen özgürlük eylemine denk gelmiştir. Bu dönemde Parti kendisinden olanaklarını sunmasını istediğinde bu isteğe tereddütsüzce yanıt vermiş ve 15-16 firariyi aylarca tanıdığı kitle ilişkilerinde barındırmış, onların tüm ihtiyaçlarını karşılamıştır.

Bunları yaparken de **Proletarya Partisi**'nin disiplin anlayışına uyararak yaptıklarını bir sır gibi ailesinden bile gizlemiştir. Bu olaylardan sonra sakladığı **Partizanların** tutsak düşmesi ile beraber belli kopukluklar yaşasa da Proletarya Partisi'ne olan bağlılığını hiç bir zaman yitirmeyen **Davut Kirman**, yakalandığı kanser hastalığının onu çok fazla etkilediği dönemlerde düşmana esir düşmesine rağmen ne düşmana ne de sağlık problemlerine teslim olmamıştır.

Son günlerini **Ulucanlar Hapishanesi**'nde geçiren, (tutsakların deyimiyle) **Davut amca** sadece tutsakların değil, tüm Partizan ailesinin örnek alınması gereken bir amcası olarak gönüllerde yer edinmiştir. Tahliye olmasının ardından kısa bir süre sonra; 1998 yılının Nisan ayında yaşamını yitirdiğinde ölümsüzler kervanında yerini almıştır.

Bir direniş sembolü; KIZILDERE

*Kerpiç bir ev vardı orda
Sarılmıştı dört bir yanda
Her taraftan kurşunlara
Hedef oldu Kızıldere*

Bu dizeler halkımızın türkülerinde yaşattığı, devrimci dayanışmanın ve direnişin devrimci tarihimizdeki en güzel örneklerinden biri olan Kızıldere'yi anlatıyor.

12 Mart faşist cuntasının ardından tutuklanan ve idamı istenilen **Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan** ve **Yusuf Aslan**'ın infazlarını engellemek için THKP-C'den **Mahir Çayan**,

Ertuğrul Kürkçü, Sinan Kazım Özüdoğru, Hüdayi Arıkan, Ertan Saruhan, Saffet Alp, Sabahattin Kurt, Nihat Yılmaz, Ahmet Atasoy ve THKO'dan **Cihan Alptekin** ve **Ömer Ayna** düzenledikleri ortak eylemde Ünye Radar Üssü'nden 3 İngiliz teknisyeni kaçırdılar. Deniz ve yoldaşlarının idam edilmesi sonucunda 3 İngiliz teknisyeni öldüreceklerini bildirirler. **30 Mart 1972** Perşembe günü eylemcilerin kaldıkları Kızıldere köyü TC askerleri tarafından sarılır; Mahir ve yoldaşlarının düşmanın "teslim ol" çağrısına

verdikleri cevap "**Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik**" şeklinde olur ve Denizlerin infazlarının kaldırılmaması halinde ölmeye ve öldürmeye hazır olduklarını, çatışacaklarını dile getirirler. Aynı gün TC'nin kolluk güçlerinin 14:00 sularında kerpiç evi yüzlerce silahla taraması sonucunda evde bulunanlardan **Ertuğrul Kürkçü** dışında tüm devrimciler şehit düşer. Bu olay ile Kızıldere devrimci dayanışmanın, kararlılığın, direnişin cisimleştiği en önemli yerlerden biri olmuştur.

"Gün gelecek hepimiz özgür olacağız..."

Amerika'da siyahların ikinci sınıf vatandaş sayılmaktan kurtulmasında önemli rol oynayan **Martin Luther King**, **28 Ağustos 1963**'te, zihinlere daha sonraları "**Bir rüya var**" adıyla kazanacak olan tarihi bir konuşma yaptı. "**Bir rüya var**" dedi. İnandı, neredeyse herkesin gerçekleş-

mesine imkânsız gözüyle baktığı rüyasını kendisi gerçekleştiremeye de O'nun söylediklerini uygulayanlar, O'nun gibi düşünenler de birçok bedel ödeyerek gerçekleştirdi. O'nun rüyası aynı zamanda kendi gücüne güvenmenin, kendi haklılığına güvenip, sonuna kadar savunmak için cesaretin bir sembolü olmuştu. Tabii bunun gerçekleşmesini istemeyenler oldu, olacaklar da. Tarih sınıflar ortadan kalkana dek bunu bize birçok kez gösterecek. **Martin Luther 4 Nisan 1968** günü öldürüldü. İşte onun gerçekleştirmek istediği "rüya"dan bazı bölümler:

BİR RÜYAM VAR

Bugün size diyorum ki, dostlarım, şu ânın getirdiği güçlüklerle ve engellemelere rağmen bir rüya var benim. Amerikan rüyasına derinden kök salmış bir rüyadır bu... Bir rüya var. Gün gelecek, eski kölelerin evlâtlarıyla eski köle sahiplerinin evlâtları, Georgia'nın kızıl tepelerinde kardeşlik sof-

rasına birlikte oturacaklar... Bir rüya var. Gün gelecek, dört küçük çocuğum, derilerinin rengine göre değil, karakterlerine göre değerlendirildikleri bir ülkede yaşayacaklar... Bugün bir rüya var benim. Gün gelecek, Alabama eyaleti, valisinin ağzından hep müdahale etme ve izin vermeme yönünde sözler dökülen o eyalet, küçük siyah oğlanlarla küçük siyah kızların, küçük beyaz oğlanlar ve küçük beyaz kızlarla el ele tutuşup kardeşçe birlikte yürüdüğü bir yere dönüşecek. Bizim umudumuzdur bu. Güneye dönüşümde içimde taşıyacağım inançtır. İşte bu inanç sayesinde umutsuzluk dağıtı yontup bir umut anıtı yaratacağız. Ulusumuza saran âhensiz bağrıtları, bu inanç sayesinde güzel bir kardeşlik senfonisine dönüştüreceğiz. Bu inanç sayesinde bir gün özgür olacağımızı bilerek hep beraber çalışacak, hep beraber dua edecek, hep beraber mücadele edecek, hep beraber hapse düşecek, özgürlük için hep beraber ayağa kalkacağız.

GÜN'DE DÜN...

27 Mart

1991. İstanbul Valiliği memur sendikalarını mühürletti. Bu olayı protesto eden 2000 kişilik memur grubuna polis müdahale etti, 6 kişi yaralandı.

28 Mart

1939. Madrid General **Francisco Franco**'nun faşist güçlerinin eline düştü. İspanya İç Savaşı sona erdi.

1965. Amerika Birleşik Devletleri'nde Alabama'da **Martin Luther King**'in önderliğinde 25 bin kişi sivil haklar için yürüdü.

29 Mart

1929. Tütün Amelesi Cemiyeti'ne üye 300 kadar kadın ve erkek tütün işçisi 72 yıl önce bugün İstanbul Beşiktaş'ta olağanüstü bir toplantı yaptı. İş Kanunu'nun bir an önce yürürlüğe konulması, işçiye grev hakkı tanınması, işçi yayınlarına izin verilmesi konularında girişimde bulunmak üzere bir komisyon kuruldu.

31 Mart

1987. Petrol-İş Sendikası'nın 32 işyerinde daha grev uygulamaya başlamasıyla grevdeki işçi sayısı 9 bine, işyeri sayısı 57'ye yükseldi.

1 Nisan

1991. Türk Hava Yolları ve Havaş'ta çalışan 10.500 işçi greve başladı.

1996. 1978 yılında 7 öğrencinin ölümüyle sonuçlanan "**16 Mart katliamı**" davası yeniden açıldı. 1996 yılının 1 Nisan günü tank olarak dinlenen **Remziye Akkol**, katliam bombasını kardeşi **Zülküf İso**'un attığını söyledi. "**Kardeşim katliamı Türkeş'in planladığını söylemişti**" dedi.

04 Nisan

1949. 12 ülke Washington'da Kuzey Atlantik Antlaşma Örgütü'nü yani NATO'yu kuran anlaşmayı imzaladı.

1958. 3 bin nükleer karşıtı protestocu 43 yıl önce bugün Londra'dan Atom Silahları Araştırma Kuruluşu'na doğru yürüyüşe başladı.

1966. 35 yıl önce bugün, Başbakan Süleyman Demirel, "**Türkiye'de Amerikan üssü yoktur, tesisi vardır**" dedi.

06 Nisan

1910. Gazeteci **Hasan Fehmi Galata Köprüsü** üzerinde kurşunlandı. İlk öldürülen basın çalışmanıydı.

1991. 12 Mart 1971 askeri müdahalesi sırasında İstanbul'da Ziverbey'deki işkenceli "**kontr-gerrilla**" sorgularını yöneten Emekli Tümgeneral **Memduh Ünlütürk** 13 yıl önce bugün Devrimci-Sol tarafından cezalandırıldı.

1994. Almanya, sivil halka karşı kullanıldığı gerekçesiyle Türkiye'ye silah ambargosu koydu.

Kadın bedeni, gözaltında tehdit unsuru

Zeytinburnu'nda 28 Şubat 2004 tarihinde polisler tarafından gözaltına alınarak 2 gün sonra Nöbetçi DGM hakimliği tarafından tutuklanıp Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'ne gönderilen DEHAP üyesi **Gülistan Demir** gözaltındayken yaşadıklarını Avukatları **Suat Eren**, Nermin Selçuk, **Sibel Eser** ve Bülent Gürbüz'e yazdığı mektubunda anlatarak faşizmin son dönemde iyice azgınlaşan örgütlü bireylere yönelik saldırılarını, baskı ve şiddetini bir kez daha gözler önüne serdi.

Kadınların özellikle gözaltılarında tecavüz tehditleriyle nasıl psikolojik baskıya maruz kaldığını gözler önüne seren bu olay da faşizmin insanlık dışı uygulamalarının bir ürünü olarak karşımıza çıkıyor. Kişiyi intihara bile sürükleyen bu faşist uygulamalara karşı herkesin birlikte mücadele etmesi gerekli.

Gözaltında dayak ve hakarete maruz kalan Demir, polislerin "Gülbahar Gündüz var ya, onu tanyor musun? Onu biz o hale soktuk. Sana da aynısını yaparız. Bayanlığını, onurunu kirletiriz" diyerek korku salmaya çalıştıklarını söylerken; bizler onursuzluklarını bir kez daha kendi ağızlarından itiraf etmekten çekinmediklerini görüyoruz.

Gülistan Demir, avukatları aracılığıyla yaptığı açıklamada; "Sorgulamada 5 kişi gidiyor 5 kişi geliyordu ve çok ağır hakaretlerde bulunuyorlardı. Bir saniye bile gözümü yummamaya izin vermediler. Her gelen küfür edi-

yordu, saçımın tuttular, beni yere fırlattılar. Amir ve şef konuşmadığım takdirde beni çırılçıplak soyduracakları, şubenin altında bodruma götürüp orda elektrik verecekleri tehdidinde bulundu. Bu polisler sabaha karşı dinlenmeye gitti ve yerine başka polisler geldi. Bunlar da beni dövmeye başladılar, yüzüme vurup hakaret ettiler. Bu sırada sürekli Kürtlere küfür ediyorlardı. 'Neden DEHAP'a gidiyorsun, ne siyaseti yapıyorsun?' diyerek beni yere fırlattılar" diyerek yaşadıklarını anlatıyordu.

Müvekkilinin yaşadıkları ile ilgili **DİHA**'ya bilgi veren Av. **Suat Eren**, olayda **Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi**'nin 3'üncü maddesi olan "Hiç kimse işkenceye, insanlıkdışı ya da onur kırıcı ceza ve işlemlere tabi tutulamaz" hükmünün çiğnendiğini belirterek, "Bu olayda, gözaltında psikolojik işkencenin nelere yol açtığı ortaya çıkıyor. Sistemik bir işkence sözkonusu.

Kadınların özellikle gözaltılarda tecavüz tehditleriyle nasıl psikolojik baskıya maruz kaldığını gözler önüne seren bu olay da faşizmin insanlık dışı uygulamalarının bir ürünü olarak karşımıza çıkıyor.

Kişiyi onursuzlaştırmayı, kimlik-sizleştirmeyi hedef alıyorlar. Bu muameleler sonucu müvekkilim tek kurtuluş olarak intiharı tercih ediyor" dedi.

Av. Eren, müvekkilinin intihar etmesine neden olan polisler hakkında TCK 243'üncü maddede tanımlanan "işkence" suçundan Fatih Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunacaklarını da bildirdi.

Irak'ta sağlık hizmetleri çöküntüye uğramış durumda

ABD'nin Irak'a yaptığı saldırı ve işgal sonrası sağlık hizmetleri çöküntüye uğrarken; kadınlara uygulanan şiddet, kaçırma ve tecavüz olaylarında da artış gözlemleniyor. **Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu**'nun yaptığı araştırmaya göre; Irak'ta kadınların yüzde 65'inden fazlası evde doğum yapıyor. Güvenlik, iletişim ve ulaştırma sistemindeki sorunlardan kaynaklı olarak, kadınların sağlık kurumlarına ulaşması zorlaşmış durumda. Kadınların çoğu aşırı yoksulluk içinde olduğundan demir eksikliği anemisi yüzde 70 iken; sıtma yaygın bir sağlık sorunu.

Temmuz-Ağustos 2003 tarihlerinde yapılan araştırmaya göre; birçok hastane hasar görmüş ve yağmalanmış durumda, su ve elektrik kesintileri sürüyor, ilaç ve tıbbi malzeme oldukça zor bulunabiliyor.

Araştırmada önemli olan bir başka olgu ise; Bağdat'ta cinsel şiddet ve kaçırma olaylarında artış olduğu yönünde fakat birçok olay bildirilmiyor ya da araştırılmıyor.

Yaşam hakkı hiçe sayılıyor

İHD, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yaptığı açıklamada; kadın haklarının insan haklarının ayrılmaz bir parçası olduğunu söyleyerek; kadının yaşama hakkının hiçe sayıldığına dikkat çekti.

2003 İnsan Hakları İhlalleri Raporu:

Kaybolduktan sonra ölü bulunan kadın sayısı: 3
İntihar ederek yaşamını yitirenler: 20'si çocuk yaşta 61
Namus cinayetleri sonucu ölenler: 40

Aile içi şiddet sonucu yaşamını yitirenler: 37
Ev dışında tecavüz ve cinayet sonucu: 10

Namus cinayetlerinin kadının yaşam hakkı ve onuruna yönelik işlenmiş en ağır suç olduğunu söyleyen İHD, bu suçların önlenmesi ve faillerinin cezalandırılmasının ise devletin görevi olduğunu açıklarken; şikayetlerin kayda geçirilmesi ve mağdurların korunması için polis ve yargının kapasitelerinin geliştirilmesini istedi. Ayrıca BM Kişisel ve Siyasal Haklar Sözleşmesi, BM Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi, BM Kadınlara Karşı Her Türü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesini, BM Çocuk Hakları Sözleşmesini, 1993 Viyana İnsan hakları Konferansı sonuçlarını, 1995 Beijing Bildirgesi ve Eylem Planı'nın hayata geçirilmesini istedi.

İzmir EKB'den kınama

Kendilerini polis olarak tanıtan kişilerce 3 Mart'ta kaçırılarak işkence yapıldıktan sonra araçtan sokak ortasına atılan EKB İstanbul çalışanı **Derya Aksakal**'ın kaçırılmasıyla ilgili olarak EKB İzmir çalışanı **İsminaz Ergün** bir açıklama yaparak saldırıyı kınadı.

İHD İzmir Şubesi'nde yapılan açıklamada kadınlara yönelik şiddetin her geçen gün arttığına dikkat çekerek baskılara karşı mücadele edeceklerini açıklayan Ergün; "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için sokaklara çıkmalıyız" dedi. (İzmir)

Kadın toplumumuzda ikinci cins, ikinci sınıf olma özelliğini korurken; eğitim düzeyi ne olursa olsun fiziksel, ekonomik, kültürel, cinsel ve psikolojik olarak sürekli bir baskı ve şiddet uygulamasıyla karşı karşıya kalıyor.

Bizim gibi feodal kültürün yoğun olarak yaşandığı ülkelerde kadına şiddet uygulamak ille de bir nedene dayanmak zorunda değildir. Fakat şiddeti uygula-

Kadınlar şiddet mağduru

yan kişiye sorsan bir sürü neden sıralayabilir. O kadar çok sebep bulunur ki insan olan insanlığından utanır. Hatta kıskançlık gibi psikolojik bozukluklar bile kadın üzerinde tahakküm kuran erkeğin dayak nedeni durumuna gelebilir.

Biliyoruz ki tüm haksızlıklarda olduğu gibi kadının bu sorununa çözüm de örgütlü olmaktan, bilinçlenmekten geçiyor. Kadının özgürleşmesi örgütlülükten geçiyor.

Sivas'ta Cumhuriyet Üniversitesi **Fen Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü Başkanı Prof. Dr. Faruk Kocacık**'ın yaptığı bir araştırma; kadınların yüzde 46.5'inin şiddete maruz kaldığını saptarken; ortaya çıkan çıkan ilginç bir sonuç ise şiddetin, eğitim ve gelir düzeyi yüksek ailelerde daha fazla görülmesi.

Şiddet uygulama nedenleri ise şöyle

sıralanıyor: "Kadının ev içi görevlerini yerine getirmemesi": Yüzde 32.2; "Erkeğin ekonomik ve psikolojik sorunları": Yüzde 21.6; Kadınların yüzde 19.7'si hiçbir nedene dayanmadan şiddete maruz kalırken; kıskançlık nedeniyle uygulanan şiddetin oranı yüzde 9.8.

Eğitim ve gelir düzeyi yüksek ailelerde şiddetin daha yoğun yaşanmasını **Prof. Dr. Kocacık** şöyle yorumluyor: "Şiddetin uygulandığı kişi, yani kadının bilinci arttıkça, bazı şeylere gösterdiği tepki de artmaktadır. Kadının gösterdiği bu tepki, erkeğin daha fazla şiddete yönelmesine yol açıyor". Eğitim düzeyi düşük olan kadınların ise "her şeyi kabullenme", olaylara "kadercisi" bir anlayışla yaklaşma, karşılaştıkları haksızlıkları sineye çekme davranışlarının şiddetin oluşmasını engellediğini de sözlerine ekliyor. (H. Merkezi)

Bir muhalif aydın: Sabahattin Ali

Yıllarca dilimizden düşürmediğimiz bir siyasi tutuklunun hapisanede yazdığını tahmin ettiğimiz;

**“Dertlerin kalkınca şaha
Bir sitem gönder allaha
Görecek günler var daha
Aldırma gönül aldırma”**

adlı şiirin sahibidir **Sabahattin Ali**. Diğer yapıtları da böyle içtenlikli, **Anadolu** halkının çilesini işleyen ve umut öneren içeriktedir. Güçlü bir üslubu, sağlam bir betimlemesi vardır. Ülkemizdeki gerçekçi edebiyat akımının öncülerinden sayılmaktadır.

Sabahattin Ali, 1927 yılında **İstanbul**'da doğar. **İstanbul Öğretmen Okulu** (o zamanki deyimiyile Muallim Mektebi)'ni bitirdikten sonra **Aydın**'da bir süre Ortaokul öğretmenliği yapar.

Burada **“Yıkıcı Propaganda”** yaptığı gerekçesiyle 3 ay tutuklu kalır.

Sonrasında her muhalif aydın gibi yaşamı zindan edilir, sürekli takiptedir. Nitekim bir dost sohbetinde **Mustafa Kemal**'i yediği tespit edilir ve tutuklanır. 1 yıl **Konya**'da ve **Sinop** kalesinde tutuklu kalır.

Muhalif kimliğinden ödün vermeden yazar 1946'da **Aziz Nesin**'le birlikte **“Markopaşa”**yı çıkarır. **“Marko Paşa”** çıkar çıkmaz yoğun ilgi görür. Tek partili diktatörlükten yılan halk bu hiciv dergisinde kendi eleştirilerini bulur. Sistem **“Marko Paşa”**yı da hazmedemez, kapatır. **Sabahattin Ali**, yeniden **“yayın yoluyla hakaret”**ten hapisaneye konur. **1948**'de kamyon taşımacılığına başlar. Artık onun için yoğun sıkıntılar

başlamıştır. Sürekli takip ve taciz daha özgün ürünler vermesini engelleyeceğini düşünür, yurtdışına çıkmaya karar verir.

**SİSTEMİN ELİ KANLIDIR;
SABAHATTİN ALİ
“FAİLİ MEÇHUL”LE
ÖLDÜRÜLÜR**

Osmanlı'da ve takipçilerinde oyun çoktur. (Günümüzde sıkça rastladığımız gibi) **Sabahattin Ali**'nin yurtdışına çıkmak isteğini haber alan istihbarat güçleri bir ajanını devreye sokar, bir şeyden şüphelenmeyen yazar, **Bulgar** sınırına götürülür. **2 Nisan 1948** yılında öldürülür. Mezarının nerede olduğu hala bilinmemektedir.

Edebiyattaki aristokrat geleneğin aksine sıradan **Anadolu** insanının so-

runlarını, acılarını, umutlarını gerçekçi bir dille öykü ve romanlarında işler. Bu edebiyatımızda yeni bir boyuttur. Toplumsal eşitsizliği irdelemeyi, zulmün ve sömürünün kaynağını işaret etmeyi amaç edinir. **Kuyucaklı Yusuf, Değirmen Kağı, Yeni Dünya** ve **Sırça Köşk** önemli yapıtlarındandır.

Grup Yorum'dan protesto

Grup Yorum çalışanları **İhsan Cibelik** ve **Muharrem Cengiz**'in tutuklanmalarını protesto etmek amacıyla **AKP İstanbul** il binası önünde bir araya gelen **Grup Yorum**, **Özgürlük Türküsü**, **İdil Kültür Merkezi** ve **Kültür Sanat Yaşamında Tavrı Dergisi** çalışanları bir açıklama yaparak **Grup Yorum** çalışanlarının tutuklanmasını siyasi bir karar olarak nitelendirdi.

AKP il binası önünde toplanan grup burada bir basın açıklaması yaptı. Açıklamayı yapan **Grup Yorum** üyesi **İnan Altın**; **Korsakoff** hastalığının **Tıp bilimi** tarafından iyileşemez bir hastalık olarak kabul edilirken; **Adli Tıp** doktorları tarafından iyileşebilir bir hastalık olarak nitelendirilerek **İhsan Cibelik**'in raporunun iptal edilmesine değindi.

“İhsan 22 Ocak'tan bu yana tutuklu-

dur. Bu suçtur. Hapishanelerde kalması mümkün olmayan bir kişiyi bu uygulamalara maruz bırakmanın, hukuki ve bilimsel bir açıklaması olamaz. Bu, olsa olsa politik bir karardır. Çünkü, **İhsan** bu durumu yaşayan tek kişi değildir. **İhsan**'la aynı hastalığı paylaşan birçok kişi raporları iptal edilerek hapisaneye konmuştur” diyor **Altın**; **Grup Yorum** elemanlarının serbest bırakılmasını ve hukuksuzluklara son verilmesi gerektiğini belirtti.

Muharrem Cengiz ve **İhsan Cibelik**'in resimlerinin taşındığı açıklamada **“Muharrem Cengiz'e özgürlük”, “Grup Yorum'a özgürlük”, “İhsan Cibelik serbest bırakılsın”** dövizleri taşındı. Ardından **AKP il Yönetim Kurulu**'ndan **M. Faruk Gürüngül**'e taleplerinin yer aldığı bir dilekçe verdiler. **(H. Merkezi)**

Karlsruhe'de ilk kez Kürt Film Günleri

“Alman Sendikalar Birliği” (DGB) ve “Verdi” sendikalarının Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu (YEK-KOM) işbirliğiyle Karlsruhe'de ilk kez düzenlediği Kürt Film Günleri, 12 Mart'ta ‘Kulîkên Zivistanê’ filminin gösterilmesiyle başladı.

12-14 Mart tarihleri arasında yapılan **Kürt Film Günü** kapsamında 6 film gösterildi. Kürt sanatçı **Ozan Şexo**'nun sahne alarak, dinleti verdiği açılış galasında, **Kürt Film Günleri** tanıtımına ilişkin yapılan Kürtçe-Türkçe-Almanca konuşmaların ardından **Kadir Sözen**'in yönettiği uzun metrajlı **“Kulîkên Zivistanê”** adlı filmi gösterildi.

Hafta boyunca devam eden film günleri boyunca **Yönetmen Halil Uysal**'ın **“Nepaniya Rüye Me”** ve **“Eyna Bejne”** filmlerinin yanı sıra **İsmail Yıldız**'ın **“Girtigehên A Tîpa F”** **Bahman Gohabadi**'nin **“Dorpécmanyina Li Iraq”** filmleri gösterildi. Ayrıca **İbrahim Selman**'ın yönettiği **“Rewi Ye Bedeng”** filmi de festival kapsamında seyirci ile buluştu. Tüm film gösterimleri **Das Kino Sineması**'nda yapıldı.

Karlsruhe'de ilk Kürt Film Günleri organizasyonunda yer alan **YEK-KOM Yürütme Kurulu** üyesi **Bahaddin Doğan**, amaçlarının Kürt sorununu sanatsal etkinliklerle tanıtmak ve kamuoyu yaratmak olduğunu belirtti. **Berlin, Marsilya** ve **Frankfurt**'tan sonra **Karlsruhe**'de de böylesi bir etkinlik düzenleyeceklerini belirten **Doğan**, etkinliğe **Mannheim, Stuttgart** ve **Pforzheim**'de yaşayan Kürtlerin ilgi göstermesini beklediklerini söyledi. **Doğan**, “Hem Alman resmi kurumları, hem de sivil toplum örgütleri ve dernekleri organizasyonumuzu ilgiyle karşıladı ve destekledi” dedi.

(DİHA)

John Steinbeck

Çağdaş Amerikan edebiyatının en önemli isimlerinden biri **John Steinbeck** yapıtlarında daha çok tarım proleteriyasının nasıl sömürül-

düğünü ön plana çıkıştır. Bu konuda yayınlanan birçok eseri vardır.

Steinbeck, **Stanford Üniversitesi**'nde **Tabiat Bilimleri** okudu. **II. Emperyalist Paylaşım Savaşı**'na muhabir olarak yakından tanıklık etti. 1930'lu yıllarda yaşanan bu savaşların buhran dönemlerini daha çok romanlarına yansıtarak, kapitalist toplumda insanların ıstırabını, ekonomik krizlerini anlattı. Bu öğeleri ünlü yapıtı **“Bitmeyen Kavga”**da çok iyi işledi. Yoksul tarım işçilerinin sıkıntılarını, özlendiklerini de **“Gazap Üzümleri”**nde topladı.

Romanlarından bazıları; **Yukarı Mahalle, Sardalya Sokağı** (1945), **Tatlı Perşembe, Fareler ve İnsanlar, Cennetin Bahçesi** (1932), **Bilinmeyen Bir Tanrıya** (1933), **Tortilla Flat** (1935), **İnci** (1947), **Cennetin Yolu** (1952), **Pippin IV'ün Kısa Süren Saltanatı, Al Midilli**, Öykü olarak **Kasımpatı**.

Steinbeck 1939'da **Politzer**, 1962'de **Nobel Edebiyat Ödülleri**ni aldı. Yapıtları dünyanın çeşitli dillerine çevrilmiştir. Dünya edebiyatına birçok eser kazandıran **Steinbeck** 1968 yılında yaşama veda etti.

Devletin saldırı rüzgarını direniş dalgası ile kırılım

ABD'nin önümüzdeki 50 yılın hareket programını tayin edecek planları çizmeye ve tartıştırmaya başladığı ve "model ülke" olarak belirlediği ülkemizdeki bu saldırıları faşizmin genel karakteri olarak ortaya koymak yeterli olmayacaktır. Bu saldırıların benzerlerini ve daha boyutlularını geçmiş dönemde de yaşadık. Ancak bu yoğunlaşmanın her dönem için bir nedeni olmuştur. Tıpkı bugün olduğu gibi.

Saldırıya uğrayan Devrimci Demokrasi okuru Mahir Baş'ın basın açıklaması

Ölüm Orucu gazisi Ömer Ünal tutuklandı

Van'da Newroz kutlamalarına saldırı

ESP'nin suç duyurusuna saldırı

Mart ayı başlarından itibaren yoğunlaşan devlet saldırı ve terörü kendini hissettirir boyutlarda gösteriyor. Düzenlenen her eylem ve etkinliğe yönelik saldırılar medyada gizlenmeksizin gösteriliyor. Artan bu baskı ve saldırılar elbette tesadüf değil. Ardarda yaşanan bu saldırıların nedeni ve zamanlaması önemli. ABD'nin önümüzdeki 50 yılın hareket programını tayin edecek planları çizmeye ve tartıştırmaya başladığı ve "model ülke" olarak belirlediği ülkemizdeki bu

saldırıları faşizmin genel karakteri olarak ortaya koymak yeterli olmayacaktır. Faşizmin mayasında bulunan saldırı, katliam ve sıralamaya gerek olmayan daha bir dizi zulüm çeşitleri neden böylesine pervasız bir hal aldı? Bu pervasızlık elbette yabancı olduğu bir durum değil. Bu saldırıların benzerlerini ve daha boyutlularını geçmiş dönemde de yaşadık. Ancak bu yoğunlaşmanın her dönem için bir nedeni olmuştur. Tıpkı bugün olduğu gibi.

Yukarıda vurguladığımız gibi özellikle ABD emperyalizminin ortaya koyduğu ve adını "Büyük Ortadoğu Projesi" olarak belirlediği, "demokrasi", "özgürlük" ve "kardeşlik" projesinin ülkemizdeki "özgürlükler" ayağını izliyoruz ve görüyoruz. Büyük bir tıkanma süreci yaşayan ABD emperyalizmi ve genel anlamda emperyalist sistem en kaba ifadeyle "çıkışı" yine ezilen milyonlara saldırmakta buluyor. ABD'nin Irak'a "özgürlük" götüreceğini söylediği günden bugüne bir yıl geçti ve Irak halkı ABD'nin götürdüğü özgürlüğün bedelini binlerce ölü ve yaşadığı vahşetle ödedi/ödüyor. Şimdi sıra diğer ülkelerde hem de sadece Ortadoğu ile sınırlı kalmayarak çok geniş bir coğrafyaya götürülecek bir "özgürlük" ile.

ABD tüm dünyada büyük bir ateş çemberi oluşturma rüyasında ve onun bu ateşini yakma rüyalarının önemli bir kısmında ise Türkiye var. Türkiye "terör"den arındırılacak ve diğer ülkelerin önüne "model ülke" olarak konulacak. "Terör" Türk hakim sınıfları ve efendileri için baş ağrısı oluşturuyor. Bu ağrının giderilmesi için devrimci yapılar başta olmak üzere tüm demokratik eylemlere saldırı ve en dinamik güçleri ezme girişimi yerine getirilerek bu coğrafyadan "terör" temizlenmeli. "Özgürlük" Türkiye'ye sınırsızca uygulanmalı. İşte emperyalist efendilerinin "özgürlükler" talimatıyla yola çıkan hakim sınıfların yaşadığı özgürlüğün bilançosu.

Üniversite öğrencisi Önder Babat bu saldırı dalgasının ilki oldu. Devletin üstünü örtmeye çalıştığı bu yargısız infaz sokak infazlarını hatırlattı bir kere daha. Katiller daha önceki örneklerin benzeri yine "bulunamadı." Av. Anıt Baba infazla ilgili yaptığı açıklamada Adli Tıp'tan alınan otopsi raporlarının kendilerini haklı çıkardığını belirterek "Raporunda Önder Babat'ın uzaktan susturucu takılmış bir silahla profesyonelce öldürüldüğü son derece açıktır" diyor. Mesaj açık. Demokratik mücadelenin bir yerinde konumlanmak dahi infaz edilmek için neden oluşturabilecek kadar

Estirilen bu devlet terörü elbetteki sisteme tepki duyan milyonlara çok açık bir mesaj gönderiyor. Devletin artan bu saldırı rüzgarını direniş dalgasını oluşturarak kırılım. Tüm demokratik güçlerle oluşturulacak geniş birlikteliklerle direniş büyütelim, tepkimizi sokaklarda örgütleyelim.

ağır bir suç. Ve bu suç işlenmeye devam edildiği taktirde benzerleri yarın herkes için geçerli. Özellikle de kitlelere ve demokratik haklarına sahip çıkanlara yönelik bu mesaj, yapılan infazla gönderildi. Ancak diğer yargısız infazlarda olduğu gibi bu olayın sorumlularının bulunması için de demokratik güçlerin tümü ortak mücadelesini sürdürecektir.

Ardından Dersim'de ailesinin gözü önünde İmam Boztaş katledildi. Açık bir yargısız infaz yapıldı. Senaryo yine bildik tarzda hazırlanmıştı. Gerilla kılığına girerek köye geliniyor ve Boztaş soruluyor. Hazırlanan tuzağın ikinci kısmı açıktan ailesinin ve köylülerin gözü önünde açıkça yapılıyor ve infaz ediliyor.

İstanbul'da EKB çalışması Derya Akşakal kaçırılarak tacize ve işkenceye maruz kaldı ve kendisine Gülbahar Gündüz "hatırlatıldı". Tecavüz bir işkence yöntemi olarak yine gündemde. Toplum ve haklarını arayan ilerici demokrat, devrimci kadınlara tecavüz tehdidi bir kez daha hatırlatıldı bu örneklerle.

Ölüm Orucu direnişçilerinin kaldığı Yaşam Evi basılarak yürüyecek durumda olmayan Korsakof hastaları gözaltına alınarak keyfi gerekçelerle bir hafta tutuldu. Ve yine Korsakoff hastası Ömer Ünal asker kaçağı olduğu gerekçesi ile tutuklanarak 5 gün gözaltında kaldı. 22 Mart 2004 tarihinde İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nde Yaşamevi ve TUYAB son günlerde, CMUK 399. Madde'den tahliye olan Wernicke Korsakoff hastalarının tutuklanmasına ve gözaltına alınmasına ilişkin basın açıklaması yaptı.

TUYAB adına konuşan Sema Gül Ceza İnfaz Yasası ve Tek Tıp Elbise uygulamasını hatırlatarak Korsakoff hastalarının F tiplerinde yaşam olanaklarının olmadığını vurguladı. Yaşamevi'nin basılmasına ilişkin Ölüm Orucu Gazisi Esmehan Ekinci hazırladığı metni okurken, gözaltına alınan Ömer Ünal ise "Amaçları Hüsne Davran'ı aramak değil. Yaşamevi'nin tasfiye edilmesine yönelik bir girişimdi bu" dedi.

Devrimci Demokrasi Gazetesi okuru Mahir Baş Ümraniye 1 Mayıs mahallesinde evinin önünde sivil polislerin saldırısına maruz kaldı. Üç sivil polisin saldırısına uğrayan Baş 5 günlük iş göremez raporu aldı.

ESP seçim çalışmalarına yönelik yapılan saldırıları protesto eden 40 kişi gözaltına alındı. Çevik kuvvet polisi cop kullanarak ESP seçim adayları ve çalışanlarına müdahale etti. Yaralanarak gözaltına alınanlara araba içinde de saldırıran polis benzer saldırısını 16 Mart Katliamının yıldönümünde eylem yapanlara karşı da uyguladı. Biber gazlı ve coplu saldırıda iki kadının ayağı kırılırken Yeni Demokrat Gençlik dergisi muhabiri Meltem Durak gözüne aldığı cop darbesi sonucu yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Bu eylemde de çok sayıda gözaltı yaşandı.

Bu saldırı furyası içinde TAYAD'a yönelik baskılar da devam etti. TAYAD yöneticisinin tutuklanarak hapisaneye konulmasının yanısıra son dönemde 450 TAYAD'lı gözaltına alındı.

Öğrenci gençliğin 13 Mart'ta YÖK Yasa Tasarısı'na karşı yaptığı merkezi eyleme saldıran devlet 67 kişiyi gözaltına aldı. 13 kişinin tutuklandığı bu eylemin ardından 20 kişi hakkında daha tutuklama kararı çıkarıldı.

Newroz kutlamalarına da saldıran devletin Adana'da havaya ateş açarak müdahale etmesinin sonucunda 13 yaşındaki bir çocuk ağır yaralandı. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'ndeki Newroz kutlamalarına saldıran jandarma birçok kişiyi ağır yaralarken yine onlarca öğrenciyi gözaltına aldı.

Estirilen bu devlet terörü elbetteki sisteme tepki duyan milyonlara çok açık bir mesaj gönderiyor. "Başınızı, delikten çıkardığınız zaman böyle ezilecektir". Bu yıl Türkiye'de yapılacak NATO toplantısı öncesi artan bu saldırılar devam edecektir. Devletin artan bu saldırı rüzgarını direniş dalgasını oluşturarak kırılım. Tüm demokratik güçlerle oluşturulacak geniş birlikteliklerle direniş büyütelim, tepkimizi sokaklarda örgütleyelim.

Dersim'de yargısız infaz; İmam Boztaş katledildi

Ailesinin ve tanıkların gözü önünde katledilen İmam Boztaş olayı ile ilgili ailesinin görüşlerini aldık.

İ.K: *Fidan ana bize olay anını anlatır mısın?*

Fidan Boztaş (İmam Boztaş'ın annesi): Odun almak için dışarı çıkmıştım. Baktım yukarı taraftan askeri elbiseli, maskeli iki kişi geliyor. Yanıma gelince, "burası İmam Boztaş'ın evi mi" diye sordular. "Ne İmam'ın evi" diye tersleyince "teyze korkma biz kirveyiz" dediler. Ben "kirve nedir" dedim. "Teyze biz arkadaşlarıyız, İmam'la görüşmemiz lazım" diye diretince İmam'ın evine gittim. "İmam iki kişi seni soruyor" dedim. İmam "ne iki kişisi" deyince, "seninle konuşmak istiyorlar" dedim. İmam dışarı çıktı. Asker kıyafetli, maskeliler İmam'a "gel, gel biz arkadaşız seninle konuşacağız" dediler. Ben "İmam gitme" deyince İmam arkasını döner dönmez otomatik silahlarla taradılar. Oğlum biraz yaşadı sonra da öldü.

İ.K: *Amca İmam daha önceden tehdit ediliyor muydu? Onu kim tehdit ediyordu?*

Hıdır Boztaş (babası): Tehdit edilmişti. Yeşil kart için karakola gitmişti. Komutan kendisine "sen horozluk yapıyorsun, köylüler bize şikayete gelmek istiyor sen bırakmıyorsun" buna benzer şeyler söylemiş. İmam da komutana, "bana iftira atıyorlar" demiş. En son karakoldan geleceği zaman komutan İmam'a "senin son şansın, sen buradan git. Artık sana ceza, işkence yok. Senin hakkın doğrudan doğruya kurşundur. Ben senin hasmın değilim, emir yukarıdan geliyor bunu iyi bil" demiş. Oğlum bunu bana anlattı. Ben ilk önce inanmadım. Oğlum hapis yatmış, cezasını çekmiş. Oğlum yanımdaydı. Adam vurmadı, birşey yapmadı. Baktım ki İmam çok üzülüyor o zaman inandım. Çünkü sağa sola söylüyorlardı. "Gelen giden var İmam'ın evindedir" diye. Komutan bir

gün harmana bütün köylüyü toplamıştı. Demişti ki, "iki sefer geldiler buraya. Ben sizden iyi biliyorum. Erzak toplayıp gittiler." Biz de öyle bir şey olmadığını, görmediğimizi söyledik.

İ.K: *İmam Dersim'den bir süreliğine ayrılmış. Bunun nedeni neydi?*

H. Boztaş: Ben İmam'ın tehdit edildiğine inanınca öldürüleceğini düşündüm. O yüzden gönderdik. "Sen git birşeyler yaparız" dedim. İmam üç buçuk ay Ankara, İzmir, Manisa ve İstanbul'da kaldı. Sonra bizi aradı, "komutan orada mı?" dedi. Ben de "evet burada, başka nereye gidecek ki" dedim. Eşi ve çocuklarıyla konuşmuş. Çocuğu babasını doğum gününe çağırması, o da "tamam kızım gelirim" demiş. Geldi ve onu öldürdüler.

İ.K: *Bize İmam'ı anlatır mısın?*

Derman Boztaş (eşi): Eşim yıllarca içeride kaldı. Hiçbir suçu yoktu, kimseye kötülük etmemişti. Karakol komutanı eşimi çağırarak ajanlık teklif etmiş. Eşim de "benim görüşüm bellidir, ben yıllarca işkence gördüm, içerde kaldım, bedel ödedim" diyerek reddetmiş. Karakol komutanı da, "senin ölümün benim elimden olacak" demiş. Eşim bu yüzden burayı terk edip İstanbul'a gitti.

İ.K: *İmam bundan yaklaşık üç ay önce İstanbul'a gitmiş. İstanbul'a gitme nedeni neydi?*

Güven Boztaş (amcasının oğlu): İstanbul'a gitme nedeni, Bulgurcular Karakol komutanı Ahmet Kaçan tarafından ölümle tehdit edilmesiydi. Kaçan yeşil kart için karakola giden İmam'a kendileriyle çalışmasını, gerillaların isimlerini vermesini, barındıkları yerleri vermesini, aksi takdirde kendisini öldüreceklerini söylemiş. İmam da Kaçan'a "sen bana köydeki ajanların isimlerini versene" diyerek karakoldan ayrılmış. Ailesi durumu bildiğinden İmam'ın öldürülmesi için bir süreliğine buradan göndermişti. Dersim ve çocuklarının has-

retine dayanamayan İmam öldürülmeden bir hafta önce geri döndü.

İ.K: *İmam'ın özelliklerinden bahsedebilir misin?*

G. Boztaş: Hiç yalan söylemezdi. Köylüler kendisini çok severdi. Saf, temiz kalpli olduğu için köylüler kendisine Fakir İmo derlerdi. Evli ve üç çocuk babasıydı. Buna rağmen müca- deleden hiçbir zaman kopmadı. Davasına bağlıydı.

İ.K: *Başka eklemek istediğiniz bir şey varmı?*

G. Boztaş: İmam kendisine teklif edilen ajanlığı kabul edip onursuzca yaşamaktansa, halkı için onurluca ölmeyi tercih etti. İmam halkın onurudur.

İ.K: *İmam tehdit ediliyor muydu? Ne gibi tehditlerle karşılaştı?*

Hasan Boztaş (kardeşi): Ben Almanyada yaşıyorum. 2003'ün Ekim ayıydı. Bir akşam İmam beni aradı. Bulgurcular karakol komutanı tarafından tehdit edildiğini ve komutan kendisine "dosyasının kabarık olduğunu bundan sonra kendisini tutuklamayacağını, işkence yapmayacaklarını ama öldüreceklerini" söylemiş. Ben olayı ciddiye almadım. İmam'ın köyü terketmesi için tehdit edildiğini düşündüm. Ben de İmam'ın köyden gitmesini istemişim. İmam bir süre sonra köyden ayrılarak İstanbul'a gitti.

İ.K: *İmam'ın katledilmesiyle ilgili ne düşünüyorsunuz?*

H. Boztaş: İmam Devrimci Demokrasi okuyordu. Karakol komutanına ihbarlar gidiyormuş. "İmam burada olmazsa devrimciler buraya giremez, barınamaz" diye. Bence abim bundan dolayı JITEM tarafından katledildi.

İ.K: *Sen bir şeyler söylemek ister misin?*

Hediye Genç (kızkardeşi): İzmir'e benim yanıma geldi. Karakol komutanının kendisini öldüreceğini söyleyince ben inanmadım. "Abi se-

nin hiçbir suçun yok, seni niye öldürsünler ki" dedim. O da, "yok kesin yapacaklar" dedi. Evi aradığında karakolun kendisini sormadığını öğrenince, "ben çocukları çok özledim gidip on, onbeş gün kalır dönerim" dedi. Geldi ve dediği çıktı. Onu öldürdüler.

İ.K: *İmam Boztaş'ın öldürülmesi ile ilgili size ne tür bilgiler geldi?*

Cafer Demir (İHD Elazığ Şube Başkanı): Tunceli Mazgirt'e bağlı Alanyazı köyünde İmam Boztaş adlı kişinin faili belirsiz kişilerce 8 Mart 2004 günü öldürülmesi üzerine 9 Mart günü adı geçen köye gidip annesi, babası ve eşi ile görüştim. Ailesi bana İmam Boztaş'ın Bulgurcular Jandarma Karakol Komutanı tarafından tehdit edildiğini, bunun üzerine İmam Boztaş'ın 2-3 ay önce İstanbul'a gittiğini ve olaydan bir hafta önce köye döndüğünü ve 8 Mart akşamı saat 22.30 sularında kapının önüne çağırılarak öldürüldüğü ve olaydan Bulgurcular Jandarma Karakol Komutanı'nın sorumlu olduğunu ve karakol komutanı hakkında Mazgirt Cumhuriyet Savcılığı nezdinde suç duyurusunda bulduklarını beyan ettiler. Ayrıca derneğimizden konuyla ilgili yardım talebinde bulundular. Bunun üzerine olayın araştırılması açısından bölgeye bir heyetin gönderilmesi için genel merkezimizden bir talepte bulundum. Talebimiz kabul edildi. Önümüzdeki günlerde bir heyet oluşturulacaktır.

İ.K: *Aynı köyden başkaları da karakol komutanı tarafından ölümle tehdit edilmiş. Bu konuda size başvurular da varmı?*

C. Demir: Aynı köyden Mehmet Ali Koçak ile Niyazi Turgut adlı iki kişi de derneğimize yazılı müracaatta bulunarak Jandarma Karakol Komutanı tarafından tehdit edildiklerini beyan ettiler. Bunun üzerine karakol komutanı hakkında Mazgirt Cumhuriyet Savcılığı'na bir yazı yazarak suç durusunda bulundum. (Malatya)

Tunceli Mazgirt'e bağlı Alanyazı köyünde katledilen Devrimci Demokrasi okuru İmam Boztaş adlı köylü, Bulgurcular Jandarma Karakolu Komutanı Ahmet Kaçan tarafından tehdit ediliyordu.

İşçi-köylü'den

ABD EMPERYALİZMİNİN ATEŞ ÇEMBERİ DÜNYAYI SARIYOR

Emperyalizm, özellikle de ABD emperyalizmi dünya pazarlarının sınırlarını yeniden çizmeye hazırlandığı bugünlerde "gelecek 50 yılın politika" ve çatışmalarını belirleyen "Büyük Ortadoğu Projesi" için çok beklemeden harekete geçti. Son iki haftalık zaman diliminde yaşanan gelişmeler bu hareketin açık verileri. Suriye'de yaşananlar, ardından Kosova, Acaristan ve Gürcistan arasında büyüyen gerginlik, ülkemizde seçim havasıyla boğulmaya çalışılan bir dizi gelişme dünya halklarının ve ülkemiz ezilenlerinin kaygıyla izlediği gelişmeler. **Ezilenler büyük bir ateş çemberinin içine çekilmeye ve bu emperyalist hegemonya çatışması içinde tercih yapmaya zorlanıyor.**

Yeni sürecin belirlenen geniş haritasını ele geçirmek ve denetimini sağlamak önemli. **Çünkü tıkanan ve zayıflamaya yüz tutmuş egemenliğin tesis edilmesini hedefliyor.** ABD'nin deyim yerinde ise dünya enerji ve petrol yataklarını ele geçirme planı olan "Büyük Ortadoğu Projesi" yukarıda belirttiğimiz çatışmaların ve gelişmelerin zeminini oluşturuyor. Bu anlamda yaşanan gelişmeleri ABD'den ve bugün yoğun olarak tartışılan bu plandan bağımsız düşünemeyiz.

Suriye'de maç vesilesiyle patlak veren ve devam eden gelişmelerin "asayiş" sorunundan ibaret olduğunu düşünmek mümkün değil. Geçmişte bu ve buna benzer olaylar suskunlukla karşılanırken bugün neden büyüdü ve bir anda ülke geneline sıçradı?

ABD'nin Irak'a müdahalesinin hemen ardından Suriye "terörist" ülkeler listesine alınarak hedef gösterildi. Ancak Irak'ta yaşanan tıkanıklık buraya müdahale sürecini etkiledi ve hatta belirledi. Yine de Ortadoğu bölgesinde önemli bir yere sahip olan Suriye'ye müdahale ABD'nin gündeminden düşmedi. Çünkü ABD'nin Ortadoğu'da hayata geçirmeye çalıştığı politikaların önünde engel teşkil eden önemli ülkeler arasında Suriye geliyor. **Bunun nedeni ise Suriye'nin Irak'ın işgali öncesinde BM'nin yaptırımlarının aksine Irak'tan petrol ithal etmesi ve bu petrolü dünya pazarına sunuyor olması. Irak'ın en büyük ticari ortaklarından biri olan Suriye ciddi**

bir kriz içinde. Irak pazarının kesilmesi bu krizin artmasını da beraberinde getirirken bu durum onun "ABD karşıtlığını" belirleyen temel nedenlerden biri. Yine bu duruma paralel olarak Suriye diğer Ortadoğu ülkelerinin ABD karşısında güç oluşturma çabası içinde yaptığı girişimlerle de dikkatleri üzerine çeken bir ülke.

Bölgede politikalarını yaşama geçirmek için elinde tuttuğu Kürt kartını devreye sokma çabasında olan ABD'nin bu planları Suriye'de yaşanan çatışmalar sırasında yaşanan bazı gelişmelerde Kürt halkı açısından trajik bir tablo ortaya çıkardı. Suriye'nin **Kamışlı** kentinde başlayan ve daha sonra geniş bir kesime sıçrayan bu çatışmalar sırasında **ABD bayrakları taşınarak, "Bush için hayatımızı feda ederiz"** sloganları bölgede yaşayan Kürtlerin geleceği açısından ve ABD'nin bölge politikaları içinde elinde bulundurduğu Kürt kartını kullanma gibi gelişmeler açısından dikkatle izlenmesi gereken gelişmeler.

Yaşanan bu çatışmaların hemen ardından ABD Suriye'ye ambargo kararı çıkardı. ABD yönetimi Suriye'yi "teröre destek vermek, Lübnan'ı işgal etmek ve Irak sınırının güvenliğini" sağlayamamakla "suçlayarak" ambargo kararını açıkladı. ABD'nin Irak'ta yaşadığı teşhir olmuşluk ve tıkanıklık Suriye'ye müdahalesi oldukça zordu. Bu anlamda da elindeki etnik çatışmalar kartını devreye koyarak başlattığı bu çatışma "gelecek 50 yılın" politikalarını yaşama geçirmek açısından önemli. Dünyanın birçok yerinde yarattığı kargaşa ortamı, önümüzdeki dönem politikaların nasıl ve hangi yöntemlerle hayata geçirileceğinin de önemli ipuçlarını veriyor.

Yine BOP'un kapsama alanı içinde olan **Balkanlar'da Kosova'da** son günlerde yaşananlar hayata geçirilmeye çalışılan planın bir parçası. 17 Mart günü boğulan üç çocuğun ölümünden Sırların sorumlu tutulması ile başlayan çatışmalar kısa zamanda yaygınlaştı ve bugüne kadar 31 kişinin yaşamını yitirmesine neden oldu. Türk medyasının da eşlik ettiği ve Sırp-Müslüman çatışması olarak yansıtılan bu çatışmaların hemen ardından böl-

geye NATO gücü gönderileceği yönlü açıklamalar yapılarak bunun kısa zamanda pratiğe geçirilmesi olayların perde arkasını net bir şekilde ele veriyor. **"Büyük Ortadoğu Projesi** ile bağlantılı olarak tartışılan NATO'nun genişleme süreci mi hayata geçiriliyor?" sorusu gündeme geliyor.

Yaşanan gelişmelerin ardından İngiltere'den 150 asker Priştine'ye gitti. 60 İngiliz askerinin daha gönderilmesi gündemde. Yine takviye edilen 1100 NATO askerinin yanısıra Almanya'dan 600, Fransa'dan 400, Danimarka'dan 100, ABD'den 100, İtalya'dan 70 asker bölgeye gönderilecek ve kalıcılaştırılacak. NATO'nun Balkanlarda askeri gücünün artırılması ve müdahale alanının genişletilmesi önümüzdeki dönem ABD'nin bölgeye yönelik yapacağı müdahaleler açısından önem taşıyor.

Hazar ve Orta Asya petrolleri Rusya ve ABD arasında önemli çekişmelerin yaşanmasına neden olacak. **Şu anda Güney Amerika'daki ve Güney Çin Denizi ile Doğu Timor bölgesindeki petrol yatakları Amerikanın denetimi altında.** Irak petrolleri ise İngiltere ile paylaşılıyor. Diğer taraftan henüz denetimi altında bulunmayan İran, Libya ve Nijerya'ya müdahale planlarını ısıtıyor. **Ancak Hazar'daki zengin kaynakların ele geçirilmesinde kaygılı olan Amerika Kosova somutunda çizdiği tablo ile bir anlamda buraya müdahalesini de somutladı.** Balkanlardaki enerji hattını denetimi altına almaya çalışan Amerika, NATO aracılığı ile bu planlarını yaşama geçirme hedefinde. **Yine dünyanın üçüncü büyük petrol ve doğalgaz kaynaklarına sahip Hazar bölgesine yönelik ABD'nin hız kazanan bu müdahalesi ile ABD'nin "terör" listesindeki tehlikesi İran'ı da devre dışı bırakmış oldu.** Bu adımlarla ABD kendisi için tehlike oluşturan Rusya-Ermenistan-İran üçlemesini sıkıştırılmayı planlıyor. Bu üçlemenin bölgedeki etki alanını kırarak daha kısa zamanda bölgeye yerleşme hedefinde.

Petrolün geçiş rotasında bulunan Gürcistan'da yaşananlar gelişen sürecin bir parçası. **ABD'nin Orta Asya'da etki gücünü oluşturması ve koruması için Gürcistan stratejik bir konumda. Çünkü Gürcistan, içinde bulunduğu coğrafyada enerji koridorlarının korunması konusunda önemli bir yerde.** ABD Rusya'nın buradaki etkisini kırmak için Gürcistan'la çeşitli dönemler yaptığı ikili anlaşmalarla bölgeye askeri gücünü konumlandırmıştır. Tiflis ile Acaristan

arasındaki gerilim Rusya ve ABD'nin bölgeye yönelik uygulanmaya çalışılan politikalarının bir parçası olarak büyüyor. ABD Rus Federasyonunun bölgedeki etkisini kırmak için bu gerginlikten faydalanmak isteyecektir ve bunu hedefleyecektir.

Diğer yanda Afganistan'da Bin Ladin bahanesi ile yapılan operasyonlar bölgenin daha da hareketlenmesine neden oldu. Bu konuda Afganistan'daki askeri operasyonlarından sorumlu ABD merkezi kumanda görevlisi yarbay **David Bar-no'nun** yaptığı açıklama hayli çarpıcı. Usame Bin Ladin ve Talibanın "ruhani lideri" Molla Ömer'in bu yıl yakalanmalarını umduklarını söylüyor ve şöyle devam ediyor; **"Buradaki savaş ticaretinde hiçbir şey kesin değildir."**

Türkiye ise yanı başında yanan bu ateş çemberinin içine çekilmeye hazırlanıyor. ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi için model olup olmadığı tartışmalarının gölgesinde yaşanan gelişmeler önümüzdeki dönem Türkiye'yi bekleyen gelişmelerin plan ve programları çiziliyor bile. Gül'ün ABD ziyareti sırasında **"Türkiye'nin taşeronluk yapmayacağını"** ancak birlikte çalışabileceklerini açıklaması ise bu gelişmeleri gizlemeyecek kadar aciz açıklamalar. Bu "işbirliğinin" nasıl gelişeceği ve şekilleneceği ise geçtiğimiz aylarda Erdoğan'ın ABD ziyaretinde çizildi; **"Bizi daha fazla kullanın."** Bunun adı taşeronluk değil dikkat edelim **"bölgenin çıkarları için işbirliği"**!

ABD'nin dünya halklarının kanı ile hazırladığı bu projenin içinde yer alma arzusu seçimlerden sonra çok daha belirgin bir renk alacak. İşçi, emekçi düşmanı AKP, seçimlerden aldığı hızla saldırılarını daha da artıracak. Efendisi tarafından daha fazla kullanılabilmesi için bu saldırıları yapmak zorunda olduğunun bilinci ile.

ABD'nin Irak'ı işgalinin birinci yılını geride bıraktığımız bu günlerde şunu bir kez daha gördük ki emperyalizm kendi hegemonyası için ne zaman başka bir ülkeyi işgale kalkışsa orada topraklarını savunma ve bağımsızlık mücadeleleri filizlenip boy veriyor. Bu Irak'ta çok somut yaşandı ve ABD Irak bahsinde yenildi. Halkın bu çatışmada ödediği fatura ne kadar ağır olursa olsun, ABD kazandı nazarlarını ve zafer sloganlarını ne kadar haykırırsa haykırınsın Irak'ta yenilen kendisiydi. Bu güç ve gösterilen irade dünya halklarının onurlu iradesidir. Bu irade ABD'nin "50 yıllık" projelerine karşılık dünya halklarının da sürecek direniş destanın sayfalarını yazacak kadar güçlü.

TUZLA'DA DİRENİŞ

Yıllardır direnişleriyle gündeme gelen Tuzla Deri Sanayiinde yeni bir direniş başladı. **Güzel Deri'deki** direnişle ilgili olarak Deri-İş Tuzla Şube Sekreteri **Mustafa Yiğit'ten** bilgi aldık. "2003 yılının onuncu ayında Güzel Deri'de sendika çalışması başlatıldı. Yetki almak için başvuruda bulduk. AKP hükümetinin başa gelmesinden sonra, kadrolaşma sonucu eskiden 1,5-2 aylık süre içinde alınan yetki 10 aydan beri henüz verilmedi. İşverenin sendikal çalışmayı fark etmesi üzerine 5 Şubat'ta diğer sendikası insanları da getirip sendika-

lı yaptık. İşveren bu gelişme üzerine **8 Şubat** sabahı işlerinin olmadığını söyleyerek, sendikalı olan işçileri kapı dışarı etti. O günden bugüne işçi arkadaşlar düzenli olarak fabrikanın önünde bekliyorlar. Şu an direniş sürüyor. Yetkimiz hala gelmedi. Yeni çıkan yasaların, örgütlenmenin önünde ne kadar engel olduğunu burada açıkça gördük. İşveren her gün direnişteki işçi arkadaşların psikolojisini bozmak için özel güvenlik aracılığıyla baskı yapmakta. Ayrıca Jandarma tarafından da daha önce gözaltına alındılar. İşveren sürekli tehdit, hakaret, küfürlerle işçileri yıldırımaya çalışı-

yor. Buna rağmen işçi arkadaşlarımız kapıda direnişlerini sürdürüyor. Önümüzdeki günlerde işlerin açılmasıyla ortalık iyice ısınacak. Biz bunlara örgütlü gücümüzle karşı koyacağız" dedi.

NÜVEL DERİ DİRENİŞİ SONA ERDİ

Daha önce birçok kez yer verdiğimiz Nüvel Deri'deki direniş, işçilerin haklarını almasıyla sona erdirildi. Yapılan anlaşmaya göre; işçilerin 2001'den bu yana biriken hakları peşin ödendi. Yeni iş yasasına dayanarak ihbar tazminatlarını vermemek için oyun yapan işverenin oyunları boşa çıkarıldı. İhbarların yarısı peşin, diğer kalan da 30

Nisan ve 30 Mayıs tarihlerinde verilmek üzere iki senet yapıldı. Bunun yanında resmi protokol imzalandı. Buna göre işyerinin açılması durumunda, tekrar aynı işçiler geri alınacak, başka işçi çalıştırılmayacak. İşçilerin ve sendikaların ortak kararıyla direniş sona erdirildi. **(Kartal)**

Mustafa Yiğit

İşgale değil direnişe destek

İSTANBUL

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin, işbirlikçilerini ve uşaklarını da yanına alarak başlattığı saldırı ve işgalin birinci yıl dönümünü nedeniyle İstanbul'da kitlesel basın açıklaması gerçekleştirilerek işgalin son bulması istendi. **Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu, İşgale Karşı Komiteler ve Küresel Barış ve Adalet Komisyonu** tarafından düzenlenen eylem yaklaşık üç bin kişinin katılımıyla Tak-

sim Meydanı Gezi Parkı'nda gerçekleşti. **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS), Partizan, ESP, Temel Haklar, DMP** gibi kurumların yanı sıra siyasi partilerden **EMEP, TKP, SDP** ve **ÖDP**'nin de katıldığı eylem çok sayıda aydın ve sanatçı da katıldı.

Irak'ta yaşamını yitirenler için bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan eylemde sanatçı **Mercan Dede**, ney'ini yaşamını yitirenler için üfledi. Hazırlanan ortak basın açıklamasını sanatçılardan **Mehmet Ali Alabora** ve **Görkem Yelken** okudu.

Eylemde, Partizan taşıdığı dövizler ve attığı sloganlarla Irak'taki direnişe dikkat çeke-

rek, direnişe destek çağrısı yaptı. "**NATO'ya Hayır**", "**Emperyalizm Kağıttan Kaplandır**", "**İşgale Değil Direnişi Destekle**" vb. dövizler ve bayraklarıyla eyleme katılan **ILPS**, attığı sloganlarla emperyalizme karşı mücadelenin geliştirilmesi ve Haziran ayında İstanbul'da yapılacak **NATO zirvesini protesto etme çağrısı** yaptı.

ANKARA

20 Mart günü bir araya gelen savaş karşıtları ABD emperyalizminin Irak'ı işgal etmesini protesto ettiler. "**Ankara Savaş Karşıtı Platform**" ve **BAK** tarafından düzenlenen eylem 12:30'da **Akay Caddesi**'nden başladı. **Emek Gençliği, Halkevleri, TKP, ESP** ile aydın sanatçıların da katıldığı yürüyüşte ABD emperyalizmine duyulan öfke ön plana çıkarıldı. Yaklaşık 700 kişinin katıldığı eylem insanlar tarafından ilgiyle izlendi. Basının yoğun ilgi gösterdiği açıklamayı okuyan

TMMOB Başkanı Kaya Güvenç, 20 Mart'ta bütün savaş karşıtlarının alanlara indiğini dile getirerek NATO toplantısının İstanbul'da yapılmasına karşı olduklarını söyledi. **Basralı Ömer**'in yazdığı şiirinde okunduğu eylem aynı güzergahtan yürünerek **Konur Sokak**'ta sona erdirildi.

MALATYA

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) Türkiye Seksiyonu 20 Mart Cumartesi günü Malatya Postanesi önünde yaptığı basın açıklamasıyla ABD ve İngiliz emperyalizminin Irak'ı işgalini kınadı.

BURSA

Bursa'da **İHD Bursa Şubesi**nin çağrısı üzerine saat 12:30'da **Osmangazi Metro istasyonu** önünde toplanan **İHD, ESP, SDP, Partizan ve DEHAP**'ın da aralarında bulunduğu kitle bir basın açıklaması yaparak ABD'nin Irak'ı işgalini kınadı

İşgalin yıldönümünde dünya ayaktaydı!

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak'ı işgal saldırısının 1. yıldönümü olan 20 Mart günü düzenlenen gösterilere yüzbinlerce kişi katıldı. Aylardır Halkların Uluslararası Mücadele Ligi'nin de aralarında bulunduğu çeşitli anti-emperyalist, savaş karşıtı demokratik güçlerin yaptığı çağrılarla alanlara çıkan kitleler, emperyalizmin Irak'ı işgalini lanetledi ve derhal Irak'tan çekilmelerini istedi. Sadece ABD'de 250 tane gösteri gerçekleştirildi. En kitlesel gösteri ise **İtalya**'nın başkenti **Roma**'da (1-2 milyon) gerçekleşti.

Milyonlarca insan, ABD ve müttefiklerinin saldırı bahanelerinin gelinen aşamada aslı olmadığını ve gerçeklerin açıklanmasının zamanı geldiğini öfkeleriyle dile getirdiler.

Japonya'nın başkenti **Tokyo**'daki savaş karşıtı gösteriye 30 bin kişi katıldı. **Tayland** ve **Hong Kong**'da da gösteriler düzenlendi. **Filipinler**'de ABD Büyükelçiliği'ne yürüyüşü engellenen protestocularla güvenlik güçleri arasında çatışma yaşandı.

Hindistan'ın **Bombay** kentinde de binlerce gösterici toplanarak savaş karşıtı sloganlar attı. **Avustralya**'nın çeşitli kentlerinde yürüyüşler düzenleyen binlerce kişi, ABD'nin "**teröre karşı savaş**" adı altında, Irak'ı işgalini protesto etti.

Roma'da da solcu partilerin yanı sıra sivil toplum kuruluşlarının desteklediği ve tahminen 500 bin kişinin katıldığı yürüyüş düzenlendi.

Irak'taki savaşın yıldönümü nedeniyle **İspanya**'da düzenlenen gösterilerde onbinlerce kişi "Irak'taki işgalin sona ermesi" talebiyle yürüdü. 12 Mart'ta, 11 milyondan fazla kişinin "teröre hayır" diye yürüdüğü İspanya sokaklarında bu kez "işgale hayır" sloganları atıldı. "Irak'tan askerleri çekin. İşgal sona ersin" yazılı pankartlar taşıyan göstericiler, Bush, Blair ve Aznar'ı eleştiren sloganlar attılar.

Yunanistan'ın başkenti **Atina**'da **Sintagma meydanı** ile **Selanik kent merkezinde** toplanan binlerce gösterici, "ABD'nin Irak işgalini" protesto eden pankartlar açtılar. Gösterilerde, "**Emperyalist savaşa hayır**", "**Atina 2004 Olimpiyatları'nda NATO'nun sağlayacağı güvenliği istemiyoruz**" sloganları atıldı.

Mısır'ın başkenti **Kahire**'nin **El Tahrir**

meydanında da binlerce kişi protesto gösterisi yaptı. Gösteriye, Müslüman Kardeşler örgütü üyeleri de katıldı.

HAMBURG

Uzun bir süreden beri İşçi köylü okurlarının eylem birliği içinde olduğu "**Hamburg Emperyalist Saldırganlığa Karşı Koalisyon**" saldırı savaşının yıldönümünü bir kampanya şeklinde ele aldı. Yaklaşık iki ay öncesinden ön çalışmalar başlatıldı.

20 Mart günü ortak düzenlenen yürüyüşte **ATİK, ILPS** imzalı pankart, flama ve dövizleriyle yerlerini aldı. Saat 12'de başlayan yürüyüş şehir merkezinin içinden geçerek ABD konsoloslugu önünde son buldu. Yürüyüş boyunca yapılan konuşmalar ve "**İşgalciler Irak'tan, Afganistan'dan, Filistin'den, ... defolun!**", "Uluslararası katliamların merkezi ABD!", "**ABD terörist, yaşamın enternasyonal dayanışma**" sloganlarıyla kitlelerin öfkesi sokağa taşındı.

DUISBURG

20 Mart 2004 ATİF Duisburg olarak yapılan çağrı neticesinde Alman anti-faşist grupların (Initiativ e.V., PDS, Junge Linke West, KPD/ML) yanısıra diğer Türkiyeli birçok örgütün katılımıyla oluşturulan platform tarafından, örgütlenen ve Duisburg merkezinde başlayan yürüyüşe yaklaşık 400 civarında kitle katıldı.

Yürüyüş boyunca Irak işgalini protesto amaçlı çıkarılan **ILPS** ve **ATİK** imzalı bildiri-

ler A/P çerçevesinde geniş bir şekilde dağıtıldı. Ayrıca Irak halkının meşru direnişini destekleyen sloganlar atılarak, yürüyüşün anlam ve önemi noktasında canlılık yaratıldı. "**ABD, kanlı ellerini Ortadoğu'dan çek**" yazılı **ATİK-ILPS** imzalı pankartın taşındığı yürüyüş,

bütün örgüt temsilcilerinin yaptıkları konuşmalarından başarılı bir şekilde sona ermiştir. Ayrıca Duisburg **TKP/ML** taraftarları da, flamları ve kızıl bayraklarıyla yürüyüş kortejinde yer alarak konu ile ilgili bildirimlerini dağıttılar.

BERLİN

Potsdamer Platz'da başlayan yürüyüşe iki bin civarında kitle katılımı oldu. Yürüyüşten birkaç gün önce Berlin'in önemli semtlerinin, yürüyüşün başlayacağı alanın ve güzergahın ve **ATİK** ve **Federasyonların** imzası bulunan afişlerle donatıldığı dikkat çekiyordu. Demokratik kurum ve kuruluşların da yer aldığı yürüyüşte en büyük ve dikkati çeken **ILPS** pankartı oldu. Yürüyüş boyunca, "Yaşamın enternasyonal dayanışma", "ABD, halkların uluslararası katliam merkezidir", "Kahrolsun emperyalizm, faşizm ve her türden gericilik" vb. sloganlar haykırıldı. Ayrıca **ATİK** imzalı binlerce bildiri alanda ve yürüyüş güzergahında geniş bir şekilde dağıtıldı. Miting alanında savaş ve işgal karşıtı müzik dinletileri ve konuşmalar yapıldı.

LONDRA

20 Mart'ta, savaş karşıtı muhalefetin güçlü olduğu İngiltere'de de protesto gösterileri 100.000 kişilik bir katılımıyla gerçekleştirildi.

Eylemin hazırlık sürecinde **ILPS**'nin 20 Mart'la ilgili çıkarttığı çağrılarının dağıtımını yaptı. **ILPS** bir Anti-Emperyalist Blok oluşturarak bu blok altında eyleme katılım çağrısı İngiliz, İranlı, Filipinli ve Türkiyeli diğer gruplar tarafından yapıldı. İngiltere **ATİK**'in de içinde olduğu bu gruplar yürüyüşe blok olarak katıldı. Her grubun ayrıca kendi pankartını da taşıdığı yürüyüş boyunca yoğun bir şekilde **ILPS** bildirimleri dağıtıldı. Oldukça coşkulu geçen gösteri, yapılan konuşmaların ardından son buldu.

AVUSTURYA

Çeşitli Demokratik Kitle Örgütlerinin içinde yer aldığı komite, **Innsbruck** şehrinde 20 Mart 2004 Emperyalist savaş ve işgali protesto etmek ve kitlelerin tepkisini anti-emperyalist mücadeleye kanalize etmek ve örgütlemek amacıyla protesto yürüyüşü düzenledi.

Özellikle emperyalizmin kınandığı ve gerçek yüzünün ne olduğu, bildiriler ve okunan çeşitli mesajlarla yürüyüşe katılan kitlelere ve kamuoyuna verildi. Kitlenin protesto gösterisine sloganlarla eşlik etmesi de yürüyüşün coşkulu geçmesine neden oldu. 1000 kişinin katıldığı yürüyüşe **Avusturyalıların** ilgisi de olumlu oldu.

PARİS

Bastille Meydanı'nda Türkiyeli devrimci örgütlerin bir arada katılım sağladığı yürüyüşe **TKP/ML**, korteji canlılık ve kitleselliği ile coşkulu ve militan bir duruş sergiledi. Özellikle, **Ortadoğu** somutunda gerçekleşen emperyalist işgal ve savaş karşısında sergilenen revizyonist ve oportünist politikalara karşı, ciddi bir anti-emperyalist duruşun sağlanması açısından üzerinde önemle durulan bu yürüyüşte "**ABD emperyalizmi, Kanlı ellerini Ortadoğu'dan Çek! TKP/ML**" imzalı pankartın açıldığı kortejde, "**Kahrolsun emperyalizm**", "**Emperyalist savaşlara hayır**", "**İbrahim'den Mehmet'e halk savaşıyla devrim**", "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypak-kaya" şeklinde Fransızca ve Türkçe sloganlar yankılandı. Dört saat süren yürüyüş **Chatlet Meydanı**'nda son buldu.

Newroz, Kawaların isyan ateşidir!

İSTANBUL

21 Mart'ta Kazlıçeşme'de biraraya gelen yaklaşık 20 bin insan sloganlarıyla, halaylarıyla, zılgılarıyla Demirci Kawa'nın yaktığı ateşi harlandırı. Her yaştan kadın, erkek ve çocuk yöresel kıyafetleriyle sabahın erken saatlerinde kutlama alanında yerlerini aldılar. Kutlamalar Platformunun önünde yakılan meşalelerle başladı. İnsan Hakları Derneği Genel Başkan Yardımcısı **Eren Keskin** ve Özgür Toplum Partisi Meclis Üyesi **Cemal Çiçek** hazırlanan ortak metni okurken, Amerika'nın, binlerce yıl önce hüküm sürmüş olan Asur Devletiyle benzer yanları anlatıldı. "Yaşasın halkların kardeşliği", "Biji biratiya gelan", "Kürt Halkına Özgürlük Halk Savaşıyla Gelecek" vb. sloganların atıldığı kutlamalar davul zurna eşliğinde çekilen halaylarla renklendi. **ESP**, Mücadele Birliği Platformu, **EMEP**, **DEHAP**, **ÖTP**, **KÖZ** ve **Partizan** pankartlarının açıldığı kutlamalarda **MLKP** ve **PJA** (Özgür Kadın Partisi) da bayrak ve pankart açtı. Kutlamalarda ağırlıklı olarak yerel seçimlerde **DGB**'ye oy verilmesi yönünde yapılan çağrılar yapıldı. Seçim mitingine dönüşen kutlamalarda Partizanlar da "Newroz Piroz Be, Yaşasın Halkların Kardeşliği" yazılı pankart açarak davul eşliğinde halay çektiler. "Newroz isyandır, isyan her yerde", "Kawa'nın ateşi dağlarda, umut Partizanlarda", "Em gerilla gerilla Azadiya ser çiya", "Newroz, ateş, isyan, halka önder Partizan", "Biji biratiya gelan" vb. sloganları atan Partizan kitlelerinin coşkusuna yöresel kıyafetleriyle katılarak Kürt kadınları da yakılan ateşin üzerinden atlayarak ortak oldu.

SEMTLERDE

NEWROZ ATEŞİ YAKILDI ŞAHİNTEPE

Saat 19:00'da Bayramtepe'nin Şahintepe Mahallesi'nde toplanan mahalle gençliği ateş yakıp halay çekerek Kawa'dan yükselen çığlığa kulak verdi. **BDSP** ve **Partizan**'ın ortak düzenlediği etkinliğe, inşaatlarda çalışan Kürt işçiler de katılarak Kürtçe türküler söyledi, halay çekti ve slogan attı. Yakılan ateşin çevresinde halaya duran grup sık sık "Yaşasın halkların kardeşliği", "Biji Biratiya Gelan" sloganlarını attı. Daha sonra **BDSP** seçim bürosuna giden grup burada saz çalıp türkü söyleyerek, Newroz'un önemini dile getirdiler. **BDSP** ve **Partizan** adına konuşma yapan arkadaşlar yerel seçimlerdeki tavırlarından ve Kürt halkı üzerinde oynanan oyunlarla birlikte Newroz'un günümüzdeki öneminden bahsetti. Etkinlik sohbetlerle devam etti.

SARIYER

Newroz bayramı, 21 Mart 2004 tarihinde Sarıyer Dağevleri Mahallesi'nde coşkuyla kutlandı. **Partizan** ve **Odak** Dergilerinin birlikte yaptığı eylem yakılan meşaleler ve "Yaşasın Newroz/Newroz Piroz be" yazılı **Odak-Partizan** imzalı pankartın açılmasıyla başlatıldı. Buradan yürüyüşe geçen kitlenin geneli gençlerden oluşuyordu. Yürüyüş slogan ve alkışlarla devam ederken, **Dağevleri** son durağına gelen kitle burada büyük bir Newroz ateşi yaktı. Programda öncelikle devrim ve komünizm şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Şiirlerin de okunduğu saygı duruşunun ardından **Partizan** ve **Odak** imzalı ortak metin okundu. Okunan metinde Newroz'un anlam ve önemine, **Ortadoğu**, **Irak** ve **Kürt** halkı üzerindeki baskılara, devletin hapisane vb saldırılarına dikkat çekildi. Açıklamanın ardından kitle davul-zurna eşliğinde halay çekerken, ateşin üzerinden de atladı.

Eylem sık sık "Newroz Piroz be", "Düzen partilerine oy verme, Hesap sor", "Birlik mücade- le zafer", "Irak halkı yalnız değildir", "Önder Babat ölümsüzdür" vb. sloganlar atıldı. Eylem 45 dakika sürerken, eylemden sonra mahalle içinde dolaşan polis araçları psikolojik baskı oluşturmaya çalıştı.

ANKARA

Newroz, yapılan miting başvurusunun kabul edilmemesi üzerine **Tuzluçayır**'da yapıldı. **18:30**'da meşaleler yakarak iki koldan yürümeye başlayan kitle **Tuzluçayır Meydanı**'nda toplanarak çember oluşturdu. "Newroz isyandır", "Newroz piroz be" yazılı Mamak Halkı imzalı pankart açan kitle sık sık "Newroz isyandır", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları attı. **TAYAD**, **SDP**, **ESP**, **EMEP**, **DEHAP** ve **Mamak halkının** katıldığı eylemde lastikler yakıldı. Polisin panzerlerle yığınak yaptığı dikkat çekerken **DEHAP**'lılar ellerindeki **Abdullah Öcalan** posterleriyle "Biji serok Apo", "Biji biratiya gelan" sloganlarını atarak halay çekti. Diyarbakır zindanında kendilerini yakarak zulme karşı yürüten Kemal Pir'ler ve tüm devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşu yapılırken okunan açıklamada Newroz'un isyan olduğuna dikkat çekildi. Yaklaşık 1 saat süren eylem "Katil ABD Ortadoğu'dan defol" sloganlarıyla sona erdi.

BURSA

Bursa'da Demokratik Güç Birliği'nin organize ettiği Newroz, **Gökdere**'de coşkulu bir şekilde kutlandı.

Saat 11:00'de başlayan mitingde arama noktasında "Emperyalist saldırganlığa karşı Newroz ruhunu kuşan, Yaşasın Newroz" **Partizan** imzalı pankartımız tertip komitesinde yer almadığı öne sürülerek bir süre içeri alınmadı. Dağıtım için alana götürdüğümüz gazetelere "yasak yayın organı" olduğu gerekçesiyle el kondu. Tertip komitesinin girişimleri sonucu **Partizan** pankartı sopalara kırılarak içeri alındı.

Yaklaşık 3 bin kişinin katılımıyla gerçekleştirilen

şen kutlamada, türküler, marşlar ve sloganlar eşliğinde yakılan Newroz ateşi ile umutlar bir kez daha harlandı.

Ayrıca alanda "Gençler dağlara Partizan iktidara", "Önderimiz İbrahim İbrahim" vb. sloganlar da haykırıldı.

MALATYA

Malatya'daki Newroz kutlamaları bu yıl 21 Mart Pazar günü **Şeker Stadı**'nda yapıldı.

Kitle saat 12.00'de toplanmaya başlarken yoğun yığınak yapan devletin kolluk güçleri **ESP**'nin pankartlarını kendilerine bildirilmediği gerekçesiyle alana sokmak istemedi. **ESP**'lilerin kararlı tutumları ve Tertip Komitesi'nin araya girmesiyle **ESP** pankartları zılgıta ve "Baskılar bizleri yıldırılmaz", "Biji Newroz" gibi sloganlarla alana sokuldu. Stadda küçük bir ateş yakılırken kutlama barış ve demokrasi mücadelesinde şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Halk oyunları ekibinin gösterisinin ardından Tertip Komitesi adına **Av. Önder Şahiner** yaptığı konuşmada günün anlam ve önemini belirtti.

SAMSUN

Samsun'da Newroz için **İşçi-Köylü gazetesini**, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, **SDP**, **EMEP** Süleymaniye Geçidi'nde ortak bir basın açıklaması düzenledi. "Yaşasın Newroz" pankartının açıldığı basın açıklamasında Newroz ateşini simgeleyen meşaleler yakıldı. "Yaşasın halkların kardeşliği", "ABD Ortadoğu'dan defol", "Newroz piroz be" sloganları eşliğinde ortak hazırlanan basın metninde Newroz direnişi, zalim Dehak'ın zulmüne karşı Demirci Kawa'nın isyanı anlatıldı.

KARS

Kars'ta Newroz kutlamalarına izin verilmemesinden dolayı **DEHAP** Kars il binası önünde yakılan Newroz ateşi ile kutlandı. Gençlerin yoğun olduğu etkinlikte yapılan basın açıklamasında devletin Newroz'u tarihsel bağlarından koparma, mitolojik kökenini saptırarak Ergenekon'la ilintilendirme gayretlerinin

boş bir çaba olduğu belirtilerek "çünkü zalim Dehak'ların bu bayramı kutlaması söz konusu olamayacağı gibi amacından saptırılması da söz konusu olamayacaktır" denildi.

Etkinlik çekilen halaylarla devam etti. Daha sonra halaylar parti binasına taşınırken parti binasında kamerayla çekim yapmak isteyen polis ile kitle arasında gerginlik yaşandı. Polisin dışarı çıkmasıyla gerginlik sona erdi. Etkinlik atılan sloganlarla devam etti.

MERSİN

Bu yılki Newroz kutlamaları Metropol miting alanında kutlandı. Yaklaşık 25 bin kişinin katıldığı etkinlik geçen yıllara oranla içerik olarak sönük geçti. Hiçbir flama, bayrak, pankart ve dövizin açılmasına izin verilmeyen Newroz kutlaması sırasında kitle sık sık "Newroz piroz be", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Susma haykır halklar kardeşler" sloganlarını attı. Saat 10:00'da tüm demokrasi ve devrim şehitleri için saygı duruşuyla başlayan kutlamalar, yapılan konuşmalar, halk oyunları ekiplerinin gösterileri ve müzik gruplarının söyledikleri şarkılarla son buldu. Mitingde ayrıca temsili Newroz ateşi yakıldı.

ADIYAMAN

Adıyaman'da demokrasi bileşenlerinin düzenlediği Newroz'a kitlesele bir katılım oldu. **DKÖ**'lerin partilerin ve Temel Haklar derneğinin katıldığı eylemde kitlenin sık sık "Tecrit ölümdür ölümleri durdurun", "Birlik mücadele zafer", "Newroz isyandır isyanı harmanlayalım" sloganları atılırken yurtseverler ise Newroz'dan uzak sloganlar attılar. Seçim çalışmasına dönen Newroz'un niteliğini anlatan konuşmalara az yer verildi. Üniversite gençliğinin yoğun katıldığı eylemde "YÖK kalkacak polis gidecek üniversiteler bizimle özgürleşecek" sloganını haykırdılar. Polisin kitle içinde gezmesini protesto eden kitle, polisi yuhaladılar. Bir genci zorla gözaltına almaya çalışan polis kitlenin tavrı karşısında genci bıraktı. Kısa arbedenin ardından eylem sloganlarla son buldu.

Paris'te "Newroz'dan Paris Komün'üne Mart Ayı Direnişlerini Selamlıyoruz!" şiarıyla bir etkinlik düzenledi

Direniş ve mücadele tarihinde bazı tarihler ve süreçler gerçekten önemli bir yere sahiptir. İşte Mart ayı, bu anlamda sınıf mücadelesinin süregelen seyri içerisinde, öğretici olan direnişlere, öfkemizi bileyen katliamlara ve özgür geleceğe olan inancımızı doğrulatan pratiklere tanık olmuştur. 1857 yılının 8 Mart tarihi, emeğin ve emekçilerin örgütlü mücadele bilincinin yükseldiği bir andır. New York'lu kadın işçilerin, çalışma süresinin 12 saatten, 8 saate düşürülmesi talebi, karşı devrim güçleri tarafından kanla bastırılmıştır. Yine Mart ayında, Paris Komün'ü

olarak bildiğimiz kısa süreli Proletarya Diktatörlüğü, bu gün hala süren ezen-ezilen çelişkisine yaklaşımımızı belirleyerek, burjuvazinin er ya da geç kaybedeceğini ispatlamış ve mücadelemize analık etmiştir. Faşist Türk Devleti, çeşitli anlarda keskinleşen sınıf mücadelesinin, ezilen kesiminin mücadelesini boyutlandırıldığı dönemlerde zaman zaman etnik dini çelişkileri kullanarak katliamlar gerçekleştirmiştir. 12 Mart tarihi buna bir örnektir. Gazi Katliamı ve hemen ardından Gazi Direnişi bizlere büyük bir direniş mirası bırakmıştır. Yine 16-17 Mart öğ-

renci katliamı ve Halepçe Katliamı'nın bizlere bıraktığı mirasın kendisi, bu katliamların esas sorumlusu olan sistemi ortadan kaldırma gerekliliğidir. 30 Mart tarihi, Türkiye Devrimci Hareketi açısından önemli bir yere sahiptir. 68 kuşağının Devrimci-Komünist önderleri, Faşist devlet tarafından, kâh işkencehanelerde, kâh darağaçlarında kâh da silahlı çatışmalarda katledilmiştir. Faşist devletin verilen mücadeleyi bastırma çabaları, komünist önder İbrahim Kaypakkaya ve devrimci önderler Deniz Gezmiş ile Mahir Çayan tarafından verilen mücadeleler bertaraf edilmiştir. Bugün varolan devrimci yükseliş, bu temel üzerinden anlam kazanmaktadır.

Mart ayında gerçekleşen bu ve benzeri direnişleri selamlamak amacıyla Paris'te, İşçi-Köylü, Atılım, D. Demokrasi ve Odak okurları tarafından bir etkinlik düzenlendi. Türkiyelilerin yoğun olarak bulunduğu Strasbourg-St. Denis semtinde düzenlenen meşaleli yürüyüşe ve hemen ardından yapılan mitingde geniş bir kitle katılımıyla. "Yaşasın devrimci dayanışma", "Yaşasın Gazi direnişimiz", "Kahrolsun faşist Türk devleti" vb sloganların atıldığı meşaleli yürüyüşün ardından, gerçekleştirilen mitingde halaylar çekildi, şiirler okundu. Yapılan konuşmanın hemen ardından saygı duruşu ile eylem sona erdirildi.